

Fietsuh Kut

Jaaroverzicht 2017, een blad vol stoere en grappige fietsverhalen

Sleutelbeenbreuk

Zal Post ooit nog herstellen?

Strandrace

Zal Siem hem volgend jaar uitrijden?

Fiets te water

Krijgt Arie zijn lagers weer droog?

(10) ABC123 (21) 0001

Inhoud

Zand en de Zeetoren	4	Mark en Bert	38
Offroad in Oostvoorne	5	Om de surfplas	39
Winderig	6	zondag 30 april 2017.....	39
Schape-loze dijk	7	Ikea.....	40
Arie met Keus.....	7	Bijna KOM	41
Sneeuw en singletrack	7	Gebroken.....	42
Vorst en kapotte ketting	9	De theetuin	44
Siem zonder vrienden.....	9	Rupsen	45
Siem Lubach.....	10	Naar het strand	46
Chickies en Fietsuh kut	10	Koffie op de Werve.....	47
Siem buitengesloten	11	IJssie eten.....	47
Wollebrand	12	Van Klaveren	48
Eigen tempo.....	12	Westland voor Afrika.....	49
Bergschenhoek	13	Oude tijden herleven.....	50
Lampie kwijt	15	29,5 gemiddeld.....	51
Rondje BP	15	88	52
Rondje Oostvoorne.....	16	Mee met de Meiden	54
Toertocht Eerbeek	17	Alpe d'Huez	56
Plassen op de Pier.....	18	Koffie in Kijkduin.....	57
Where no man has gone before	18	Naar BH	59
Avondrit Delft	19	Mais	60
Remmen voor een Ree	20	La Marmotte	61
Siem naar Rozenburg	21	Zon en bier.....	64
Naar Lola.....	22	Rotterdam.....	66
Op de Wilier	23	Natte benen	67
En op het doelpad van mijn vader.....	23	Voerstreek.....	68
Gilze Rijen.....	24	Komt allen tezamen	69
Naar de overkant	26	Op de race in de Voetstreek.....	71
Verjaardag bij Vlietzicht	26	Zwaar	72
Siem in België	29	Milsbeek.....	74
Geruisloos achter de geluidswal.....	30	Nat pak	75
Naar de Reuzelberg	31	Zevenhuizen.....	77
Te water	33	Drenthe.....	78
Meet and greet met de Paashaas.....	34	Met Jan mee	78
Naar Berschenhoek	35	Siem en Arie	79
Met de meiden mee	36	Mais enzo.....	80
		Mark en Bert	80

Post op kop	81	Vossenjacht.....	126
Met WWV	82	Vossenjacht 3.....	128
Ritje met een kronkel	84	Laatste Rit van het Jaar?	128
Takken ritje	85	Siem aan de koffie	129
Missie Ventoux 2017, dag 1 en 2.....	86	Arie op vossenjacht.....	130
Missie Ventoux 2017 dag 3.....	87		
dissidenten.....	89		
Missie Ventoux 2017, dag 3.....	89		
Paarden enzo	91		
Dag vier	93		
Missie Ventoux 2017, dag 5.....	94		
Modder en blubber	96		
Feiten	97		
Ikea bos	100		
Lampies	102		
Blubber en plassen	102		
Pizza en Mark.....	103		
Aad en Ien	104		
Strand enzo	104		
Nieuw shirt	105		
Ldd	106		
Regen en Wind in Drunen.....	107		
Niks beleefd.....	110		
Wind.....	110		
Last gear Eerbeek	111		
Graven	112		
Strandrace.....	113		
Terheijden 2017.....	115		
Verslag Joost	117		
Bonte haas	118		
Modder in de Rietputten.....	119		
Feest	120		
Zoetermeer Kut	121		
Mooi verhaal	123		
Kramp.....	124		
Vossen- Sneeuwjacht	125		
Siem in de sneeuw	125		

Over dit magazine

Fietsuh Kut is een groep gasten met een passie voor fietsen. We proberen twee keer in de week een rit te maken op de mountainbike. Na bijna elke rit van Fietsuh Kut volgt een verslag. Dit document is een verzameling van deze verslagen. De verslagen zijn zonder enige tekstuele aanpassing gekopieerd uit de Fietsuh Kut whatsapp groep naar dit document. Bijgewerkt t/m 31 december 2017.

Zand en de Zeetoren

vrijdag 6 januari 2017

09:17

Zo mannen, de kop is eraf.

Gisteravond het eerste Fietsuh kut ritje gedaan. Helaas een wat magere opkomst (Dijkx, Post, Kooij en Siem) maar toch niet gek. Gestart werd bij casa Siem, vanwaar gelijk over de Deltadijk richting Hoek van Holland werd gereden.

Het pad was al flink hard door de vorst, en het reed dus makkelijk.

Na het gravelpad in het sterretjesbos werd niet het Spruitenpad genomen, maar het grove gravelpad op de dijk. Arie ging hier als een speer voorop, al zijn frustratie van de dag eruit trappend (vervelende klanten gehad.

Hebben ze bij Voorberg gelukkig nooit ☹️).

In Hoek van Holland werden de prikkelbossies opgezocht. Siem kon het originele begin ff niet vinden in het donker en door de overwoekerde begroeiing. Hier moet snel weer eens gesnoeid worden !

Aan de andere kant van de oude boulevard deden we het paadje bij de zeetoren nog even. Verrassend hoe makkelijk nu het bevroren zand gereden kon worden. Je kon het leuke slingerpaadje zelfs omhoog rijden nu.

Richting de pier werd Arie het geploeter een beetje zat en maakte rechtsomkeert. De anderen wisten dit niet en zonden een amber alert uit. Na wat heen en weer rijden en zoeken gaven ze het op in de hoop dat Arie huiswaarts gegaan zou zijn.

Terug Hoek van Holland uit langs de vuurtoren, op naar het Staelduinse Bos.

Door de tegenwind en de zachte banden van Siem ging het niet zo heel hard helaas.

In het Staelduinse bos kon er wel weer een beetje het gas erop.

Na het bos de bekende wegen naar huis.

Toch weer een acceptabel ritje van ca. 40 km en ijs in de bidon !!!

Offroad in Oostvoorne

zondag 8 januari 2017

15:19

Het januari zonnetje steekt zijn oranje kopje net boven de rand van de Waterweg uit en zet de, zacht aan zijn trossen deinende, veerboot in lichterlaaie. Het water in de Waterweg lijkt wel vloeibaar goud. De rookpluimen van de AVR geven het geheel een onwerkelijk tintje. De Fietsuh Kutters zijn mooi op tijd, zelfs Post. Kooy heeft beloofd vandaag niet halverwege om te keren, ff afwachten of hij zich aan deze belofte houdt ☺. Kooy neemt gelijk de leiding nadat Siem heeft aangegeven een beetje flup te zijn. In plaats van recht toe recht aan naar de Calandbrug te fietsen maakt Arie eerst nog een rondje om het nog slapende Rozenburg om op te warmen. Op het pad achter de kinderboerderij worden we direct al op ons nummer gezet door een "vriendelijke" Rozenburgse met twintig honden, die midden op het pad blijft lopen en ons er met een onvriendelijke stem op wijst dat we hier niet mogen fietsen. Gelukkig hoort ze ons antwoord niet. Via de omgekeerde BBB komen op het pad langs de Brielse Maas waar we al snel de verharde wegen verlaten. In den Briel hebben ze ons nooit gezien, zo hard knallen we over de kinderkopjes en langs het in het winterzonnetje badende haventje. Ter hoogte van de eeuwenoude Stenen Baak schieten we het Rupsenpad op onder leiding van Siem zonder Strava en zonder geld. Een Strava record kan ik wel vergeten door een afgelopen ketting. Tijdens onze rit over het Rupsenpad spot Arie nog een aantal Buizerds en deelt zijn kennis van deze prachtige dieren met ons. Het Fabeltjeskrant bos ligt er erg blubberig bij, tijd om Buizerds te spotten hebben we hier niet, alle aandacht is nodig om niet op je bek te gaan. Kniediepe modderplassen worden opgevolgd door aalgladde boomwortels en het afgebrokkelde asfalt pad maakt de uitdaging nog groter. Zonder kleerscheuren maar met een fiets die niet meer te herkennen is als zodanig, komt een ieder uiteindelijk bij de duinen langs het Oostvoornse meer. Hier worden de brokken

modder zo groot als bakstenen en andere klerezooi van onze fietsen verwijderd. Het pad bovenop de duinen is nog erger dan het pad door het Fabeltjeskrant bos. Het pad is zo glad als een zeepheiling ik fiets me gek maar mijn achterwiel slipt alleen maar door als ik de helling op wil. Post kijkt verwildert om zich heen als ie op zijn bek gaat op een spekgladde afdaling. Ik lach hem uit maar drie tellen later lig ik ook op mijn bek. Kooy en Siem hebben blijkbaar geen last en staan ons ongeduldig op te wachten na het eerste stukkie duin. Post en Dijkx vinden het wel ff mooi en gaan een bakkie doen in de Stormvogel terwijl Arie en Siem nog een rondje Oostvoornse meer doen. Bij de Veerheuvel hadden ze ons nooit naar binnen gelaten maar bij de Stormvogel hebben ze geen probleem met het spoor van modder wat Post en Dijkx achterlaten op de net schoongeboende vloer van het restaurant. De timing is perfect want het tweede bakkie is nog niet leeg of Siem staat al ongeduldig op het raam te kloppen, betaalt hebben we al, dus we kunnen weer op pad. Volgens Siem is het tweede en derde stuk van de duinen een stuk beter te doen, vol goede moed gaat Post al na tien meter op zijn bek, met een scheef stuur en een halve meter plant in zijn helm zit ie al snel weer op zijn fiets. Post wipt, de rest durft niet, wel laat Siem nog ff zien dat hij een perfect evenwicht heeft als ie over een 3 centimeter breed balkie fietst. Het Rupsenpad wordt nog een keer andersom genomen, Buizerds opgeschrikt door onze rit eerder vandaag laten zich niet meer zien. Na het Rupsenpad gaat het als een gek weer richting het pontje van 13:00 uur. Oh ja en Kooy is niet halverwege omgekeerd ☺

Winderig

woensdag 11 januari 2017

21:49

Als ik nog maar net Maassluis uit ben en op het fietspad langs het 'Maaslandse Bos' ben aangekomen, waaien de meerkoeten bijna over de dijk heen.

Maar ik heb nu nog windje mee, dus het gaat lekker.

Alle draaiende delen van de Wilier zoemen er lustig op los.

Op de Kwakelweg is het echter andere koek : de wind blaast pal in m'n bakkes. En niet zo zachtjes ook, de slierten snot glijden over mijn snor naar mijn bovenlip.

Langs de Gaag richting Schiplui heb ik weer een beetje wind mee. Maar ik hou me in, want ik 'moet' nog via Wateringen naar Kijkduin en dan naar Hoek van Holland. Daar staat me nog genoeg tegenwind te wachten denk ik zo.

Door Wateringen en langs de Lozerlaan profiteer ik nog redelijk van de beschutting door de bebouwing, en dan draai ik bij Kijkduin het tegelfietspad op.

Valt dat ff mee, ipv de verwachte wind schuin voor, heb ik pal zijwind !

Ik kan zowaar nog op het grote bled blijven trappen, maar moet me met mijn volle 70 kg zo zwaar mogelijk maken om overeind te blijven. Van rechts wordt ik compleet gezandstraald. Klaas Vaak houdt vanavond wat zand over.

Maar ondertussen beseft ik wel dat ik na Hoek van Holland, langs de Nieuwe Waterweg, dus wel eindelijk eens een keer echt vol wind mee heb.

En dat is zo : in recordtijd rij ik naar Maassluis. Jammer dat het geen zomeravond is met nog licht ipv m'n lampie. Blijft toch opletten of er niet toevallig ergens een tak of andere zoi op het pad ligt. Maar ik kon wel aardig opschieten zeg maar 😊.

Zo was het toch weer een kik rondje !

Schapenloze dijk

zondag 15 januari 2017
13:42

Lekker groepje aan de start. De matadores Jan en Arie en pullen die en passant nog even hoog opgaf van zijn spinvorderingen. Dat wordt weer een zondagmiddag op apegapen op de bank. We kozen voor een rondje delft want honden op pad met dit hondenweer, fout gedacht, het weer bleek prima. Via de schapenloze dijk naar Schipluiden. Die uitslovers lieten hun banden leeglopen tegen de zompigheid. Hihi die pak ik terug op het asfalt, helaas fout 2. Paardenpad lag er weer prachtig bij en smeekte om nieuwe rocket Ron voorbanden. De training van vorige week op de modderduinen van oostvoorne kwam goed van pas. Het moordende tempo van Jan begon zijn tol te eisen, maar meesterknecht Arie bracht mij geregeld weer terug bij het Peleton helaas droeg hij geen spatbord en werd ik compleet ondergeklodderd. In het peleton ving ik nog wat bijzondere teksten op, ik kwam een soort in plane? Ik liet daar een halve seconde liggen, lekker rustig rondje zo.... toen was er ineens een eetpauze, wat een genot vooral toen Jan uitgebreid ging pochen over zijn schuur met grijze epoxy vloer en 9010 geschilderde muren. Toen het verhaaltje uit was gingen we op huis aan. In het pad langs het water bij de bp werden de overschoenen serieus getest op waterdichtheid. De rose Kwamen er met vlag en wimpel het beste uit. Jan klaagde over kouwe poten en verkoos een korte weg terug, yes! Pullen ging in zijn haast nog een keer mooi onderuit in een modderbocht, geen erg. Toch weer een leuk, venijnig rondje.

Arie met Keus

zondag 15 januari 2017
17:03

Leuk Siem dat ik jouw & Janneke de hand kon schudden en je honden kruizen ruikers bennen het 🤔 roken zeker wat van nacht 😊 lekker gereden en net zo blubberig als vorige week heen op het rupsenpad 3 hertjes gezien en mooie vogeltjes nog gezien met Ron Keus naar huis gereden 85 km totaal benen waren goed en Keus op rupsenpad en Oostvoorne gelost 🤔

Sneeuw en singletrack

maandag 16 januari 2017
15:58

Sneeuw en Singletracks

Vandaag wordt ik vrolijk wakker gemaakt door de rest van het gezin met toeters en bellen, er wordt een ontbijt op bed geserveerd, want het is papa's verjaardag. Om deze dag te vieren heb ik maar een dagje vrij genomen om te fietsen. Wat een uitzonderlijke mooie januari maandag. Het is windstil en het zonnetje laat zich net zien boven de horizon. Het is wel koud maar dat deert niet. De Cube LTD Pro, met spiksplinter nieuwe tandwielen en een nog maagdelijke Rocket Ron vouwband op het voorwiel, wordt in de Outlander geladen. Dan gaat het richting de Bergsebaan bij Ter Aalst. Ik word dit keer niet gespot en op de foto vastgelegd door Jo 😊. Bij afslag Terheijden wordt de wereld langzaam wit. Een

boer ploetert door het witte weiland, zijn voetstappen in de sneeuw achterlatend. Een Herdershond rolt door een berg opgewaaide sneeuw. De postbode gaat zowat op zijn smoel met zijn, met post overladen, fiets. De Bergsebaan heeft wel wat weg van een winters Alpenplaatje, de grond is bedekt met een dik pak sneeuw en de dennenbomen torenen daar fier bovenuit. De Cube wordt uitgeladen, helm op, handschoenen aan en dan de Vrachelse Heide op. De singletrack trekt een donder spoor door de, met een wit laken bedekte, heide. Stukken bevroren sneeuw worden afgewisseld met ontdooide en blubberige stukken ondergrond. Over het algemeen ligt de baan er goed bij, al is het soms wel ff oppassen. De nieuwe Rocket Ron voorband geeft tonnen met grip, zonder problemen worden de soms ijzige bochten genomen. Na driekwart rondje Vrachelse Heide sla ik linksaf en na een klein stukje weg arriveer ik op het Kadettenkamp. De talloze kuipbochten en smalle paadjes tussen donkere dennenbossen worden afgewisseld met wat klimmetjes en een open heide vlakke. Ik doe hier twee rondjes. Ik moet nog flink in de remmen als ik tijdens een afdaling een spookrijdende bejaarde mountainbikende vrouw tegenkom. Redelijk netjes laat ik blijken dat ze de verkeerde kant op fietst. Het bos bij Dorst ademt rust uit, die alleen verstoort wordt door het nog net hoorbare langsrazende verkeer van de A27. Ook hier een winterwonderlandschap, de trail is redelijk sneeuwvrij maar de omgeving is wit. De Rocket Ron knalt zonder enig probleem door de talrijke supergave kuipbochten, ondertussen probeer ik ook te genieten van het landschap wat aan me voorbij raast. Het is nog even opletten bij de afslag naar het restaurant maar uiteindelijk vind ik het juist pad weer. M'n voeten beginnen op ijsklompjes te lijken en de Brabantse ijskoude lucht geselt mijn longen. Via nog een halfie Kadettenkamp kom ik weer op de Vrachelseheide waar ik nog een stukje parcours pakt om vervolgens weer bij de trouw wachtende Outlander uit te komen. Ik eet ff een boterhammetje om dan nog driekwart Vrachelse heide te doen. Mijn voeten zijn inmiddels volledig gevoelloos dus ik besluit met de kachel op 100 weer richting

Maassluis te gaan. Een supermooie dag om door de bossen te knallen.

Vorst en kapotte ketting

woensdag 18 januari 2017

22:19

En opnieuw slechts 3 man aan de start vanavond. Dijkx, Post en Siem.

Natuurlijk gaan we fietsen ! Als het over een poosje gaat vriezen gaan we wel koffie en Jagermeister drinken en gitaarspelen bij Dijkx. Trouwens, de echte bikkels, de Chickies, gingen ook fietsen vanavond. En dan zouden wij thuis blijven ? Dachutnie !

Siem wilde niet op kop rijden, Post wilde over grafdijkies, Dijkx wilde naar BP.

Dus ging Post voorop, langs de Foppenplas naar BP. Na het 1e stukkie BP liet Post merken dat hij niet van harde gleuven houdt. Hij ging ergens op z'n muil, ondanks de nieuwe voorband. Een grote desillusie voor Post. Maar hij was ook veel te hard man ! Snel wat lucht eruit en weer verder. Siem had inmiddels de kop over moeten nemen op bevel van Dijkx en Post en zocht de oude paden op.

Hier en daar gelardeerd met een stukje BP reverse. Dan is het weer een geheel nieuwe ervaring. Via 'nieuwe' paden langs slootkanten kwamen we op een grote vlakke. Volgas stoven we hier overheen, totdat we in een enorme groep blaffende honden terecht kwamen. Ook deze blaffende honden beten niet, en na Post gereanimeerd te hebben konden we weer verder.

We gingen op weg naar het pad om / achter de surfplas, Dijkx' favoriet.

Dit pad is ook niet de favoriet van Dijkx' fiets, want de ketting brak. Na een speedlinkie te hebben gemonteerd konden we weer verder. Nog ff langs de golfbaan en station west, en door het homobos naar huis.

Het was weer een heerlijk avondje !

Wat een avontuur weer, stonden we daar in het pikkie donker midden in een roedel woest blaffende honden. Je angst niet laten zien hield ik mezelf voor. Iemand probeerde met een piep stem de honden tot bedaren te krijgen. Kansloos, die honden keken verlekkerd naar onze kuiten en bleven ons maar aanvallen. Hartstikke lieve honden volgens Siem. Een extra glaasje wijn anders kom ik niet in slaap

Siem zonder vrienden

zondag 22 januari 2017

16:30

Harde gleuven part II :

Om ff kwart over 8 zat Siempie op hem ze Kenjen, op pad naar het schone Rotterdam. Het middagprogramma was nog blanco, dus er stond geen eindtijd voor deze rit op m'n netvlies.

Dus ik pak voor de afwisseling nog wel wat offroadstukkies op weg naar Hillegersberg. Thuis gelijk de Deltadijk op, terug over het spoor onderlangs de Julianalaan en op naar de Foppenplas.

Bij de Foppenplas was neerlands grootse ijsliefhebber dhr. Cor Tas (wereldberoemd dankzij tv programma 'Man bijt hond' ook ijsje aantaaien.

Verder nog verrekt weinig mensen op t ijs. Wel al enkele Golfen Kutters op de golfbaan. Na het gravelpad ben ik de dijk opgeschoten welke uitkomt bij de watersportver.

Nu stukje asfalt, en daarna de bekende offroadpaadjes achter Vlaardingen en Schiedam langs.

Dan een nieuw fietspad langs Spaanse Poldert en nu verder asfalt tot an H'berg.

Is dat H'berg een beetje verandert dan joh ! Dat eerste bergie is helemaal op de schop gegaan jonguh ! Is een stuk leuker nu, hoewel wel helemaal kaal geroid.

De volgende delen / 2 bulten benne nog zo'n beetje hetzelfde. Die klimmetjes voel je nog steeds wel hoor ! Jammer dat ik net achter een kluppie eikels aan moest hangen die net ff gepauzeerd hadden en natuurlijk vlak voor mij weer de baan opgingen ☺.

Na het 1e rondje gelijk door voor rondje 2. Daarna ff een snicker en een foto (opdracht van onze hoofdredacteur Dijkx) en makkie an om 10:40 u weer op huus an.

Ik heb er nog ff aan gedacht om langs het Veerhuis te rijden, maar ben toch zuidelijk langs Vlaardingen gereden.

Hier en daar nog wat offroad en om 10 voor 12 weer thuus. Superlekker rondje zo !

En lullie leuk geschaatst ?????

At the end of this fantastic trip I went left and rode through Abswoudse Bos. It's the greatest forest in the world. Don't believe the press when they deny it. The are false ! Abswoudse Bos lies near the city of Delft. Everything there is blue. Yes it is. It's true ! The last village I went through was Maasland. A terrific city, small, but great ! This trip makes mountainbiking great again. See you soon guy's ! It will be great ! It will be marvellous, fantastic !

Chickies en Fietsuh kut

zondag 29 januari 2017
18:42

In opdracht van Siem.....(excuses voor spel fouten ect ik ben tenslotte geen Nederlander) Helaas waren we vanochtend maar met 2 Chickies Elly heeft een dikke pijnlijke knie. Dus wij vertrokken met z'n tweeën richting Maasland. Tot onze verbazing kwamen wij Peet tegen die gisteravond echt zei dat hij niet ging fietsen, maar omdat alleen Post ging, ging hij ook. Wij besloten om ff met hem te wachten tot Post kwam want dat kan soms lang duren. Opeens kwam bijna de hele fietsuhkut groep aan – Inneke (of zoals de jongens zeggen Dijkxin) & Aad, toen Siem die gisteravond ook zei dat hij een stukje op de racefiets ging & ook nog Arie Vlieg. Shit en nu..... ons tempo (nou ja mijn tempo) is toch lager dan de fietsuhkut groep maar ze doen wel altijd leuke paadjes en gekke dingen en dat vind ik wel HEEL leuk. En omdat Post 10 minuten te laat kwam had ik ff de tijd om er over na te denken gewoon meegaan altijd leuk!! Eindelijk zijn wij richting Broekpolder gereden, na de hoge brug is de helft van de groep bovenop de dijk gaan rijden de andere gewoon op het fietspad, toen de BP in maar de paadjes waren erg modderige en na veel uitglijders in de punt is er door Siem besloten om andere paadjes te doen. Na de BP zijn wij de glibberige bruggetjes gaan opzoeken achter Vlaardingen waar er zelfs een paar foto's genomen werden en gefilmd werd – de fietsuhkutters houden ook van gezelligheid. Toen moest er ook nog ff geknald worden dus

Siem Lubach

donderdag 26 januari 2017
10:50

Yesterdayevening I had a marvellous ride. It was fantastic. It's true ! First I went out of the beautiful city of Maassluis. It is really a beautiful city. Anyone who says it isn't, is a liar. Period ! Then I went to the Rietputten. It's the greatest Rietputten of the world. Further I came in Spanish Polder. Its magnificent there, true. I rode over a wall, which was payed bij the Mexicans. The mexicans are kind of Spanish, of course, so that is clear. Then I rode along the river Schie. It's the most amazing river in the world. Very big ships navigate there. The biggest ships in the world.

op naar Schipluiden langs de vaart. Trudy is snel bij Siem aangehaakt en zij hebben al snel een voorsprong, Arie kon het niet hebben dat hij bij het peloton zat en heeft een Max Verstappen inhaal manoeuvre gemaakt boven op de dijk en is snel de kopgroep achteraan gegaan met succes. Helaas hebben de Chickies een slechte invloed op Dijkxin want zij heeft met ons de dijk bij de Schipluiden brug afgelopen, dit had Aad nooit eerder gezien. Eenmaal in Schipluiden werd er besloten om een bakkie te doen maar dat vonden Siem & Arie mar niks dus zijn de mannen gaan knallen en de rest heerlijk aan de koffie met cake. Post moest op tijd thuis zijn dus zijn wij snel naar huis gegaan, gelukkig kwam er een meneer op een elektrische fiets voorbij. Post is snel in zijn wiel gaan zitten en de rest in een treintje naar huis gefietst. Dank je wel Fietsuhkutters wij hebben genoten!!!

Siem buitengesloten

zondag 5 februari 2017

17:05

Ik voelde me vanmorgen in het geheel niet welkom op de GB. Geheel genegeerd tijdens het door Post genoemde topperleg met vooraanstaande Fietsuh kutters (komt dat door het onlangs door mij ingezonden Trumpiaanse verslag ?) besloot ik maar weer een rondje in m'n eentje te gaan doen. Met weemoed in m'n fietsschoenen en tranen in m'n ogen besloot ik heel ver te fietsen van dit oord vol verraders. 'Ook gij Post ?' zou Julius Ceasar gezegd hebben. Na het Oeverbos, inmiddels tot aan de grond gesnoeid (homo's pas op voor blaas- en anusontsteking !) nam ik de Beneluxtunnel en ging daarna verder zuidwaarts. Ter hoogte van Numansdorp kwamen er toch weer gevoelens van heimwee naar boven en sloeg ik een beetje van de rechtsafferrige. Dwars door de Hoekse Waard, waar trouwens hele grote reigers lopen : Vervolgde ik m'n weg richting Nieuw Beijerland om daar het pontje naar Spijkenikker te nemen. Na het pontje het mooie gladde asfalt langs de (Oude) Maas richting Hellevoetsluis. Halverwege rechtsaf richting Zuidland en zo weer, via Brielle, naar de pont Rozenburg-Maassluis. Lekker rondje hoor !

Wollebrand

zondag 5 februari 2017
17:06

Een gezellig groepje vertrok vanmorgen richting de wollebrand. Marc was er deze keer niet bij, kan een keertje gebeuren. Mijn leiderschap kreeg meteen een flinke knauw, toen ik wat de abrupt naar links stuurde met een hond in het verzier. Niemand volgde door het maaslandse bos. De onmin uitgesproken, vervolgde we richting ons eerste doel, onderlangs door het riet bij het meer. Dit ging mirakels, ze hebben zelfs de bomen gekapt, we vlogen over het zompige pad. Peet zou hier zijn eerste val van de dag maken, geen erg. De Wollebrand in het zicht, wist Aad een leuk paadje. Door het riet en dan onder de weg door. Alras veranderde het idyllische paadje in een moddersloot, waar Jo in zijn element was. Als enige peddelde hij vrolijk door de diepe moddersloot, de rest stond met zeikpoten, besmuikt toe te kijken. De Wollebrand was lekker modderig. De paden die in de zomer overwoekerd zijn zijn nu begaanbaar. De afzinken waren best glibberig, gang is alles riepen we elkander toe. Omhoog was alleen voorbehouden voor de allersterksten met puike banden. Jo kon het weer niet laten, zijn succes te vieren met de bekende kreet "beter dan stoempen". Jaja. Ien stond in de modder ook haar mannetje en gaf geen krimp. Peet verloor nog een paar keer de strijd met de zwaartekracht, maar dat kwam door zijn gladde banden, hij kon zijn kracht niet kwijt. Ik ging ook nog een keer ter aarde, maar wist de val te breken met de geleende handschoenen van Jo. Toen het zonnetje bijna doorkwam gingen we op onze verdiende koffie aan. Tijdens de koffie met taart onderhield Aad ons met zijn rampverhalen over zijn ski vakanties. Hier en daar wat flarden gemist door de zeer bevallige bediening, maar we besloten behoedzaam op huis aan te gaan en thuis de reisverzekering nog maar eens te bekijken. Aad wist ons via een afwisselende route naar het parcours van Arie Vlieg te leiden. En ja hoor het kon niet missen, daar in de verte zagen met kapsel met een gat erin, die al het kopwerk deed. Na wat stekeligheden te hebben uitgewisseld vervolgden we onze weg via het sterrenbos,

waarna we iedereen keurig thuisbrachten na een geslaagd wielerveestje.

Eigen tempo

woensdag 15 februari 2017
22:20

Ja hoor, rond half 8 stonden de volgende Fietsuh kutters op de GB : natuurlijk Post, Johan en Jan waren er ook weer een keer bij, en Siempie. Vooraf was besloten een rondje BP te doen op eigen tempo. Dat zou wel gaan lukken, want Jan was nog steeds niet de Johnny Nooitverrot van 2010 / 2011, en Siem was op de SS met bijna vaststaande krukas. Via de Foppenplas reed het viertal naar BP, waar het stante Pé begon te regenen. Ideale omstandigheden dus, en gelijk een beetje smering voor Siem hem ze krukas. Al snel bleek een ieder, op Jan na, wat moeite te hebben op het rechte pad te blijven. Siem pleurde z'n bril, waarin achteraf een soort matglas bleek te zitten, in de struiken en ook Johan deed z'n bril af. Toen ging het idd een stuk beter en ging Johan nog maar 2 x per kilometer op z'n muil 🐎. Na 1 rondje BP met veel bagger, drek en sporen reden de mannen nog wat 'oude' paadjes BP, ieder op eigen tempo 🚲 waaronder de trap naar de palenbrug met het gladde baggerpaadje daarna. Toen nog een stukje BP 'reverse' met wat hooglandrunderen midden op het pad. Daarna nog wat paardepaden en toen op naar huis. Natuurlijk op verzoek van die-hard Post via de surfplas ! Hier leek de grond wel alsof er zojuist een kudde gnoes overheen gedenderd was ! Poehee ! Nu nog ff rustig weer op eigen tempo via de Zuidbuurt op huus an. Het was weer een supergaaf rondje ! Top tot jullie er weer bij waren Johan en Jan ! Zondag een nog groter kluppie ?

Bergschenhoek

maandag 20 februari 2017

07:56

En wat een leuk rondje was het weer!

Natuurlijk heeft iedereen mij zien weigeren als een afgekeurd politiepaard, als het iets te technisch was, maar wat was slechts een klein gedeelte van de rit!

Gekozen was om mekaar er af te rijden op de baan van Bergschenhoek, en dat is voor mij redelijk om de hoek. Voor Siem en Dijckx was het niet om de hoek, maar toch stegen zij af naar de B-driehoek vanaf het Maassluise, hulde!

De koffieliefhebbers Jo, Ron en Peet (niet Retep) kwam per luxe automobiel i.p.v. de velocipede. Siem had er bij mijn aankomst al 2 rondes op zitten, maar hij speelt vals, want FULLY. Straks nog een motortje er in?

Gestart werd er op de nieuwe (kale) berg, maar ik ben niet super enthousiast, vond de vorige berg leuker. Daarna de oversteek naar de grote omloop, alwaar we in een atb-klasje waren beland, maar we vonden het niet sjiek om een paar 10 jarige meisjes in te halen, hulde. Verder gebeurder er niet veel speciaals; Siem peerde op kop, Ron er achteraan, hier en daar een kleine valpartij, en Peet kwam de man met de hamer tegen, die -zo leek het- op z'n bagagedrager zat 😊

En geen leuke banden!!

Leuk filmwerk van Siem, en mijn prestaties vielen niet tegen, na de weinige fiets-kilometers dacht ik al veel eerder stuk te gaan. Maar een goede warming up (tegenwind langs de Rottemeren), een flinke hoeveelheid haverhout in de mage, afgetopt met een dubbele boterham met speculaas, vermengd met Born-dorstlesser in de Mont Ventoux dosering hebben er voor gezorgd dat ik overal goed boven kwam.

Het nieuwe setje XKings 2.4 inch doet het fantastisch, veel grip, veel vertrouwen, weinig herrie, top. Nou nog iets voor die trappen verzinnen, voordat ik wordt afgemaakt en door de paardeworst ga 😊

Mogguh meiden !

Ik heb gisteren ook weer genoten van het ritje hoor.

Op de heenweg naar Bergschenhoek /Hillegersberg (wat is het nu eigenlijk ?) had ik heerlijk het windje in de rug.

Door hier en daar een stukje offroad mee te pakken is het een afwisselend ritje. En het nieuwe fietspad langs Spaanse Polder snijdt een stukkie af. Er is trouwens nog een nieuw fietspad dwars door de SP heen ontdekte ik op de terugweg.

Toen ik bij H'berg arriveerde was er nog geen Fietsuh kutter te zien, dus gelijk maar ff een rondje doen. Baantje lag er prima bij, dus huppekee.

Toen ik weer op de P aankwam stonden daar Johan, Post en Toom.

Na een goed gesprek over dames met rood haar en een bepaald onderdeel daarvan (waarover Pullen sinds kort een afstudeerproject over heeft) gingen we met z'n allen, ja, Mark was ook gearriveerd ! een rondje doen.

Dijkx was nog onderweg, hij was toch ook op de fiets gestapt. Goed initiatief gast ! Beetje te laat wel anders hadden we saampies gekund 🙄❤️.

Het voor mij 2e rondje was lachen. Leuk te zien hoe de anderen de hindernissen nemen. Vooral Toom maakte indruk. Hij doet het allemaal wel ff !

Mark maakte ook indruk, maar dan op de grond 😊. Geen erg gelukkig, ik heb dat filmpie nog zeker 10 x zitten kijken. Janneke had wel beetje meelij hoor (maar moest toch wel vreselijk 😊😊).

Het 3e rondje reed ik weer op eigen tempo. Dat is het beste zegt Johan altijd.

Op de P nog ff een Snickers gegeten en toen op huis an. Hele eind wind tegen, makkie an, geen last van een doorbeukende Jan of Arie dus lekker eigen tempo.

Bij de surfplas ff Janneke gebeld tot ze het pak volle yoghurt uit de koelkast moest halen, want Siempie moest snel eiwitten naar binnen werken.

Janneke zelf eigenlijk ook, maar dat is een ander verhaal

Lampie kwijt

woensdag 22 februari 2017

22:02

Geklopt door Post !

Het was een licht vochtig rondje vanavond. Natuurlijk stond Post te trappelen om in de klikpedalen te springen, en dan kan je zo'n jongen met de parcourkennis van een stoofpeer natuurlijk niet alleen laten gaan. Dus steeg ik ook maar op de Niner, waar ik nog even daarvoor tijdens het programma 'politieke partijen' nieuwe krukaslagers in gestoken had. Dat draait weer lekker !

Post was keurig op tijd en zo vertrokken we samen richting Vlaardingen.

Via de gravelpaden bij de kanovijver reden we naar de Rietputten, waar we met spinnende achterwielen en zwalkende voorwielen rondploeterden.

Verderop onderlangs de Vlaardingse dijk was het ook lekker zompig.

Nu door naar Vlaardingen Oost langs de A4 en dan over het nieuwe fietspad (de woorden van Post) naast de geluidswal van de A20. Het nieuwe asfalt was nog hartstikke zacht hiero

👍👍.

We wilden ook weer eens het paadje doen aan de andere kant van de A20, waar vroeger het Holy ziekenhuis stond. Siem stapte nog even heel galant af door een onder het gras verstopte schuin liggende tak. Helaas was het pad na 200 m geheel geblokkeerd door braamstruiken. Best jammer, want dat was altijd een uitdagend stukkie. Misschien maar eens een x gaan snoeien ???

Post verloor z'n accu doordat het riempie kapot ging, maar gelukkig vonden we de accu weer terug in het zompige gras. Nu had Post een extra handicap omdat hij de accu van z'n lampie in z'n hand moest houden. Remmen kon dus ff niet meer.

Even later had Post de accu opgeborgen in z'n handschoen en kon er weer volgas gegeven worden.

Via de fietspaden buitenom de BP reden we naar huis. Rijdt hij na de Foppenplas gewoon zo bij me weg die onverlaat ! Geen greintje respect voor de touroperator 🙄 !

Rondje BP

zondag 26 februari 2017

19:34

Zo, het was weer een lekker rondje vanmorgen. Jammer dat het zo stoof met die harde wind 🙄.

Helemaal goud dat we nog 2 Chickies tegenkwamen bij de uitrit van BP : konden we lekker met z'n allen in het zuchie bij Trudy (de gigasterke poten van Pullen stelden een beetje teleur 🙄🙄👍)

Rondje Oostvoorne

zondag 5 maart 2017

15:21

zit je rustig te ontbijten, hoor je dat je binnen een kwartier bij pont wordt verwacht. Tyfies, zit precies op een schema van 9,33 GB. De wind is perfect voor een rondje Oostvoorne wordt gezegd. Richting de pont de eerste tegenwind. Alleen vlak achter Arie was de wind te doen, zou blijken. Alleen Retep houdt van dit soort omstandigheden, "dan voel je dat je wat doet", maar hij was er dit keer niet bij. De off road stukken gingen mirakels. Jo dartelde als een jong veulen op de paden en de niet paden, als dat maar goed gaat. Ook Peet reed verrassend sterk. In het sinistere bos pakte hij brutaal de kop (zie filmpie), als dat maar goed gaat. Behendig hipte hij over een enorme boomstam. Lang kon hij niet genieten van dit succes, even later lag hij languit in een modderplas, "ik gleeed weg". De duinen lager er prachtig bij, er werden slechts drie valpartijen genoteerd, maar geen erg. De overmoedige Peet deed nog een extra rondje terwijl de rest al aan de koffie zat, "ik zag niemand meer", nee vind je het gek met dat gestoemp. Jo besloot zich te laven met Rivella, dat wonderbaarlijke nutritionele eigenschappen zou bezitten. Het spul was echter bij het klimmetje naar de eerste brug ineens uitgewerkt. Peet was allang boven. Hij stoof het peleton voorbij, maar werd een handje geholpen door Arie, maar hij stuurde wel helemaal zelf. Arie leek toch niet echt veel last te hebben van zijn enorme trainingsachterstand. Bij de pont kwamen we de chickies weer tegen, die .ff Rockanje hadden aangetikt, hulde.

Toertocht Eerbeek

zondag 5 maart 2017

16:17

Zondagochtend 5 maart 2017 :

De vermaarde mtb-rit / Veldtoertocht van club 'Last Gear' uit Eerbeek. Jan, Siem, Retep en Mark hebben dees ooit eens gereden in het kielzog van de Westland Wil Voorhuid-mannen. Een van de 1e echte toerritje toen (2010 ?). Daarna hebben deze mannen deze rit nog een paar x gereden, Jan en Siem zelfs op hullie SS'en.

Maar de afgelopen jaren was deze rit steeds vergeten, nu waren Jan en Siem weer op tijd er bij.

En ja , het is een stukkie met de auto (viel nog mee, 150 km) maar het is een hele mooie rit en men kan uit leuke afstanden kiezen (30, 50 en 70 km).

Jan en Siem kropen om 6 u uit hun vlooiën bunker en startten de dag met een flink ontbijt. Om ff voor 7 reed de Clio de metropool Maasdijk binnen en werd Jan en z'n hele hebben en houwen ingeladen.

Met tevreden grijzen op het gezicht stoven ze de A20 op. In de Clio is altijd koffie aan boord, dus geen jaloezie wattegaat de andere Fietsuh kutters / uitslapers. Jan en Siem arriveerden om ff half 9 in Eerbeek, en na de blote piemelshow te hebben uitgevoerd en de fietsen uitgeladen te hebben konden ze naar de inschrijving.

Zo gepiept en gas erop !

Het dorp Eerbeek uit begon de pret al : mooie singletrack door het/een bossie. Wel flink zompig maar mooi rijden. En een compleet ander begin dan de voorgaande jaren. De singletracks liepen lang door, verderop kwam het 2-tal ook nog op mooie flowende grind-zandpaden uit. En regelmatig een leuk klimmetje er bie up. Onderaan de heuvel staand lijkt het een onmogelijke opgaaft, maar toch lukte het steeds weer, al dan niet slalomend om gestrande piepels heen. Toch wel weer eens lekker, een fiets waarmee je kan schakelen ☺.

En het zonnetje liet zich zien, heerlijk !

Dan komt de hei in zicht : mooi glooiend landschap met karrenspoorpaden van aangestampt zand erdoor. En nog steeds een heerlijke 'flow' erin.

Na de helft kregen jullie 2 vriendjes het toch een beetje zwaar, maar na een reepje gegeten te hebben gingen ze er weer voor.

Toen even gestopt werd om de door Dijkx opgedragen foto's te maken stopten er nog een stel Chickies, die uiteraard enorm onder de indruk waren van die 2 middelbare heren. 'O, jullie komt niet van hier !' riepen ze al snel. Goed dat er bij de extreme stukjes waarschuwborden staan voor jullie soort. Want er zitten best extreme stukkie in! Ja joh, ik zal eens een extreem stukkie in jou steken, nog maar net de puberteit ontstegen blond wicht !

En hup daar gingen ze weer.

De laatste verzorging werd overgeslagen, Jan en Siem zaten lekker in hun ritme dus knallen. Er kwamen nog wat lange vloeiende klimmen voor de wielen, zelfs met zompig zand. Wisten niet dat dat ook bestaat. En op het laatst nog mooie snelle stukken singletrack, en toen, na een dikke 70 km en ca 3,5 uur trappen waren de jochies weer in Eerbeek.

Wat een mooie rit weer zeg !

In oktober is er hier weer een rit 'voor ladies only'.

Met een beetje vermomming moeten de heren Fietsuh kutters toch ook ongemerkt hierin op kunnen gaan ☺👍?

Plassen op de Pier

donderdag 9 maart 2017

21:13

toch nog even terug komen op gisteren. Siem kwam opdagen met een kek fietsie, eentje met remblokkies, smalle bandjes en een terugtraprem. Hij heeft versnellingen, zei Siem opgetogen. Bij het eerste klimmetje richting de A20, lag Siem al, "ik heb geen grip". Bij de paadjes bij Evergreen, ging Siem weer neer, "ik ken niet uitklikken" foeterde Siem, zoals alleen Siem foeteren kan. In het Staelduinse bos, sloeg de ketting door "he, alles is net nieuw". Dan maar een stukje strand proberen. De smalle bandjes boorden zich kansloos in het rulle zand. De dikke banden stoven Siem voorbij. Maar op de terugweg namen de smalle bandjes revanche. De achtervolgers werden gezeseld met een enorm tempo. Met de eindstreep in zicht zette Siem nog even een eindspurt in. De brandende bovenbeentjes moesten nu toch passen, baas boven baas. Snel naar huis om na te genieten van de records, die ongetwijfeld gesneuveld zijn. Helaas, Dijkx was al een keertje op dit traject met windkracht 10 in de rug snel geweest en voor mij was het de eerste poging. Voor Siem was het een allerdaags tempootje.

Where no man has gone before

vrijdag 10 maart 2017

19:29

Het aanlokkelijke weerbericht doet me besluiten om vandaag eens een stukkie te gaan fietsen. Het Nederlandse weer kennende en de wit bevroren voetbalvelden van vanmorgen maken dat ik toch maar een lange broek aantrek. Een goede beslissing blijkt later als ik op de pont staat rillen en te beven van de kou. De wind giert door het want en de door Pelleboer beloofde lentezon is niet te zien. De bemanning van de veerboot stampert eens flink met hun voeten om de kou te verdrijven uit hun verkilde lichamen. Tot overmaat van ramp gaat de Calandbrug net voor mijn neus open. Een wielrenner maakt van de gelegenheid gebruik om zijn winterhandschoen en beenstukken aan te doen, ook hij heeft het koud. Samen schelden

we op de weersvoorspelling. Tergend langzaam vaart het reusachtige schip richting de Calandbrug en 20 minuten later kan ik de reis vervolgen. Via de het fietspad langs de Brielse Maas gaat het richting den Briel. de wind komt meestal van de zijkant en met vlagen heb ik af en toe wind mee. Bij het Rupsenpad ga ik na het hekkie niet rechtsaf het sompige grasveld over, maar ga ik nog een stukkie rechtdoor en passeer weer een hekkie waar ik na enige meters linksaf een paadje pak. Ik heb niet het idee dat ik hier al ooit geweest ben. Een niets vermoedende Buizerd schrikt zich een rotje, hij verwacht hier natuurlijk geen mensen, Hij vliegt verschrikt zeker 25 meter voor mij uit voordat hij een afslag naar links neemt. Bij de Tenellaplas in Oostvoorne schiet ik naar rechts het schelpenpad op, om vervolgens het Voornse Duin in te schieten. Fuck Eerbeek, Fuck Mont Ventoux, Fuck al die andere trails, het is hier echt supermooi. Het inmiddels doorgebroken lentezonnetje schijnt door de takken van de veelvuldig aanwezige dennenbomen en doet het zand op de duinen oplichten, een waar lentegevoel neemt bezit van me. Het heuvelachtige pad voert mij over zanderige duintoppen, donker dennenbossen en langs smaragdblauwe meertjes. De route is best uitdagend, steile klimmetjes door soms mul zand worden afgewisseld door mooie afdalingen. En het mooiste van alles is: de sporadische mensen die ik tegenkom zijn super aardig. Geen idee waar ik ben, ik volg eerst de rode route, dan de witte en beland dan op de zanderige groene route. Uiteindelijk kom ik vlak bij het Badhotel in Rockanje uit. De weg terug naar de pont is een beetje een deceptie, waar ik dacht meewind te hebben de rest van terugreis, heb ik alleen maar zij- en tegenwind. Al met al heb ik het zeer naar mijn zin gehad, zeker de Voornse Duinen zijn een aanrader.

Avondrit Delft

donderdag 16 maart 2017
20:16

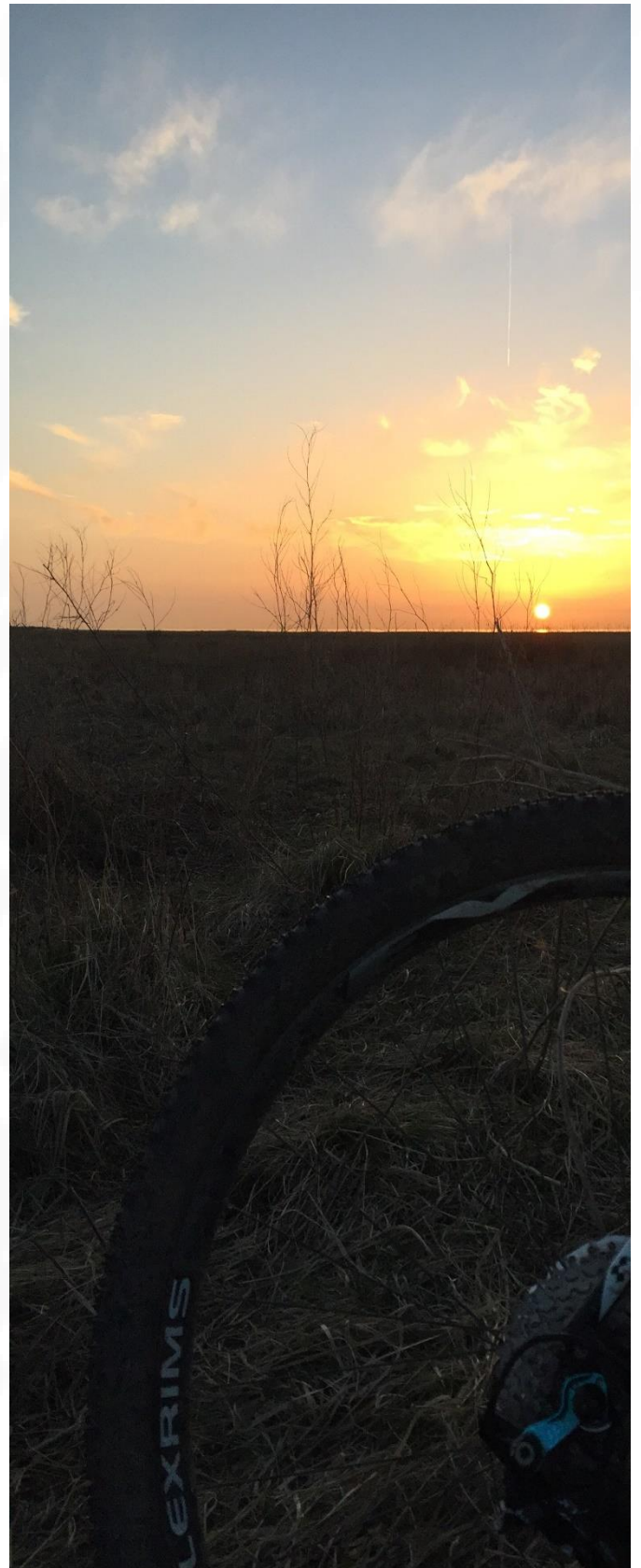
Keurig op tijd op de GB, heb je eens tijd om een praatje te maken met een voorbijganger. Dit keer toevallig Arie Vlieg. Ik zag hem voor het eerst zweten, hij kwam net met een gangetje van 30 uit zijn werk. De inmiddels gearriveerde Siem gaf ongeduldig het sein voor een rondje Delft. Onderweg bedacht ik me dat ik op groen links had moeten stemmen, hadden we zondag nog afgesproken toen we langs de omgekapte bomen van het oeverbos reden. Zouden ze ook wat aan het gieren kunnen doen. Die ammoniak ademt niet echt lekker weg als je amechtig ben van het schapendijkje. Snel naar het paardenpad, altijd leuk. Jo vroeg zich af of het modderig zou zijn. Ik hoop het, zei ik stoer. Een eindje verderop lag ik languit, hoongelach was mijn deel. Jo ging verder voorop en pakje verrassend veel grasstroken en had sterke poten. We kregen hem er niet afgereden, geen geklaag meer over stoempen en verrotheid. Hup op strava Jo!

Remmen voor een Ree

vrijdag 17 maart 2017

08:17

De hemel kleurt oranje, de wind is gaan liggen, nog ff en de zon gaat onder. Bij paviljoen de Duinrand in Oostvoorne check ik nog ff op mijn Garmin hoe hard ik ga. Als ik weer opkijk rent er een Ree 50 cm voor mij het fietspad over. Ik knijp vol in de remmen om een botsing met dit prachtige dier te vermijden. Het beest verdwijnt in de bosjes aan de overkant en ik vervolg mijn weg richting het Autostrand. Na een ritje door het mulle zand geniet ik van een schitterende zonsondergang. Verderop in het halfdonkere Voornse Duin heb ik nog een encounter met een hert en vervolg mijn weg richting huis.

Siem naar Rozenburg

zaterdag 18 maart 2017

13:43

Siempie was vrij vandaag. De hondjes hadden al een lekker rondje sterretjesbos gedaan. De boodschappen waren gehaald. De vrouw had wat aan de hand vanochtend.

Dus : dan lekker ff een rondje op de mtb.

Hoewel, eigenlijk had ik niet eens heel veel zin, maar toch maar ff op de Kenjun gestapt. Pont van 10 v 10 en eerst linksaf richting het wilde dierenbos. Nog geen asem en power, rustig windje mee gebold.

Dan de zware zompige stroken onderlangs de dijken zuidelijk van R'burg, op weg naar het mtb parcours.

Dat bleek half afgezet : er wordt gerooid, en dat leuke stukje met die gave kombocht was afgesloten helaas.

Toch ff volgens plan 10 rondjes gereden daar, zij het wat alternatief over een stuk terrein vol met houtsnippers e.d.

Dan nog ff naar de bult, stoepend tegen de harde schuin van links komende beukende wind in. Twee x de bult op, kort steil en lang over asfalt en dan weer terug.

Niet vol windje mee, maar toch nog lekker ietwat gang kunnen maken op het grove stenenpad. Elke pedaalslag bracht me weer wat dichterbij mijn schatjes.

Al met al toch weer een leuk ritje, en het weer viel reuze mee. Zelfs nog beetje vitamine D gekregen !

Oja, morgenochtend ga ik een x uitslapen en rustig aan ontbijten met klassieke muziek op de achtergrond 😊

Naar Lola

zondag 19 maart 2017
14:16

Waarschuwing voor de scheepvaart, alle districten ZuidWest 6!!! Vroeguh zouden we nu op de pont hebben gestaan met de surfplanken op het dak van de Volkswagen Golf, een pak yoghurt achterin en ons tot schrik van de medepassagiers omkleden in het ruim van de pont. Nu staan we op de winderige grafbrug, de hemel is grijs en het is zwaar bewolkt. De animo bij de Fietsuhkutters is echter groot. De groep bestaat vandaag uit: Voer, Elly, Aad, Dijkxin, Trudy, Post, Peet, Sam en Dijkx. Met windkracht 6 in de rug knallen we richting een Fiets café Lola in den Haag. Het is Aad zijn plan dus hij neemt de leiding. Zonder op enige verkeersregel te letten loodst hij ons, soms met de hulp van zijn smartphone, door Rijswijk den Haag in. Op het Binnenhof wordt er geposeerd voor een groepsfoto. De vele Chinese toeristen kijken ons verbaast aan, er wordt vooral veel naar Post zijn keurig uitzienende tenue met hier en daar een modderspatje gewezen. Dan gaat het onder leiding van Aad, tegen het Haagse verkeer in, via Paleis Noordeinde naar "Lola Bikes&Coffee". Een erg leuk uitzienende tent maar ze kunnen beter niet adverteren met "Coffee" maar met "Motor oil". We hebben in zes talen proberen te communiceren met de serveerster maar zonder enig merkbaar succes. Post is merkbaar ongeduldig want hij moet om 12:30 op bezoek bij zijn favoriete schoonzus. Hij kijkt Elly kwaad aan als haar Choco wordt geserveerd, net als hij op wil staan om de terugweg te aanvaarden. De zorgvuldig op slot gezette fietsen worden van slot gehaald en onder leiding van Google (en Aad) begeven we ons door de wirwar van kleine Haagse winkelstraatjes richting de meer bekende paadjes. Onderweg, wijst Post een automobiliste er vriendelijk op dat ze moet optieften van het fietspad, en ze luistert. Bij de Uithof wordt nog een stukkie parcours gepakt, geen tijd voor een heel rondje want Post..... Via een heel klein stukkie Wollebrand (want Post.....) gaat het via de Lier weer richting Maasland. Door de goed uitgedachte route hebben we minimaal last

van de bulderende tegenwind. Bij het hertenkamp in Maasland loopt Post bijna nog meer vertraging op als hij bijna wordt vermorzeld door een afslaannde auto. Een erg leuke rit weer vandaag met heel veel nieuwe paadjes. Top !!!

Op de Wilier

zondag 19 maart 2017

14:17

Zondagochtend 19 maart, 8:45 u :

Ik begin te ontwaken met een flinke kater door de avond ervoor genuttigde 3 alcoholvrije Radlers.

Mijn nog half slaperige ik krijgt een zeer tevreden gevoel door zachte beten in mijn rechter oorlel en nattig gelijk in hetzelfde oor. Die Janneke blijft toch een hete bliksem ondanks haar bijna 60 lenties !

Net voordat ik echt opgewonden begin te raken open ik mijn ogen en kijk in de zwoele reebruine pretoogjes van Fae, terwijl Janneke in de keuken de croissants in de oven doet.....

Dan maar uit bed, en naar het ontbijt.

De ochtend verloopt heeeeeel ontspannen. Koffie bij schoonmoeder smaakt blijkbaar beter (koffie een 6, bediening en ambiance een -10) dan in het Haagsche Lola.

Dan door naar moeder Truus. Koffie ook een 6, bediening en ambiance een 1.

Nu toch nog ff tijd voor een rondje Fietsuh kut !

Lang geleden dat de Wilier onderuit het trapgat is gehaald, dus nu deze maar ff pakken.

De wind lijkt inmiddels aangewakkerd te zijn tot kracht 7, en schuin in de harde zijwind hangend wring ik mezelf naar Hoek van Holland.

Om te voorkomen dat ik in de hoogspanningsleiding van het spoor waai sla ik dit x 'de bult' maar over.

Na Hoek van Holland krijg ik de harde wind mee. Eerst door de duinen en later op het tegelpad naar Kijkduin. Dat schoot lekker op !

Nu Den Haag / Loosduinen door en via Wateringen en De Lier naar Maasland. Af en toe een stuk vol wind tegen, en af en toe dezelfde harde wind schuin van rechts. Na Maasland weer Maassluis in en lekker thuis, verder van deze rustdag genieten

En op het doelpad van mijn vader

donderdag 23 maart 2017

21:54

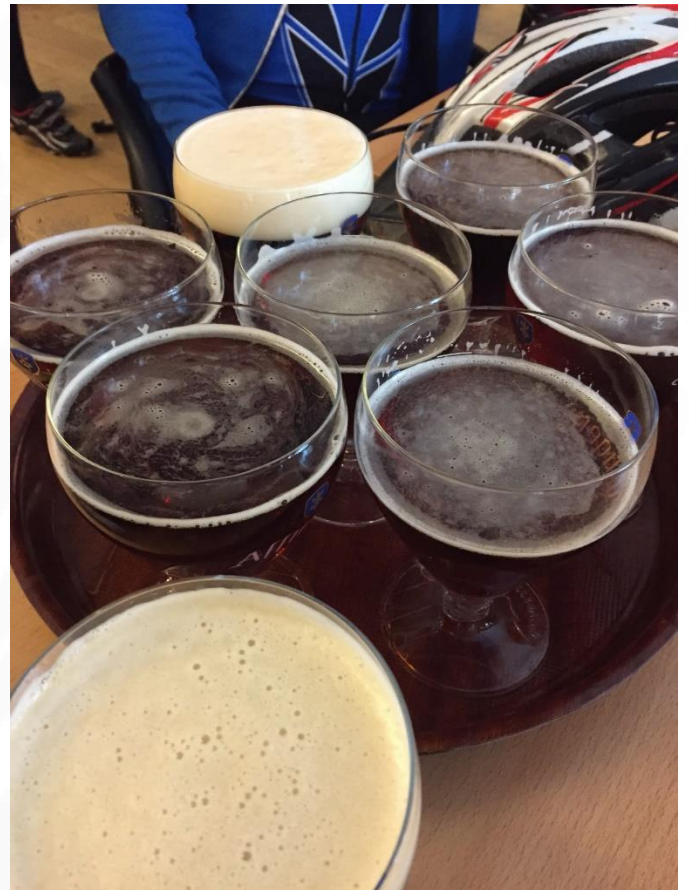
gisteren grappig rondje, ff alle paden van maasland afgeraffeld. Wipperspark, trekvliet, kerkepad en doelpad. Waar Jo ooit wijze fietslessen van zijn vader kreeg, 'niet kijken waar je niet heen wilt', helaas kwam de raad te laat. Jo lag al in het water, het is echt gebeurd, ik was erbij! Zijn vader stond zijn droge onderbox af aan zoonlief om een koudje te voorkomen. Via het kerkepad naar het kraaiennest om onderlangs door het riet te knallen. We kregen even rust, want de ketting van Siem deed raar. Na gezamenlijk de ketting en toebehoren stijf te hebben gevloekt konden we weer verder richting schiplui. Jo pakte de kop op het kaatje richting Vlaardingen, met het idee om het trekpontje te pakken. Fout, we gaan door naar Vlaardingen, terug windje mee, dicteerde Siem. De mentale dreun kwam Jo niet meer te boven. , de fut was eruit, maar hij klampte aan. Parcourtje nog een stukje gepakt en met alle macht geprobeerd om mijn net gewassen jas schoon te houden. Toen op huis aan en nog ff de 40 km aangetikt in het zuchie bij Siem,

Gilze Rijen

zondag 26 maart 2017

19:56

Wat wel apart fietsen op een vliegbasis. Afwisselend asfalt en kruip door sluis door paadjes, waar de militairen waarschijnlijk allemaal spannende avonturen beleven. Het eerste stuk ging over de landingsbaan, elke piloot weet dat je daar altijd wind tegen heb. Helaas was het ook vertieft koud. De korte broeken werden dan ook uitgelachen voor hun foute keuze. 10 graden verder kregen ze weer praatjes, "geef de zonnenbrandcreme even door, mijn kuiten verbranden". Het is natuurlijk bekend dat je naar een militaire vliegbasis je ID moet meenemen, maar voor de zekerheid dit nog maar ontelbare keren op de app gezet, niet wetende dat len niet in de groep zit (SIEM!) en mannen niet met hun vrouwen praten over ID's. Het ritje ging voor een deel over het parcours van Dorst en omstreken, altijd leuk. De grote groep was verrassend sociaal vandaag, zelfs Jan wachtte geduldig op de achterblijvers en Peet ontfermde zich over de chickies, die behoorlijk in distress waren. Vooral Sam die een astma aanval kreeg, moesten puffen en met half ingeklapte longen het rondje netjes afmaakte wel onder begeleiding van een bezorgde Peet. We hadden zelfs een gastrijder vandaag, die lekker mee peddelde op zijn 26er. Een klein minpuntje was dat we geen vliegtuig hebben gezien, maar het herstellbier was uitstekend verzorgd. Was weer leuk en super gezellig. O ja het was voor een goed doel.

Naar de overkant

zaterdag 1 april 2017

23:15

Tja, beslommeringen.....

Wat doe je eraan ?

Gelukkig konden Post en Siem hun dagelijkse beslommeringen achter zich laten en stonden ze keurig op tijd, om 19:30 u te wachten op de pont naar Rozenburg. Vanavond eens een rondje aan de overkant doen.

Na de bekende gravelpaadjes in Rozenburg stond het tweetal geparkeerd voor de brug over het Calandkanaal. Gelukkig was het schip er bijna onderdoor en kon het gedrocht zakken. Dankzij een uitgerangeerde havenarbeider op een scooter, die het stel vermoeide met 'weetjes' over deze brug, ging de wachttijd nog sneller voorbij zei hij.

Dankjewel mijnheer, tsssss.....

Nu naar en door Den Briel, waar Post tot 2 x toe een imitatie deed van Retep (wie is dat ook alweer ?) door een afslag te missen. Siem corrigeerde net op tijd en zo kwamen ze alsnog op de gras/grafdijken terecht.

In den beginne, voor Den Briel, kreeg Siem het een beetje benauwd toen Post hier wel heel makkelijk leek te rijden en Siem amper bij kon blijven 🙄.

Op het laatste stukje dijk, vlak voor het rupsenpad waren de rollen (gelukkig voor Siem) weer omgedraaid 🙄.

Op het Rupsenpad nam Post het voortouw, in de hoop nu ook eindelijk eens een hert of vos te kunnen zien. En bijna aan het eind, na eerst nog die kutbeesten te hebben vervloekt omdat ze zich nog nooit aan Post hebben laten zien, schoot er toch vlak voor Post een hert over het pad ! Dat kan ook weer van de bucketlist !

Nu was het toch wel tijd om de lampies aan te zetten, en met het licht aan werd nog even het Fabeltjeskrantbossie van de mtb baan Oostvoorne gedaan.

Hierna was het uit met de offroad-pret. Siem ging Post voor op het fietspad aan de noordkant van de Brielse Maas. Helaas voor Post alweer een totaal onbekend stuk Nederland (ja, het is ook zo'n end uit de buurt) zodat er geen PR gescoord zou gaan worden.....

Nu nog even volgas de Calandbrug op (gelukkig nu niet open) en op naar de pont. Die stond op het punt aan te leggen.

Jullie twee koene ridders moesten hier nog even de verhalen van Alex the ferryman (die overigens niet betaald werd) over hardlopen en wattagemeters in de schoenen aanhoren. Post kon heel goed doen alsof het hem echt interesseerde, en Siem kon gelukkig een enorme geeuw onderdrukken zodat Alex zich prima amuseerde.

De Nieuwe Waterweg is gelukkig maar enkele honderden meters breed dus deze kwelling duurde niet al te lang, en konden Post en Siem snel naar de koffie, douche en vrouw(en). Superdik ritje !

Verjaardag bij Vlietzicht

zondag 2 april 2017

14:36

Lekker makkie an vanmorgen. Genoeg tijd voor een tweede bakkie, het zonnetje schijnt vrolijk, de bonte specht tikt vrolijk op de boom bij ons aan de overkant. Het leven is goed want we hoeven pas om 10 uur bij de grafbrug te zijn. Ondanks het afzeggen van een aantal Fietsuhkutters staan we toch nog met vijf man op de grafbrug. Mark, Jo, Pulle, Peet en Dijkx. Vol verbazing kijken we naar een vrouwelijke fietser die op de grafbrug klaarstaat in vol fietstenu met een elektrische fiets. We gaan eerst richting de Broekpolder waar Dijkx al vrij snel op zijn bek gaat in een bocht vol met kiezelstenen zo groot als Hunebedden. Het bloed spuit alle kanten op en al snel zweven er diverse gieren boven de plaats van het dramatische ongeluk. De traumahelikopter kan hierdoor niet landen dus Dijkx vervolgt zijn weg dan maar op eigen kracht. Via de alternatieve paadjes en het Rietpad andersom gaan we richting Vlietzicht. Pulle demonstreert zijn nieuwe pedalen van 59 euro door lekker ff op zijn bek te gaan, dit is zijn straf voor het onrechtmatig overnemen van de leiding. Het terras bij Vlietzicht zit al aardig vol. Onder luid gejuich van de Fietsuhkutters demonstreert een kanoër zijn Eskimoteerrol. Het lentezonnetje schijnt

aangenaam terwijl we koffie met gebak bestellen, Peet betaalt want hij is jarig. Pulle geeft ons nog even inzicht in zijn lange termijn planning en met tegenzin staan we weer op, om via het pad langs de Vlaardinger vaart onze weg te vervolgen richting Schipluiden. In Schipluiden pakken we de Schapendijk andersom. De dijk doet zijn naam eer aan want het ligt er vol met schapen en lammetjes. De lammetjes schijnen instinctmatig te weten dat Peet een groot liefhebber is van lamskoteletjes want als Peet aan komt fietsen rennen ze blatend weg. Volgens Pulle staat het Doelpad al op landkaarten van 1639 en is dit het oudste pad van Nederland. Jo heeft ook nog een aantal anekdotes over onderbroeken en agressieve geiten. Even later worden Mark en Jo opgeschrikt door een drietal op hol geslagen paarden die op het smalle Doelpad geen kant op kunnen. Nog net op tijd kan het tweetal hun vege lijf redden. Bij Post zijn achtertuin wordt er uit volle borst "happy birthday" gezongen tot groot genoegen van zijn burens, ook wordt er nog een bezoekje aan Baat en tante Co gebracht en dan is de rit weer ten einde.

Siem in België

zondag 2 april 2017

19:22

Lullie hebben een leuk ritje gedaan mtb'erts ! En ik dacht al : die foto van dat open poot is wel door Johan geplaatst, maar dat is niet Johan hem ze poot. Duidelijk te zien dat dat het door de Loonse en Drunense Duinen getrainde poot van Dijkx is ☺!

Hier de belevenissen van mij :

Op weg naar Breda is het rondom mij, terwijl ik in de Clío voortzoeft, nog schemerig en mistig.

Maar voorzichtig begint het zonnetje zich te laten zien en doet zijn best de mist weg te branden.

Ik arriveer even half 8 in een pittoresk deel van Breda, vlak voor de Ginnekenmarkt. Hier vlakbij parkeer ik de auto langs de weg, kleed ik me om en rep me naar de start en finishplaats aan de Viandenstraat of-laan.

Hier is het erg rustig, dus binnen een paar seconden heb ik m'n papieren en een kop koffie gescoord en alle nieuwsgierige kerels die om de in showroomstaat verkerende Araya drommen weggevoelt en kan ik wachten op het officiële startsein.

Of niet, gewoon Fietsuh kut, double fuck het startschot.

De 1e 3-4 pijltjes komen snel in t zicht.

Verderop duurt het wel erg lang eer ik weer een pijl zie en begin ik te vermoeden dat er 1 gemist heb.

No worries, Guus Meeuwis zingt het al zo vaak : het is hier mooi in het Brabantse land. En ik rij de eerste (en ook enige blijkt later) echte kasseistrook.

Met 7 en 8 Bar in de bandjes valt dat nog niet mee. Of ik moet flink gaan versnellen zodat ik ga 'planeren' over die keitjes, of ik moet lucht eruit doen. Ik doe beide niet en rij rustig door. Op het moment dat mijn achterpoes dood aan begint te voelen zijn de keitjes op.

Ondertussen kom ik erachter dat ik ook mijn pompje in de auto heb laten liggen. Dan maar linksachtig aanhouden en terug naar het beginpunt.

Bij de auto aangekomen blij ik al een kleine 20 km gefietst te hebben. Geen probleem, het was een mooi lussie, o.a. langs het riviertje de

Mark, nog steeds in de mist en de opkomende zon.

Dan opnieuw beginnen.

Nu zie ik pijltje 5 wel, linksaf lul.

Langs Ulvenhout vervolg ik m'n weg. Leuke slingerwegen langs bos, weiland, akkers en kleine dorpjes. En perfect weer, wel een fris windje nog steeds, het Luxaflex lange mouwen truitje blijft aan.

Even later rij ik België in. Direct zie je de andere bouw van de huizen en de rommelige boerenerven.

Wegen van betonplaten, maar nog steeds geen kasseien.

Bij de eerste verzorging in Ulicoten neem ik een banaan en wat energiedrank en ga weer verder.

De verbaasde blikken van de andere fietsers negerend. Wat is dat voor malloot met dat ouwe hok en die onder de bagger zittende mtb schoenen en zwarte sokken ?

Inmiddels rij ik samen met een Hagenees en een Eindhovenaar. We rijden keurig om beurten op kop, want het waait nog best wel een beetje.

Later rijden we Nederland weer in, en ik verwacht nu van lieverlee een beetje rechtsom te moeten richting Breda, de finish.

Maar steeds gaan we weer een stuk linksaf. Dan echter gaat het van de rechtsafferige en komen we bij het 2e verzorgingspunt, waar ik echter voor bedank. Laat ik lekker in m'n ritme blijven nu.

Na een hele strook smal asfalt kom ik het bord Breda tegen. Via de zuidkant, ook weer langs bos (Mastbos ?) komt het Ginnekenplein in zicht.

Ik 'finish' ca 12:30 en kan gelijk aanschuiven voor de friet met stoofvlees en glas Kwaremont bier.

Dat smaakt prima !

Het was een heel gaaf ritje, en eigenlijk best dicht bij huis. En dat Brabant is ook met de racefiets de moeite waard !

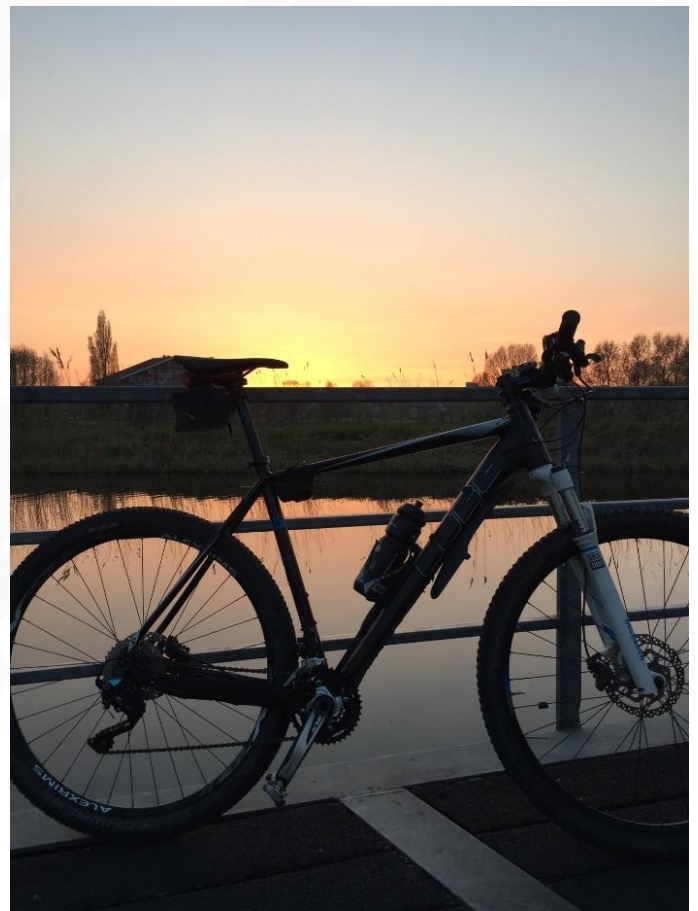
Nu naar de auto en snel naar Finn en Fae !

Geruisloos achter de geluidswal

dinsdag 4 april 2017

22:35

vanavond doen we alles anders. Sowieso de verkeerde dag, Siem peinst er dus niet over om mee te gaan. We gaan bij de Rozenlaan andersom bovenlangs waar Siem altijd op zijn muil gaat. We gaan links langs de snelweg richting de BP en besluiten alle geluidswallen in Vlaardingen en omstreken te pakken op weg naar het Harga Park. Harge, geen idee, maar ik knik braaf ja. Richting Vijfsluizen wordt het echt leuk met de eerste brandnetels en grote kluiten, ideale therapie voor de tennisarmen van Dijkx. Terug via de overkant blijkt het pad oneindig, maar we zetten door. We vliegen over de braamstruiken, biddend voor genade. Eindelijk is er een pad naar beneden en we durven bijna niet naar de banden te kijken. Volgens mij loopt ie leeg zei Dijkx steeds, maar we hadden geluk. Daarna volgde een prachtig landschap met compleet onbekende paden en allerlei gevogelte. Een fazant, een ooievaar, een gestreepte geile gans bleef Dijkx maar opsommen. De ondergaande zon maakte ons bijna romantisch, goed dat er geen vrouw bij was anders hadden we in de bossies gaan krikken. Mijn topo schiet te kort om te verhalen waar ik allemaal geweest ben, maar het was prachtig.

Naar de Reuzelberg

zondag 9 april 2017

16:13

Rondje LDD Jantje en Siempie 9-4-2017.
Slingerend kwam de Toyota Avensis de Joubertstraat inrijden en kwam tot stilstand tegen de glascontainer. De alcohol van de door Jan genuttigde biertjes op de zaterdagavond (2 verjaardagen) was nog niet helemaal uit Jan 's lichaam verdwenen. De fietsen werden op de drager gepleurd en huppekee, op naar Brabant kut !
Om 9 u arriveerde het setje bij de Reuzelberg, die zojuist de deuren open gooide en dus direct een 'kaartje' kon worden gekocht. Gelijk maar een jaar-abonnement, want we komen hier nog wel weer een x.
In tegenstelling tot de normale gang van zaken ging nu niet gelijk het gas erop. Jan moest even van de bibbers af zien te raken en wat helderder zicht krijgen.
Bovendien was Siem hier al zo'n 2 jaar niet meer geweest dus was alles nieuw voor hem. Bij de Ruftende Jager aangekomen werd aan een ander stel mtb'erts gevraagd waar tot die nieuwe lus begint, want die wilden we wel eens rijden. Dat was simpel : stukje fietspad volgen en dan na een anderhalve km rechtsaf. Zo gezegd en zo niet gedaan, want naast het fietspad lag ook een strook offroad dus werd die gepakt. Uiteraard daardoor het 1e groene pijltje gemist, maar snel teruggevonden en hup, de groene route van 16 km was een feit. Het begon nogal zanderig en krappe bochterig, en even later reden we een gerooid bos in wat waarschijnlijk door militairen was gedaan om een beter schootveld te krijgen. Af en toe dook er nog een Duitser met Piekhelm , die nog niet wist dat zowel de 1e als de 2e wereldoorlog voor in was, uit een schuttersput op.
Verderop werd het baantje wat sneller en schoten er een paar mtb'erts van opzij voor ons langs. Jantje en Siempie er weer achteraan natuurlijk, om even verderop weer bij het beginpunt aan te zijn beland..... dat kon de nieuwe lus nog niet zijn, want dat zou 16 km moeten zijn.
Dus weer opnieuw begonnen, en nu opletten. En idd, nu hadden we wel de juiste route te pakken. Deze nieuwe lus voert ook over een

paar karrensporen tussen de landerijen door. Toen wij op een recht stuk even aan het drinken waren werden we ingehaald door een stuk of 4 gasten, waar we natuurlijk snel bij aan pikten. Dat ging ff lekker ! Handig als er een paar locals voor je zitten die de weg een beetje weten. En het ging lekker door. Stuk voor stuk vielen er een paar locals af, en voor we het in de gaten hadden stonden we weer bij de Ruftende Jager op de stoep.
Nu even een Vlugge Japie en weer verder op de oude route richting de Reuzelberg.
Wat een mooie route ! Mooie snelle goed lopende bochten, wel af en toe opletten op de scheiding tussen hard zand en mul zand om het maken van een bommetje te voorkomen. Maar wat een flow en wat kan je hard die bochten door. En voor de kleine klimmetjes een goed aanlopie nemen zodat de snelheid erin blijft, super. Helaas moest er wel af en toe even gewacht worden op een langzamere rijder/ rijdster maar ja.
Om even voor half 12 parkeerden we op terras Reuzelberg en natuurlijk was er tijd voor een bakkie met.
Eerst nog even een motorfiets van een bevallige jonge dame uit de greppel gereden, die hem van de standaard haalde en niet kon houden. Starten, in z'n 1, verder de greppel in (terug omhoog lukt nooit) en verderop er weer uit rijden. 'Heeft u wel een rijbewijs?' vroeg het blondje nog. Heb je dat nodig dan in een greppel naast de openbare weg ?
Dan weer inladen en op naar Maassluis / Maasdijk.
Superdik ritje !
Snel een keer met z'n allen heen ! Op zondagochtend 7 u vertrekken, 2-3 rondjes en om 13:00 u weer thuis !!!

Te water

woensdag 12 april 2017
22:12

Hedenavond ging Siempie ruim op tijd op weg richting de GB. Ruim op tiet dus er was nog tiet voor een omweggetje. Ter hoogte van manege Oranjehoeve komt Jan hem tegemoet, en zo reden ze samen verder richting de GB, via het Kerkepad naar Maasland. Traditiegetrouw kwam Post enkele minuten na half 8 ook aanzakken.

Waar naar toe vanavond ? Laten we weer eens een rondje Hoek van Holland doen ! Via het paadje bovenop de geluidwal bij het Kastanjedal gaat het drietal via de Weverskade en later wat kruip door sluip door paadjes door het Lepelaarplantsoen naar het sterretjesbos.

Dan het geliefde Spruitenpad, waar Jan's burn-out plotseling als sneeuw voor de zon was verdwenen. Post en Siem konden de eerste helft nog volgen, maar moesten later afhaken. Vervolgens over de dijk langs de Hoekse Baan richting de voormalige Pettendijk, voor Jan en Post geheel nieuw !

Even verderop van het dijkje af, door een diepe greppel, oef, en alle drie ongeschonden boven.

30 m. Dan een greppel. Jan hipte precies goed, Siem hipte ook aardig en Post hipte net te kort.....

Het water van het Oranjekanaal heeft blijkbaar een enorme aantrekkingskracht op Post 🤔👍.

Nu verder langs de krappe slootkantjes naar het Staelduinse bos. Aangezwengeld door Post verkenningsdrang van afgelopen zondag gingen hij en Jan op zoek naar nieuwe paadjes. Als een ware Livingstone en dr. Stanley zochten ze hun weg, begeleid door krakende takken en knisperende bladeren.

Blijkbaar was dit ook de boswachter ter ore gekomen. Verderop liepen de drie musketiers bijna in zijn val ! Snel werden de fietsen omgekeerd en reedde het drietal het bos uit, maar niet linea recta. De leuke paadjes werden nog even gedaan natuurlijk 🤔.

Als bijna laatste offroadstuk nog even de Pettendijk afgeraffeld, en dan verder over het

onderpad naar huis. Jan rechtsaf de Maasdijk in.

Post en Siem via de Oostgaag naar Maasland, en als laatste stukkie nog ff de Commandeurskade.

Het was weer een heel gaaf rondje, en helemaal geen gestoemp natuurlijk 🤔🤔👍

Meet and greet met de Paashaas

maandag 17 april 2017
17:27

Het paasritje gaat dit jaar richting de wollebrand met koffie toe in de bonte haas. Bij de trekvlucht besluiten we onderlangs te gaan, uit respect voor een man met hond op het paadje. De hond kon deze geste niet waarderen en zette de jacht in. In volle vaart vloog hij achter onze kuiten aan. Ik herkende dit jachtpatroon van de vele natuurfilms en wist dat de roofdieren de sprint maar kort volhouden. Inderdaad verslapte hij en leek ook enigszins geïntimideerd door Dijkx zijn woedende blik. We konden ontsnappen via het Maaslandse bos. Op het commandeurskaadje vloog Arie nog een keer in struiken maar verder geen erg. In een mooie waaier met Dijkx op kop gingen we wind tegen richting de Wollebrand, waar de diverse paadjes kundig werden gepakt. Complete controle zei Jo, toch hipte hij niet geheel over een hoge steen en vloog bijna over de kop. Balancerend op zijn voorwiel viel hij na verloop van tijd weer terug naar de goede kant, zeg ik toch, complete controle. Op een leuk klimmetje vloog er een hommeltje bij Arie naar binnen. Heel aanstellerig hoestend kwam hij halverwege de helling tot stilstand. Met een valpartij voor de achtervolgers tot gevolg. Ik stootte mijn knie nog, wat waarschijnlijk een slepende blessure zal worden. In de tour de France kauwen ze z'n hommeltje meteen fijn en slikken hem door en fietsen gewoon verder, hielden we Arie nog voor. Mijn bril helpt wel tegen de vliegjes, sputterde hij nog. Dan man snel naar de Bonte Haas voor een meet en greet met de paashaas, wat eigenlijk een gore travestiet was. Terug met windje mee werden verschillende records uit de boeken gereden. Jammer dat Jo zijn Strava niet aan had. Op het Commandeurskaadje staan Dijkx en ik nu 10de algemeen, net voor Siem haha. Extra paasritje verdient.

Naar Berschenhoek

vrijdag 28 april 2017

08:13

'Opa's Fiets Tours' is per vandaag opgeheven. Na het teleurstellende animo voor wat een heuglijke 1e editie zou moeten worden heeft de directie dat bepaald. Er was ook geen grondig marktonderzoek gedaan om te kijken of er behoefte is aan zo'n organisatie. Eigen schuld dikke bult, einde oefening.

Post, als enige inschrijver, stond keurig op tijd op de GB op organisator opa te wachten. Hij was megavroeg uit bed geslopen en had zonder ook maar 1 vrouw in huis te wekken (en dat is een hele prestatie als je er daar 5 van hebt rondlopen) een fiks ontbijt weggewerkt.

Omdat opa eigenlijk een route vanaf de Markt in Maassluis had bedacht, met eerst flink wat offroadwerk, moest er al direct wat anders bedacht worden.

Dan eerst langs de Foppenplas. Post had er direct al flink de gang in en reed op het zadelpennenpad weg van opa ! Verder buitenom langs de broekpolder waar Post op gezette tijden zich de slogan 'asjemenou' liet ontvallen. Omdat deze route nu min of meer achterstevoren reden was het voor Post allemaal splinternieuw . Na leuke gravelpaden kwamen we bij de Zweth en het einde van de Spaanse Polder. Vanaf hier alleen asfalt helaas.

'Fiks tempo' zei Post, dus ging er een tandje af. Toch werd nog een wielrenner verschalkt. Na de gekleurde bloempotten schoot het al op en even verder waren we bij de mtb baan H'berg.

Hier stond Blasting Bert al te wachten. Post trok lijkleek weg toen hij hem de hand schudde maar kon nog net overeind blijven. Zoals een hond zich uitschudt na een nare ervaring besloot Post maar even zijn voorremblokkies te wisselen, wat wonder boven wonder nog lukte ook !

Dan gelijk maar een eerste klein rondje, want er was verder nog niemand van de club aanwezig, ook Mark niet, hoewel Mark zelf had opgeroepen om om 9:45 daar te zijn. Toen uiteindelijk de rest was gearriveerd kon de pret echt beginnen.

Er werd nog 10 minuten op Retep gewacht, maar die bleek het helaas net niet te redden vandaag. Gezamenlijk werd er een heel rondje gedaan met wisselende resultaten.

Pullen hem ze ketting pleurde er weer eens af (nu is het euvel ontdekt en verholpen waarschijnlijk) en een ieder reed z'n eigen tempo.

Post had toch, ondanks in opa's zuchie te hebben gezeten al flink wat energie verbruikt en kwam op de grote helling abrupt tot stilstand.

Mark blijkt vorderingen te hebben gemaakt bij de bloembak- en stokkenafdaling, maar betrouwbare beelden zijn daar helaas niet van.

Blasting Bert en opa gingen nog een rondje doen en aan het einde van dat 2e rondje stond Pullen bij de parkeerplaats beteuterd te wachten. Hij was verkeerd gereden en de rest kwijtgeraakt.

Siem besloot het gevreesde 'bakkie met' te ontwijken en ging op weg naar Maassluis. Toen hij net op weg was reed hij Dijkx met in zijn kielzog de Chickies tegemoet. Wat een toppertjes die meiden !

Balen dat Dijkx nog steeds zo'n last heeft van zijn armen. Opa werd door allen gefeliciteerd en natuurlijk uitgenodigd voor het bakkie koffie.

Maar zoveel liefde trekt Siem niet (hij is nogal emotioneel de laatste dagen) dus bedankte hij.

Heeft Post het 2 rondje gehaald ?

En hoe is het de rest vergaan ?

Binnenkort doet Siem wel weer eens een bakkie mee.....

Met de meiden mee

vrijdag 28 april 2017
08:14

Een Fuut legt nog een extra laagje gras over zijn koud geworden eieren. Een koude Noordwesten wind blaast over de Noorvliet en toch staat Elly met een korte fietsbroek op de grafbrug. Een aantal Fietsuh kutters is met de auto (ja met de auto) richting Bergschenhoek gegaan. De Chickies besluiten gewoon die kant op te fietsen, als echte mannen. Een Blauwe Reiger laat verschrikt een kikker uit zijn bek glippen als de meiden in een razend tempo op het pad langs de Zuidvliet richting de Broekpolder knallen. Er wordt nog even vergeefs gezocht naar de 3d tekeningen op

het pad naar het Jachthuis. De regen van de afgelopen dagen heeft de tekening waarschijnlijk weggewassen. In de Broekpolder wordt de singletrack gemeden want we motten naar Bergschenhoek. Bij de Kandelaar worden de dames nog ff gefilmd als ze, als klimgeiten de brug op fietsen. Met de kuiten gespannen en spieren als kabels, razen de dames over het grindpad langs de Berkelse Zweth. Ik krijg de stenen en schelpen om m'n oren als ik de dames probeer bij te houden. Dan gaat het over het nieuwe fietspad richting Berkel en Rodenrijs. Aldaar worden diverse "verboden te fietsen" en "verboden over te steken" borden genegeerd om vooral maar niet teveel van de route af te wijken. Een piloot van een opstijgend Transavia toestel crashed bijna als hij door het cockpit raampje naar buiten kijkt en de vier Chickies door de

polder ziet knallen. Vlakbij het MTB parcours negeren Siem en Dijkx elkaar compleet als ze in tegenovergestelde richting elkaar passeren. Siem wordt wel herkend door de Chickies en onder begeleiding van Siem gaat het richting het MTB parcours. De dames stellen zich, netjes opgevoed als ze zijn, voor aan Bert die er vervolgens meteen vandoor gaat met Mark. Post en Dijkx geven nog snel wat tips en trucs aan een liefelijk huisvrouwje die voor het eerst op een mountainbike stapt. De fietsen van de Chickies worden zorgvuldig op slot gezet, en dan aan de koffie met de overige Fietsuh Kutters in het wapen van Vidaa. Pulle panikeert nog ff als hij denkt dat hij zijn autosleutels heeft verloren, maar gelukkig zijn ze snel weer terecht. El d'r benen beginnen langzaam op ijsklompjes te lijken als we via leuke alternatieve paadjes weer richting huis aan gaan. Bij specifiek, de roze bloempot, wordt er gestopt voor een fotomoment, niet te lang want Gemma moet naar de Lionking. Dapper fietst Gemma, die voor het eerst meer dan 60 KM fietst, achter de rest aan. De beentjes ernstig vermoeid maar van opgeven geen sprake. In Sint Maarten vliegen de vliegtuigen hoger over het strand, dan hier over de polderweg. De passagiers zijn duidelijk waarneembaar achter de raampjes van het vliegtuig, het landingsgestel scheert rakelings over het rieten dak van een langs de Polderweg gelegen 16de -eeuwse boerderij. In de Broekpolder laveren we nog om wat slaperige Hooglanders en dan zijn we al snel weer in Maassluis, ruim op tijd voor de Lionking. Weer een leuke rit met de meiden.

Mark en Bert

vrijdag 28 april 2017

08:15

Dan nu het verhaal van vandaag, gezien vanaf de Noordzijde; Vanuit een Zonnig Zoetermeer steeg BM4 met z'n trouw legeraanvoerder Centurion richting Moerkapelle, en richting de Rottemeren, alwaar er een groot blik fietsers was opengetrokken!

Op gemakkie over het asfalt, totdat ik me verveelde en de gravelpaden pakte, waar mensen met honden hun beestje aan het uitlaten waren. Voorspoedig verliep de reis, en stipt 9:45 (ja BM2) reed ik onderlangs de 'kale berg' alleen om te zien hoe Siem en de moker van Delfgauw omhoog gingen. Gelukkig zag ik Rocket Ron en daarmee was de aansluiting vanaf de Noordzijde compleet. Pullen kwam net aan, beetje teleurstellend niet op de fiets vanuit Rhooon, en het eerste rondje werd aangevangen. De ATB club 'Los Zand' deed z'n naam weer eer aan, want overal reden plukjes atb ers van Fietsuh Kut, behalve bij elkaar. De klimmen gingen goed, maar ik ben nogal stijf in de heupen (Twisten is niet mijn ding), en volgens mijn Mental Coach van die dag (Jo van Voorberg Zonwering) moet je voor de opstakels tijdens het afdalen lekker soepel zijn.

Daarom dus, maar het ging al stukken beter dan de eerste keer laast. Gewoon meer ATB en, komt goed.

Daarna sloeg de verwarring toe; Wel/ Geen koffie, ik wilde eigenlijk nog een stukkie met Siem terug rijden, maar die was al weg, beschuit met muisjes eten. Toen kwamen er 4 chickies, en na wat handengeschut besloot ik de koffie over te slaan en met Bert naar Delfgauw te rijden. En toen wam Dijckx ook nog te voorschijn!

Anyway, met een omweggetje samen met Bert op half lege banden over asfalt naar Roodenrijs, en dat was potdomme erg zwaar! Toen we in Delfgauw aankwamen was ik kuisverrot, wel een goeie training. Na een bakkie en een paar boterhammen met ei en kaas (dank Gerda!) via Nootdorp naar Sweetlake gereden, door flink wat bermkanten , dus BM2 kan trost op me zijn.

Compleet leeg en flup kwam ik thuis. Was een leuk rondje mannen, binnenkort een keer echt ver weg, LDD, BH, Amerongen you name it!!

Om de surfplas

zondag 30 april 2017

Arie V, Arie K, Toom, Pullen, Voorberg en Siem hebben ook weer een leuk ritje (in de buurt) gedaan.

Arie V en Siem zijn een uurtje eerder vertrokken om de buurt een beetje te verkennen. Arie V heeft het laatste half jaar nauwelijks op de mtb gezeten ivm die rare hardloopmanie van 'm, dus die moest even bijgespijkerd worden 'over hoe dat mtb'en ook alweer gaat'.

Na een leuk ritje tussen Vlaardingen en Maassluis te hebben gedaan, waar ondanks de harde zijwind en nog even inhouden voor een wandelaarster met hond, en passant nog een best snelle tijd op het pad achter de surfplas werd neergezet (Sorry Post 🙏) koersten zij af naar de GB.

Hier kwamen al snel de anderen aanzetten, en onder leiding van Pullen ging het 6tal op pad. Wederom richting Vlaardingen en over dezelfde paadjes waar Arie V en Siem zojuist hadden gereden, maar dat mocht de pret voor Arie V en Siem niet drukken.

O

Het verlegde plankie over het slotje bij de kanovijver werd toch niet door iedereen zonder aarzelen genomen. 'Was Post er nu maar bij' zei bijna iedereen.

Uiteraard namen ze de afslag naar de Rietputten, waar wederom niet iedereen zonder uit te klikken door het baggerprutje geraakte.

Via de dijken door richting de A4 voor de bekende paadjes en dan langs de geluidswal weer westwaarts voor een bezoek aan BP.

Na een heel rondje werd WSV de Bommeer opgezocht voor een bakkie met.

Tot grote teleurstelling van Jo was de ooit zo mega-lekkere en verse appelpunt die daar geserveerd werd nu vervangen door een uit de vrieskist gehaalde en snel ontdooide

Dudok-fabrieksprak. Welk een teleurstelling ! Temeer ook omdat de eerst bestelde wortel-notentaart ook al niet meer leverbaar was.....

Omdat Siem zich ook had laten omlullen een bakkie mee te doen bleef het bij 1 bakkie en 1 appelpunt en werd rap weer opgestapt. Arie V keek nog meewarig naar de bierkaart maar kon zich er toch van losmaken en haakte weer aan.

Nu nog even onverhard door BP naar de hondenspeeltuin, waar volgens Johan een 'Shelty-orgie' plaats zou vinden. En inderdaad, het stierf er van de Shelty's ! Ondanks de vele hondjes daar en alle dwarrelende haren kwam Jo's eigen Lady al snel de baas besnuffelen. Even later ging de groep weer op pad, Jo bleef nog even bij vrouw en hondje.

De overige 5 reden (nogmaals) via de Surfplas naar de Zuidbuurt, en zo weer snel Maassluis in.

Geinig rondje zo !

Toom, dankjewel voor het bakkie met !

IKEA

Ikea

zondag 7 mei 2017

17:42

Wat een avontuur weer. Via het schapendijkje, nu weer met schapen(stront), richting Ikea, Siem wist weer een paar leuke paadjes richting Delft, dat gaf wat afleiding van de pittige tegenwind. Bij de bosjes was het heerlijk rustig. De hondichtheid was laag, er was alleen een andere stuurse mtb'er (soort Mark). Siem had een steil hellinkie ontdekt, waar hij omhoog vloog. De rest kwam niet verder dan halverwege, waar gelukkig een boom stond waar je lekker tegenaan kon leunen, hier werd gretig gebruik van gemaakt. Siem besloot ineens zijn biezen te pakken, zijn vrouwtje kwam terug van vakantie. Spoorlags verdween hij. Zijn vrouwtje miste zijn honden?! De rest reed vertwijfeld nog een paar rondjes of zoals Arie placht te zeggen rindjes. Dan maar op weg naar Indigo, waar we door Jo getrakteerd zouden worden op heerlijke appeltaart met noten. Richting Schipluiden pakten we de paadjes bij Bobs carwas op zoek naar het eiland waar Vlieg altijd verstrikt raakt in het riet. Na het inschatten van de begroeiing deinsden we toch terug bij afwezigheid van onze avonturier. Leuk rindje weer mannen met een pluim voor Peet die sterk reed en geen na de koffie dip had.

Was idd weer ff lachen mannuh !
Jammer dat het prutpaadje, Post' favoriet maar een meter of 20 was.

Het steile klimmetje was te doen, de 1e x had mijn versleten achterband nog net grip. Met de punt van het zadel lekker een paar cm in m'n anus kon ik het voorwiel nog net aan de grond houden. Na het gestuntel van Jo, Post en Toom met een omgeploegde ondergrond tot gevolg ☹️ ging het ook niet meer van eiges.

Vergonde x as we richting H. van Holland gane, doen we de klim naast de trap bij de Stormvloedkering weer eens ☹️.....

De door Post beloofde meewind op de weg terug was echter ver te zoeken, maar de koffie thuis met een goedkope gevulde koek van de Hoogvliet maakte alles weer goed.

Ik heb nog ff geprobeerd het record op het commandeurskaadje scherper te stellen, maar dat is niet gelukt : zijwind en ik was te voorzichtig bij de 2 onoverzichtelijke bochies. Dit maakte dat ik een hele seconde langzamer was dan mijn tijd donderdag ☹️. Nog een keer proberen met een echte westenwind

Bijna KOM

dinsdag 9 mei 2017

07:58

De braadworstjes van slager Verduyn gaan knetterend de hete margarine in....

Het vuur onder de aardappels gaat aan.

Dan maar op tijd eten, want de geplande rit op de Magneet direct na het tandartsbezoek viel in het water door uitloop aldaar.

De krottenprak smaakte best, en na het toetje en kopje koffie maar ff een rondje op de Canyon.

Wat een tie¥#@swind weer ! Rustig aan trappend langs de spoorlijn vervolg ik mijn weg. Bij elke harde windvlaag tegen schakel ik een tandje lichter om mijn spieren te sparen.

Op de 'Put' (voor niet Maasdijkers : de surfplas tussen Maasdijk en Maassluis west) staan de schuimklopperij op de golven.

Via de Oudcamp naar Schiplui, en dan rechtsom richting Maasland, naar het Commandeurskaadje.

Enige tijd geleden reden Post en Dijkx hier een recordtijd met een harde westenwind in de rug.

Kort daarna reed ik al een leuke betere tijd, maar er staat nog 1 onverlaat 9 sec. voor me.....

Wellicht gaat het vandaag lukken de 1e plaats te veroveren. Er staat zoals gezegd een kittig windje uit het noordwesten, dus gunstig voor deze poging denk ik.

Ik draai het fietspad af het commandeurskaadje op met hetzelfde verlangen als waarmee Kim Young Un de 1e kernkop op Amerika zou willen richten.

Fuck ! Er komt net een stel wandelaars het pad af ! Nog maar net met hun hakken op het asfalt stuif ik met gierende banden het schelpenpad op, stug voor me kijkend en de kwade blikken van de wandelaars negerend.

Ik trap me de tiefus naar de eerste (onoverzichtelijke) bocht. Geen tegenliggers, dus rap het gas er weer op. Nu stukje asfalt en staand op de pedalen krijgt elke spiervezel in m'n benen het voor z'n kiezen.

Dan he volgende stukje schelpenpad met de 2e blinde bocht : gelukkig weer geen tegenligger en volgas het stuk asfalt op naar het 3e stukje schelpen/gravel en het

bruggetje. Snel omhoog, langs de huizen en ik ben er. Poehee !

Het ging rap, maar halverwege toch zijwind.

Twijfels, geen 1e plek algemeen denk ik.....

En idd, na synchronisatie van de rit door Strava, weliswaar 4 sec eraf maar die fucker nog steeds op 1 !

Ik kap ermee. 'Zeker mijn max op dit stuk grrr' zou Post zeggen.

Kijken wat Jan hier binnenkort presteert (wel uitkijken dan Jan !!!!).

Gebroken

donderdag 18 mei 2017

10:38

Ja zeg, met wat een domper eindigde de rit van woensdagavond 17 mei.

Nadat Siem eerst zelf nog even een individuele tijdrif had gereden arriveerde hij keurig om half 8 bij casa Voorberg.

Rondje Hoek van Holland zou het worden, ondanks dat Siem eigenlijk solo een rondje op de racefiets had willen doen. Maar teruggefloten door Jo en Post toch mee op de mtb.

In de Troelstaweg (veel betere plek dan die GB !) stond Aad zowaar ook al te wachten, die wilde ook weer eens mee op de mtb.

Johan was ook al zo goed als klaar, en traditiegetrouw kwam het latere zich nog van geen onheil bewuste slachtoffer Post ook aan.

Via de Deltadijk tussen de boterbloemen door ging het richting sterretjesbos.

Dan langs een vreselijk hobbelpaadje (paardehoeven) langs de Oranjeplas en via het nieuwe fietspad achterlangs Maasdiijk.

Nu een voor Jo, Post en Aad nieuw pad richting het Oranjekanaal. Door een gat in het hek kwamen we bovenop een hoger gelegen vlakte die net was ge-egd. Protest alom, zo van 'hier ken je toch niet fietsen' maar Siem ging stug door en de anderen volgden. En idd, even verder was er een gravelpad.

Dan op weg naar de plaats des onheils, zeg maar het Golgota van Maasdiijk : na het fietspad vanaf het oude spui linksaf het dijkie af naast de betonnen trap, dan de diepe greppel door op weg naar de slootkant met de kleine greppel waar Post een week of 2-3 geleden nog net even te kort hipte.

Hier kwam Post echter helaas niet aan vanavond : na een te bruske rem-actie en niet te zijn ingeklikt gong ie over de kop en lande head first, shoulder second op het beton.....

Dit zag er gelijk al niet goed uit, en na snel beraad werd toch 112 gebeld.

De ambulance was er rap, begeleid door Aad en Siem vanaf de rotonde. Post en Jo

wachtten op het bankje, waar ook een Pools heerschap en een sletterih Pools grietje zaten. Post had hierdoor ondertussen dus lekker zijn Pools bij kunnen spijkeren, en toen de ambulance arriveerde kreeg hij na een korte inspectie een heerlijk infuus met geestverruimende middelen toegediend zodat hij het hele leven weer wat vrolijker inzag.

Nu rap naar het Reinier de Graaf.

Aad en Siem en Jo namen de fiets van Post aan het handje mee naar Maasland, waar inmiddels vijf met bleke weggetrokken gezichten vrouwen op de uitkijk stonden.

Na de vrouwen enigszins te hebben gerustgesteld namen de mannen afscheid.

Ondertussen werd in het ziekenhuis blijkbaar besloten om het gebroken sleutelbeen van onze Held alleen even te richten, en na wat verband eromheen gedrapeerd te hebben kon Post weer opgehaald worden door zijn geschrokken vrouw Heleen.....

Nu moet het met rust gaan genezen.....

Balen hoor Post. Hopelijk ben je snel weer de oude !

De theetuin

zondag 21 mei 2017

14:33

Deze is voor Post (voor voor het slapen gaan), omdat Post ooit ook de trotse bezitter van een racefiets zal zijn en zich daarmee ons het snot voor de ogen zal trappen :

'Wijnhorst, ga je morgenochtend nog ff met mij en Olie mee, rondje op de race ?' Appt Jan gisteravond.

Mwah, nog ff nadenken hoor. Heb er zaterdag al 117 gedaan (solo), ik was eigenlijk van plan een rondje mtb te doen.

Maar er was geen animo voor een rondje mtb (GB half 10 zou leeg blijven vlg de app) dus bei-aad, ik pik ff an Jan. Krijg je gelijk je nieuwe Lidl zonnebril met meekleurende glazen van me, ken je 'm ff testen.

Even kwart over 9 staan Jan en Olie op de stoep.

Ik pak de Ararya en we rijden gedrieën de Joubertstraat uit.

Via het fietspad langs de Nieuwe Waterweg naar Vlaardingen, op weg naar de Nissewaard (of zoiets).

De fietsen van Olie en Siem zoefden over het asfalt, die van Jan kraakte als een malle. Zullen wel nieuwe krukaslagers in motten. Maar Jan ging als een 🌀 natuurlijk. 'Weinig gefietst de laatste dagen' zei hij nog. Ja tuurlijk joh !

Olie ging ook als een ➔ dus de gang zat er gelijk lekker in.

Bij Vlaardingen over de autobaan naar de tunnel.

Dan bij Rhooon een keer niet linksaf naar de Heinenoordtunnel, maar rechtsom naar Spijkenikker.

De Spijkenisserbrug ging vlak voor ons omhoog, dus ff pauze. Uiteraard weer sjans met een bevallige dame met Tena-Lady, die wilde maar wat graag met ons mee ! Met vereende krachten konden we haar nog net over de railing kieperen en gingen er weer vandoor.

Even waren we bang dat we Simonshaven gemist hadden (volgens Olie zit hier een prima café met koffie en thee) maar even verder zagen we in de verte het karakteristieke witte kerkje..... en een nog gesloten café ☹️.

Olie kreeg een trap onder z'n hol en we gingen weer verder. Dan maar bij de pont een bakkie.

In Geervliet kregen we nog een heuse kasseistrook onder de wielen. En dan liggen deze er nog netjes bij. In Vlaanderen en Noord Frankrijk schijnen dit soort wegen nog 10x erger te zijn en rammelen je aambeien echt je anus uit.

Hier ook geen uitspanning om koffie of thee te nuttigen helaas.

Na net het centrum van metropool Zwartewaal achter ons te hebben gelaten, vielen onze ogen op het bord 'B&B de bonte kip'. Met terras er bie up !

Hier hebben we de lekkerste rabarbertaart ooit gegeten met koffie (en thee voor Olie). Heel mooi plekkie aan het water, met vriendelijke gastvrouw, oorspronkelijke uit De Lier !

Nu nog ff laatste stukkie naar de pont.

Olie demarreerde en liet Jan en Siem verbaasd achter 🤪. Moet niet gekker worden met die Olie !

Nog ff wachten bij de pont en daarna was de rit zo goed als gedaan.

Mooie rit mannen !

Rupsen

zondag 28 mei 2017
14:51

Vanmorgen om half 9 stond de Fietsuh kut club, tenminste, wat daarvan over is, te wachten voor het pontje naar R'burg. Pullen, Jan, Arie K en Siem waren present. Pullen had eigenlijk een Matts-dag, maar Matts was nog onder invloed van de avond ervoor genuttigde alcohol en xtc-pillen dus die bleef nog wel ff liggen. Gevieren trok het kluppie recht door R'burg. Het park werd gemeden dit keer vanwege de tijdsdruk. Niet tegen Janneke zeggen, want die snapt daar helemaal niks van. Die denkt dat we voor de gezelligheid gaan fietsen. NOT : knallen ! Uiteraard werden de grafdijken na Brielle gepakt en toen natuurlijk het rupsenpad. 'Waarom noemen jullie het eigenlijk Rupsenpad ?' vroeg iemand ooit. Wel, hierom :

Dan doemt het mtb- parcours Oostvoorne op. Eerst het Fabeltjeskrantbossie, en dan de kleiduinen.

De kleiduinen waren zo keihard van de opgedroogde klei dat zelfs Siem hem ze vering hier moeite mee had. Even later moest nog gewacht worden op Arie. Die was nog even omgekeerd om de uit z'n fietsbroek gestuiterde testikels weer op te halen. Toen alles weer op z'n plek kon het spul verder.

Jan en Pullen hielden het op 1 rondje en gingen huiswaarts. Arie en Siem deden er nog 1.

Het pad op de kleiduinen was ook slecht zichtbaar door het vele en hoge onkruid, dus

niet geschikt om een toptijd neer te gaan zetten.

Na het 2e rondje afgerond te hebben togen ook Arie en Siem huiswaarts. Arie zat maar te douwen achter Siem, die zich dus steeds harder uit de naad moest fietsen. Siem miste Post hier enorm ! Wordt maar snel de ouwe, dan kunnen we weer bij jou int zuchie ! Ook zij kwamen even later weer ongeschonden bij de veerpont aan. Nog ff een bakkie en een half blikkie bier bij Finn en Fae en de rit was weer ten einde.

Naar het strand

zondag 28 mei 2017

14:52

Van alle kanten komen ze aangereden richting de grafbrug, die er op deze schitterende lente dag iets vrolijker uitziet dan normaal. Elly en Gemma hebben a la Siem eerst nog ff een warming-up rondje gedaan en het lijkt erop dat Jo ook nog een ommetje heeft gemaakt. Er wordt besloten richting strand te gaan, via 't Woudt. Op de Duifpolderkade vliegt de ganzenstront ons om de oren terwijl we proberen niet van de balken te vallen over de 3D-tekeningen. De schapen op de Schapendijk hebben blijkbaar last van het warme weer want ze zijn allemaal aan de schijt. Het duurt dan ook niet lang of onze fietsen en bidons zijn groen gekleurd. De schapen hebben niet altijd zin om aan de kant te gaan, Sam imiteert het geblaf van een hond en de schapen schieten met een angstige blik in hun ogen aan de kant. Nog even moeten we in de rem voor een kudde geschrokken Canadese ganzen die al gakkend een vluchtweg naar het water zoeken. Na het pittoreske 't Woudt pakken we een nieuw (voet) pad langs de Zweth richting Sjors Janszen. Onderweg worden we nog verrot gescholden door een echtpaar die niet op het fietspad kon lopen omdat daar allemaal wielrenners rijden (dus), en nu uitgeweken was naar dit pad. De verleiding wordt weerstaan om bij Sjors een bakkie te doen, dus gaan we weer verder richting strand. Bij Kijkduin zitten alleen maar sacherijnige strandtenthouders dus gaan we richting Lodge 25 bij Hoek van Holland. De bediening is hier ook geen succes maar de koffie smaakt best. Jo en ik zijn behoorlijk teleurgesteld als blijkt dat er op het strand aldaar geen vrouwen beachvolleybal toernooi wordt gehouden maar een Rugby-toernooi. Bij het Staelduinse bos pikken we nog een "FAT biker" op en brengen hem terug naar zijn groep, dan gaat het in een moordend tempo richting het nu toch wel gevreesde Oranje kanaal waar Jo zijn acteertalent etaleert en laat zien hoe de ongelukkig Post onderuit is gegaan. Weer een leuke rit met Gemma Elly Trudy Samantha Jo en Dijkx.

Koffie op de Werve

donderdag 1 juni 2017

07:48

Ja zeg, laat Marcel ineens doorschemeren dat ie mee gaat vanavond !

Na een aantal keren op de old school Klein Hillegersberg onveilig te hebben gemaakt (zwaar in training dus) wilde hij ook wel eens live meemaken hoe zo'n rondje in de buurt gaat.

Ook Arie, Johan en Siem waren present. Via de kanovijver incl plankie (geen probleem voor Marcel) en de Rietputten werd de BP bezocht.

Ook het grote technische park werd opgezocht, waar Marcel zijn niet weggezakte BMX freestyle-skills toonde.

Maar het gewone rondje BP werd afgemaakt, en daarna ook nog het pad achterlangs de surfplas. Hier heeft de combinatie Marcel / Klein 26" het nog wel een beetje moeilijk mee. Maar dat komt ook wel goed !

Als afsluiting van deze heerlijke avond om te fietsen reed het 4-tal nog even door naar de Werve 56 in Maasland.

Doet daar toch een zwaar bezweten en in fietstenuue gehulde Post de deur open 🤖.

"Spinnen kut !" zei hij trots ! Gewoon vet met z'n conditie en power bezig die gast ! Het was wel ff zoeken in de sportschool naar de spinafdeling vertelde Ron. Toen na een uurtje de puf-oefeningen voor zwangere vrouwen gedaan moesten worden had Post in de gaten dat ie nog niet op de juiste plek zat.

Eenmaal op de spinfiets gezeten werd hij afgebeeld door een Duitse kenau met bovenbenen zo dik als de kanonsloop van een Tigertank.

Vergonde week weer Post ?

Marcel, top dat je er bij was kerel !

IJssie eten

vrijdag 2 juni 2017

22:46

Na me vandaag weer helemaal uit de naad te hebben gewerkt (Big brother is watching you / Johan leest mee 🤖) met allerlei werk door elkaar had ik nog wel ff zin om een stukkie te trappen.

Even een paar pendalen onder de Magneet geschroefd, bandjes op 7 resp 6 Bar gepompt, reservebandje en pompie in de achterzak en gaan.

De wielen met de rvs velgen zetten zich gestaag in beweging. Elke pedaalslag is raak (zeggen ze altijd in die fietsbladen) en al direct moet ik in de 'remmen' voor 2 dames op een elektrische fiets. Stomverbaasd kijken ze me aan : een wielrenner die voorrang geeft ? Ik vervolg m'n weg over het fietspad langs de Nieuwe Waterwegvricting Vlaardingen.

Er is nauwelijks wind, dus 'als je geen nadeel hep heppie ook geen voordeel' zou dhr Cruiff wellicht gezegd hebben. De Magneet zoeft over het asfalt, het zonnetje brandt op m'n rug, wat is het leven dan mooi.

Na B2B draai ik linksom Vlaardingen in en vervolg m'n weg over de Zuidbuurt. Na Maasland pak ik de parallelweg, ik ga het tunneltje onder de A20 door en dan naar Maasdijk en verder. In het weiland naast het fietspad langs het Staelduinse bos zie ik een enorme buizerd in het gras zitten. Wat een knoepert ! Wat dichterbij zie ik dat het een gans is.....

Even verderop linksaf, op naar de bult van de stormvloedkering. Vlak ervoor wordt ik ingehaald door een racefietser. Op de klim kan ik er vrij makkelijk weer voorbij. Ik snap ook niet hoe dat kan, maar het is gewoon zo. Op de Magneet SS hou je toch op een onverklaarbare manier tempo en toeren.

Zit zeker een extreem lichte krukas in 🤖 ?

De flink doorgebogen voorvork geeft geen krimp tijdens de snelle afdaling, onderaan draai ik nogmaals linksom om weer richting Hoek v Holland te gaan.

Dan nog een keer langs het bos, en dan nu achterlangs Maasdijk over het fietspad vanaf het Oranjekanaal naar het Spuidijkje. Het 1e stuk staat ondertussen bekend als de 'Bermuda driehoek van het Westland' want hier gebeuren vreemde onverklaarbare dingen. Ik salueer nog even voor de gevallen fietser ter hoogte van het trappetje. Nu door Maasdijk en dan de Nollaan in.

Hier moest ik even fluks van het gas, want je mag daar maar 30 🤖.

Dan rechtsaf, verder over het onderpad naar Maassluis.

Ik dender langs de westlandse weg over de rotondes, bij de stoplichten bij de koningshoek en het Parkhof rij ik vol door rood. De afdaling na het politiebureau en zo langs de zaak gaat ook vlotjes en na nog een laatste x het snot uitgeblazen te hebben sta ik op de markt. Nu lekker een ijsje en op naar Finn en Fae !

Van Klaveren

maandag 5 juni 2017

17:36

Zo dan, wat een actief fietsweekend was dit weer !

Het halve Ventoux-team 'op de racefiets voor Afrika'.

Post heeft ook voorzichtig een rondje gedaan met z'n rammelende sleutelbeenen, en Jan, Pulluh en Siem zijn bezig geweest op BP.

En gisteren hebben Arie Vlieg, Jan en Siem ieder afzonderlijk ook een rondje op hullie racers gedaan.

Even terugkomend op vandaag dan : Siem had helaas wat achterpoesperikelen en Jan moest plots thuis nog veel doen. Daarom werd het op stapel staande rondje LDD verruild voor een paar rondjes BP. En zowaar, nog een Fietsuh kutter diende zich aan : Pulluh.

Om 9 u verzamelde het 3- tal voor de Polderpoort.

Na een kort praatje ging het gezelschap de baan op. Pulluh met een gehoerde helm op z'n knar, zijn eigen helm lag nog bij Gesina waarschijnlijk. Helemaal in de krotten die Pulluh !

Ondanks dat het een heel rustig rondje was, moest er toch af en toe even gewacht worden op elkaar. No problemo !

Tijdens het 2e rondje zou er wel wat gas gegeven gaan worden.

Siem ging als 1e weg en werd direct al op de huid gezeten door iemand die net van de Polderpoort kwam aandenderen. Dit had Siem niet zo ingeschat, en het heerschap was notvamusd en slaakte wat stoere taal uit. 'Kom er maar voorbij dan met je grote mond' riep Siem daarop. In de veronderstelling dat hij dan wel ff die gast op z'n zenuwen zou

werken door ff dicht achter hem te gaan zitten douwen.....

Nou, dat douwen viel mee : die gast ging idd als een door een horzel gestoken op hol geslagen struisvogel ! Siem moest alle zeilen bij zetten om die gast bij te benen. Af en toe de steppies en carterdeksels aan de grond ! Halverwege de route mocht Siem de kop overnemen. 'Dan kan ik in jou wiel kruipen' zie Siem's nieuwe vrind. Nou dat lukte maar enkele 10 tallen meters, want toen was Siempie er vandoor 😊.

Aan het eind van dit rondje schudden Siem en Hans (zo heet die gast) v Klaveren (klein)zoon van Bep 'the Dutch Windmill' ? elkaar de hand en werden ze vrienden voor het Stravaleven 🤝.

De achterpoes van Siem roerde zich niet zo heel erg gelukkig. Siem durfde nog wel een 3e rondje aan. Toen het hele kluppie weer verzameld was net even voor de Polderpoort kon er dus nog wel een (nu echt rustig) rondje gedaan worden.

Onze nieuwe vrind pikte nog even aan en heeft nog even gespard met Jan. Bij de uitrit bij de Foppenplas scheidden onze wegen. Pulluh ging terug naar de parkeerplaats bij Polderpoort, Jan en Siem gingen via het fietspad Foppenplas naar huis.

Kort maar pittig rondje zo !

Westland voor Afrika

maandag 5 juni 2017

21:21

Westland voor Afrika

Om stipt 8:50 stonden 3 Ventouxkillers op hun reeschefietsen op het Wilhelminaplein in Naaldwijk, alwaar de jaarlijkse toerit werd georganiseerd. Wij stonden klokslag 9:00 in het starthok, maar de meesten deelnemers zaten nog aan een bakkie, en na enig aandringen van de organisator kwam men dan toch in het starthok staan (?)

De route stond met pijltjes op de weg gespoten, en met een mannetje (en vrouw) of 40 ging de eerste groep op pad voor de volle ronde, ca. 85 km dor het prachtige Westland. Beetje douwen en trekken met z'n allen door de staatjes van Naaldwijk, richting de bloemenroute, en het tempo ging er al flink op. De diverse Westaldnse (bier) teams deden flink hun best om mekaar er af te rijden, en wij zaten achterin aan het elastiek, zoals dat zo mooi heet. Wel vermoeiend, met veel start/stop werk, optrekken, vol in de ankers etc etc. Maar toch wel leuk ff met zo'n snelle meute, en de MV killers konden er goed bijblijven. De route was ook niet echt handig gekozen met 80 stoplichten en kruisingen waarbij je geen voorrang hebt! Al gauw werd Rijswijk aangedaan, en via de fietsbrug naar het mooie Leidschenveen, en weer een k-route met om de 100 meter een stopbord of rooie paal. Als ik een route zou uitstippelen voor ca. 100 fietsers zou ik beter mijn best hebben gedaan! Anyhoer, we zitten inmiddels op het fietspad langs de A12, en via de brug over diezelfde snelweg richting Pijnacker. Nou liggen er tig schitterende fietspaden in mijn oude dorpie, maar nee hoor, dwars door het centrum heen, iedereen weer vol in de ankers etc etc.

Tempo was wel leuk, want na een uur hadden we er al 30km op zitten. Vervolgens richting Bergschenhoek, en toen naar Rotterdam, om via een 60cm breed fietspaadje richting Zestienhoven te gaan. Met ruim 40 km er op waren we dat gebeuk een beetje zat, en tijd voor koffie, konden we tenminste met de

Ventouxkillers op pad 😊

Helaas zaten we in een restaurant-loze Bermuda-driehoek, want in de buurt van

Zestienhoven zijn heel geen koffietenten te vinden.... Mark zag wat vlaggen wapperen bij een paar sportvelden in Rotterdam-Noord, maar bij het oprijden van het terrein van de Rotterdamsche Criquet Vereniging detoneerden onze natte shirtjes iet te veel. Toen naar de overkant, de hockyclub, helaas dicht, een manage, helaas ook dicht.... Veel tijd verloren hier en toen zijn we gegaan van de route af, naar de Pannekoe, die in de oude stationsrestaurant bij Berkel en Roodenrijs haar huisvesting heeft. Wij kwamen 10:50 daar aan, en de Pannekoe zou open gaan om 11:00, en er spookte nog flink wat ambtenarij in het pand, want ondanks onze pogingen ging de deur om 11:02 open, en konden we gelukkig wat koffie en appegebak verorberen. (waarschijnlijk zou Siem in die 10 minuten wachten al een hap uit de houten tafel hebben genomen, maar dit terzijde) Daarna de route weer opgezocht, en deze liep zoals verwacht; tot aan de landingsbaan, daarna over de Hofweg, (waar Miranda haar paarden staan) en hier was het al flink buffelen tegen de wind, die flink aanwezig was. Toen langs de begraafplaats richting De Zweth, oversteken en wederom vol tegenwind naar Vlaardingen, meteen afbuigen naar Schiplap, en via de trambrug weel vol met de wind in uw bakkes naar de Commandeurskade, waar we geen recordpoging gingen doen op een wandelpaadje, maar richting het Liertje, toen afbuigen naar de Maasdijk, en tegen de richting in naar Maassluis, onderpad, Maasdijk, meteen links naar de manege, en nieuwe fietspad richting de Ron-Post Memorial trap, rondje om het Staalduinsebos heen, terug naar het onderpad en toen waren we het al een beetje beu, maar het was nog steeds leuk! Andere deelnemers hebben we niet meer gezien, die zaten al bij de finish aan het bier. Eindelijk Naaldwijk in, via Olie-hem-zijn-huis, en toen waren de pijlen op, dus richting finish. Zat gezellig vol daar, dus nog ff een paar biertjes genomen en trots onze medaille in ontvangst genomen!

Oude tijden herleven

woensdag 14 juni 2017

22:31

Oude tijden herleven !

Reden Marcel en ik vanaf halverwege de jaren 90 tot en met halverwege de jaren 00 heel veel samen op onze motoren (Marcel op Ducati en Laverda, ik op vooral Suzuki) van vangrail naar vangrail (en soms er tegenaan), vanavond ging het er een heel stukkie rustiger aan toe 😊.

Het was dan ook een oneerlijke strijd : Marcel op de full carbon CKT (ja, dat schijnt echt een merk te zijn) tegen Siem op de ijzeren Araya (ook ooit een echt fietsmerk). Beide uit het land van de rijzende zon, dat dan weer wel. Tussen beide piloten ook een flink verschil : Marcel de heropstapper tegen Siem de letterlijk en figuurlijk doorgewinterde trapper. Maar niks geen wedstrijd.

Gemoedelijk reden ze zij aan zij door de West- en Oostgaag naar Schipluiden. Er werd zelfs nog een groep wielrenners ingerekend ! Dat dit een stelletje kletsende meiden waren doet niets af aan deze puike prestatie.

Bij Schipluiden werd rechtsom gedraaid en vervolgens weer linksaf om op het nieuwe fietspad langs de A4 (Sinkslootpad ofzo) te geraken.

Achter Vlaardingen Holy richting de Polderpoort en dan naar de surfplas. Nu nog even het fietspad langs de Nieuwe Waterweg doen om de laatste puf eruit te trappen.

Suggestie van Marcel !

Dan weer eens ouderwets koffie met ontbijtkoek + dik roomboter er op bij Siem's hondjes.

Kan het gezelliger ?

Strava vermeld na afloop dat er zelfs nog enkele "bekertjes" zijn behaald tijdens wat "sprintjes". Hebben we ergens gesprint dan

🏆 ????

29,5 gemiddeld

zondag 18 juni 2017

17:13

Who pays the Ferryman??

Nou, niemand dus, want de Ferryman ligt nog op ze nest. Of zit in de kerk natuurlijk, het pontje bij Puttershoek vaart pas vanaf 11:00..... En om nou een uur lang koffie te gaan zitten drinken, nee dat niet. Alhoewel, ik ken een paar fietsers die dat wel (eens) doen, we noemen geen namen.

Dus om 8:30 vertrokken BM1-BM2 en BM4 op de reesfiets, na eerst gedouched te zijn door de beide honden van BM2, en we wilden ca. 11:00 weer thuis zijn, BM2 had nog wat verplichtingen met vaderdag en zo. Dus we pakten geen pont, maar met een leuk tempo naar de Beneluxtunnel, die heel koud was en dus een wekome verfrissing op deze hete dag! Vanaf daar door Pernis, Rhooen, en de dijkes opgezocht richting / achter Barendrecht, wat een mooi gebied is dat toch. En wat fluiten die vogeltjes toch hard..... Nader onderzoek gedaan, maar het bleek de krukas van Jan's Koga te zijn, die vrolijk krakend aangaf dat het wel eens tijd wordt voor een nieuw lagertje! Via een mooi natuurgebied langs de oude maas dus richting een pontje, ergens, vooral in het hoofd van BM2, en na Google Maps te hebben geraadpleegd, was het nog ca. 2-3 km tot Puttershoek. Nog even zoeken naar de pont, het is geen Maassluis tenslotte, en na het te hebben gevraagd aan 3 bevallige hardloopsters, die overiges beweerden dat de pont op zondag niet gaat, en ze zaten er inderdaad niet ver naast.

Plan b was als volgt; terug over dezelfde route, en dan die hardloopsters een beurt geven(waren er ook drie), en dan nog voor de lol ff de Heienoordtunnel pakken, en meteen weer terug de tunnel in, voor de hoogtemeters.

Het bleek nog kouder in deze tunnel, en vrij druk met veel fietsers, en dit kostte weer de nodige zweetdruppels. Vervolgens 180 om, en weer die kouwe schacht in.

Toen met een leuk tempo weer terug naar Rhooen, en via de andere ingang weer een klim in de Beneluxtunnel.

oOverbodig om te zeggen datn Siem alle vier de keren 'King of the Mountain' was, met een

paar meter erna Jan, en ik weer op een bescheiden 2 meter daarachter. Niet slecht, normaal moeten de BM 1 en 2 langer wachten, maar het ging me goed af! Daarna als een kamikaze door Vlaardingen, en in de Zuidbuurt was mijn batterijtje al op. Vervolgens lang de snelweg naar de Dijk, en nog een klein omweggetje langs Poortershaven naar huize Siem, waar ik moeite had om af te stappen zo leeg was ik. Maar de koek, koffie en de Radler kregen mij weer op de been, reuze bedankt Siem! En Jan natuurlijk voor dit pittige rondje van ca. 95 km. Gek is dat de iPhone van Siem 30.2 gem aangaf en mijn Chinees maar 29.6, takke ding.

88

zondag 25 juni 2017

13:22

Rondje in de buurt XL.

Omdat mijn fietsplannen gisteren al in het honderd waren gelopen door kwebbelende dames, besloot ik vandaag niet bij Post, Marcel en de Tjikkies aan te sluiten. Vooral de zin 'ze kwebbelen er lustig op los (of zoiets)' deed mij besluiten in m'n eentje op pad te gaan.

Om half 8 had ik de ijzers (klikpedaalschoenen) ondergebonden en ging ik op pad.

Via de Deltadijk, waar ik al na 10 m zeiknatte poten had ☺ reed ik naar het sterretjesbos.

Hier nam ik wat alternatieve paadjes en ging verder naar het Spruitenpad.

Het Spruitenpad was echter nergens te vinden. Het eerste stuk ging nog, maar op het

2e deel werd ik steeds afgeremd door overwoekerd onkruid. De brandnetels en inmiddels dode en dorre kikkerbloemen haakten overal achter en lieten me enkele keren bijna op m'n bek gaan.

Aan het eind moest ik m'n onderste derrailleuwiel losschroeven om het onkruid en gras er tussen vandaan te halen zodat het weer een beetje zou draaien.

Nu wat onvermijdelijk asfalt. Het plan was zoveel mogelijk offroad te zoeken en doen, maar dat gaat niet overal, hier en daar moet wat fietspad gedaan worden.

Na wat gravelpaadjes bij de Hoekse voetbalclub kwam ik bij de prikkelbossies. Die prikten nog best en op enkele plekken stak er ook een flinke tak uit, zodat ik nog een flinke jaap in m'n poot opliep.....

Nu de Zeetoren en wat paardepaden tussen de duinen, dan over het fietspad naar Monster.

Bij Monster ligt een oud stukkie offroad, waarvan ik dacht dat het overwoekerd en onbegaanbaar was, maar dat viel mee. Een leuk paadje waar Jan en ik vroeger keihard overheen denderden.

Dan nog wat fietspad en dan de puinduinen bij Kijkduin. Hier even over en weer verder, naar het Ockenburgsche Bos. En passant nog even het hyacintenbos doorgedenderd. Een oud stukkie met leuke paadjes en wortels, maar zonder hyacinten.

Nu de beroemde paardepaden bij Madesteijn, richting de Uithof. Die gingen lekker, mede door het beetje regen van gisteren en vannacht. Alleen het laatste stukkie, vlak voor de Uithof (Jan en Arie Vlieg weten wel welk stukkie) was nog tiefuszwaar en haalde gelijk de gang eruit.

Inmiddels was ik op de mtb baan Uithof beland. Die maar weer eens doen, want dat is denk ik al dik 2 jaar geleden toen het net klaar was.

Een geinig baantje hoor ! Wel wat linke oversteekplaatsen en het grove puin hier en daar zorgt ervoor dat je niet overal vol door de bochten kunt. Maar wel ff lachen.

Ik vervolgde m'n weg naar Wateringen waar ik nog meer gravelpaadjes en offroad dacht te weten, en ja hoor, ook hier nog een kleine 3 km onverhard.

Tegen Rijswijk aan nog onder het hele lage viaduct door en nu naar Schipluiden. Via Delft natuurlijk. Dacht ik op dat leuke paardenpad in navolging van onze kommenjager Dijkx nog even een snelle tijd neer te zetten, staat er een ouwe zak met zo'n klein kuthondje midden op het pad een sjekkie te rollen. Dag snelle tijd !

Nu langs de A4 offroad en dan langs de golfbaan Schiplui naar het trekkaadje. Ook hier geen snelle tijd, zaten 100 van die eikels te vissen. 'Je mot onderan gaan rije, dit is een voetpad' Denkutnie kut, was en is nog steeds een fietspad ! Aan het begin bij Vlaardingen staat nog steeds het bord. Nu snel nog ff naar café Bommeer om te kijken of de Tjikkies en de rest er nog zitten. Ik was toch wel nieuwsgierig hoe het met Post ging op de mtb. Had hij veel last van het toegenomen gewicht nu al dat metaal in z'n lijf zit ?

En hoe beviel Marcel hem ze nieuwe bike ????

Helaas net gemist.

Dan nog ff rondje BP makkie an.

Als laatste nog even het graspad na café Bommeer en het gravelpad naar de Foppenplas.

Op het laatste stukkie asfalt flink wind tegen, en de beentjes begonnen ook wel wat minder te worden nu.

Dan thuis, koffie en herstelchocomel ! Keigaaf rondje zo

Mee met de Meiden

zondag 25 juni 2017
17:50

Een guur windje waait over de grafbrug. Dikke wolken pakken zich samen boven de brug, maar het is nog steeds droog. Marcel staat al ongeduldig te wachten, met wat later blijkt, niet zijn nieuwe fiets. Even later komt Post breed grijnzend aangereden op zijn perfect onderhouden Bulls. Sam, El, Truut, Ien, Aad, Voer en Dijkx zijn ook van de partij. De eerste test sinds maanden voor Post, zijn de rijplaten langs de A20. Ik hoor zijn sleutelbeen kraken, maar even later blijken het de rijplaten te zijn, die kreunen onder de hoge snelheid die de Chickies ontwikkelen. Vervolgens pakken we wat nieuwe alternatieve paadjes langs de voetbalvelden in de Broekpolder. Een bramenstruik met stekels zo groot als berenklaauwen zorgt voor wat oponthoud, maar al snel is iedereen weer op pad. Als we het golfterrein doorkruisen is Post nog even bang dat hij op zijn. zo professioneel gerepareerde, sleutelbeen geraakt wordt door een golfclub, maar het loopt gelukkig goed af. Bij de uitkijktoren pakken we niet het grindpad maar het pad tussen het riet. Het begint nu te spetteren en Aad oppert om ff een bakkie te doen bij W.V. de Bommeer. Jo moppert wat, maar als het echt begint te regenen is hij plotseling erg enthousiast. Na een korte stop vervolgen we onze weg en laat Marcel Macaskill zijn MTB kwaliteiten zien en rijdt ons voorbij op zijn 26 inch achterwiel. Truut neemt de leiding en gaat ons in een moordend tempo voor richting Rietpad. Post wijst mij nog even de plek waar Pulle altijd op zijn muil gaat en dat gaat de volledig voor Post aangepaste route verder richting de gravelpaden bij de Zweth. Aldaar moeten we vol in de remmen voor een schaapskudde die het pad volledig blokkeert. Na deze horde genomen te hebben, dient de volgende zich al direct aan. Het bruggetje is geblokkeerd door twee hengelende jongens, met wat moeite wurmen we ons langs deze twee jeugdige vissers. Na het ietwat saaie maar sleutelbeen vriendelijke pad langs de A4 bereiken we Schipluiden. Hier nemen we afscheid van Truut en Marcel die allebei nog wat

verplichtingen hebben. Marcel heeft zich kranig geweerd en kon ons makkelijk bijhouden, maar hij zal diep in het rood moeten om Truut bij te houden op de weg terug naar Maassluis. Een bakkie is niet genoeg dus we gaan bij Ien de tweede nuttigen. Tot onze verbazing is er bij Ien in de tuin ook nog een Strava segment van een meter of 700. De koffie en stroopwafel smaken prima en voldaan gaan we richting Maassluis waar Post op de Commandeurskade laat zien dat hij het nog niet verleerd is. Het was weer gezellig vandaag met een hoge opkomst en als bonus een nieuw Strava segment.

Alpe d'Huez

vrijdag 30 juni 2017
19:09

Zo dan, was het tegen alle voorspellingen toch in ene droog vanmorgen ☺. Dus rapido ontbeten en op naar Alpe d'Huez om ons startpakket (boven ☺) op te halen. Flinke keuze stress om de outfit, want het weer kan hier alle kanten op vandaag. Maar ik liet me niet gek maken, mijn nieuwe regen-overschoenen gingen aan! Snel de fietsies in elkaar - want die slapen in de auto. Er worden hier namelijk om de haverklap fietsen gejat; ook van onze achterburen op de camping kennelijk. Dus had de campingbaas gisteren toen wij aankwamen zonder ons wat te zeggen Ron zijn fiets maar uit voorzorg van ons fietsenrek geplukt en achter de receptie gezet. Schrokken wij ons ff de tandjes toen we bij de auto kwamen! Heb Ron nog nooit zo wit zien wegtrekken 🙄. Maar goed, wij vol goede moed op pad, kleine 8 km inrijden naar de voet van die puist en dan mag je gelijk vol in het rood. Die eerste paar bochten blijft toch wel een dingetje 🙄. Maar het was droog dus who cares, stug doorstampen en hopen dat het snel beter gaat. Na een aanvankelijk stroef begin (ik haalde hem zelfs nog even in), nam Ron toch wel snel de benen. Na de eerste paar zware volgen de net iets minder steile bochten elkaar in rap tempo op. Het idee was onder je omslagpunt/hartslag te rijden, maar dat valt nog niet mee. Om eerlijk te zijn: het viel helemaal niet mee!

Ik kreeg ineens een heel duidelijk visioen voor mijn ogen van de Stelvio vorig jaar: ook toen gingen we koud na lange reis met de auto rechtstreek de hel van steilte in... en dat ging net zo waardeloos. Ik hield me maar vast aan het idee dat ik daarna de volgende dag de bergies opvrat (nou ja, voor mijn doen dan); en hoop doet leven niet waar ☺. Gewoon doortrappen dus, bochie 9,8 en dan de Hollandse bocht. Hoera, da's altijd even een mooi punt; nee niet vanwege de toeschouwers maar daar vlakt het ietsje af, dwz even rond de 7-8 %. Kon zowaar weer tandje bijschakelen. Nou dacht ik altijd dat deze berg minder zwaar werd na het eerste stuk, maar zo voelde dat vandaag niet.

Eindelijk Dorpje Huez in, nu komt de top dichtbij. Een enthustastr fotograaf lukt het nog om me te laten lachen alsof ik jet met twee vingers in mijn neus doe. Niets is minder waar, en ik begin me serieus af te vragen waarom we dit ook al weer doen (had ik tijdens The Ride niet al een overwogen te gaan tennissen?) ☺. Van Huez naar Alpe d'Huez is nu nog een bochtje of vijf. Nergens meer aan denken en doorgaan. Dan, de laatste bocht voor naar het dorp op de top, altijd nog ff venijnig maar je weet dat je het gaat redden, dat helpt. Helaas zouden ww het hele tourparcour rijden dus na de streep nog stukkie door. Dat was Ron ff vergeten (die stond al 10 minuten te wachten daar, maar begreep zijn fout al snel en kwam me achterna. Nu nog onder de tunnel met bocht 0 door. Dan stukkie vals plat op weg naar einde tijdwaarneming. Maar wacht ff, dat ging ineens weer een dikke 10% omheen; sallemosies, waar zitten we nu? Potdorie afslag gemist; we komen ergens boven de streep uit.... Dus nog geen officiële chrono tijd voor de tour de france beklimming ☺. Maar ja, wel boven dus lekker terug laten zakken naar de sporthal om onze inschrijfpakketten op te halen. Al snel bleek dat Ron net zo veel moeite had vandaag; ik meen zelfs te denken dat hij het achteraf toch jammer vond dat zijn fiets niet echt gejat was gisteravond... ☺. Dat gaat dus nog wat worden zondag.... Morgen wordt het kennelijk dan toch wel echt takkeweer; we zullen proberen een klein rondje tussen de buien los te fietsen. Nu lekker bierke en wat eten. De rest van de camping leeft op sportvoeding en thee in alle kleuren (er zijn er met containers vol met speciaalzooi); wij houden gelukkig ons strakke wielrendieet van herstelbier en flinke porties gaarkeukenvoer aan (best te knagen in het restaurant hier trouwens 👍 ☺).

Koffie in Kijkduin

zondag 2 juli 2017

20:40

ons tot Maassluis voor met een moordend gemiddelde van 38. Wederom een leuke rit.

Het eerste nieuwtje wat Post en ik te horen krijgen van Marja, als we op de Grafbrug aankomen, is dat ze geheel kaal is van onderen. Ondanks het wat mindere weer hebben we gelijk zin om van start te gaan, zo hoor je nog eens wat. Er staat een pittig windje en op de Schapendijk is dat goed te merken. Het gras is sompig en de schapen staan behoorlijk in de weg. Op de trambrug krijgen we een appie van Aad met de melding dat hij zich verslapen heeft. Middels de allerlaatste techniek kunnen Aad en Ien ons live volgen. Het duurt nog wel ff voordat Aad heeft uitgedokterd hoe dat werkt. Na een paar keer afgesneden te zijn door Post komen we aan bij een doodlopende weg in den Hoorn. Via slinkse wijze weten we dit obstakel te overwinnen en kunnen we onze weg vervolgen richting de Bonte Haas. Het begint te regenen en het plan wordt geopperd om een pitstop te maken bij de Haas. Gemma is hevig teleurgesteld als we in de stromende regen toch doorfietsen richting Wateringen. De heftige stormwind trotserend komen we aan bij het MTB parcours van de Uithof. Peet gaat voorop en verandert voor mijn ogen langzaam in Siem, wat een tempo maakt hij. Hij knalt door de bochten en accelereert zo hard dat de stenen ons om de oren vliegen. Post en ik kunnen hem alleen bijhouden door onverantwoordelijke risico's te nemen. Na het tweede bloedstollende rondjes komen Aad en Ien aanrijden, ze hebben ons uiteindelijk toch gevonden. Aad, vol trots, rijdt op een splinternieuwe Cube Stereo. De groep bestaat nu uit Aad, Ien, Truut, Gemma, Peet, Post, Sam en Dijkx. Bij brasserie Ock wordt er genoten van een bakkie onder een inmiddels zonnige hemel. Gesterkt door twee sloten verse muntthee rijdt een sterke Gemma zonder enige vermoeidheid te tonen richting Hoek van Holland. Bij de Waterweg neemt Aad het over op zijn splinternieuwe 29'er en gaat

Naar BH

maandag 3 juli 2017

07:58

Zondag 2 juli.

Het miezert als ik om half 8 op de Canyon stap. En het is nog fris ook ! Dat heb je dan als je niet eerst zelf een rondje met de honden gedaan hebt (dankjewel Janneke). Dan weet je niet wat voor weer het is.

Maar we benne geen watjes, dus gas erop naar B'hoek !

Natuurlijk via zoveel mogelijk offroadstukken er naar toe. Dus pad Zuidbuurt, pad langs Surfplas, enkele rechte paden BP en als laatste nog de gravelpaadjes achter Vlaardingen en Schiedam en vlak voor de Schie.

Dan het asfalt langs 16hoven. Staat daar rechts in een sloot die lepelaar uit Schipluiden ! Heet zeker ook Siem ? Vast een betere fourageplek gevonden hier ?

Bij de gekleurde bloempotten komt er net een kleine jet (Streamliner ?) aanvliegen voor de landingsbaan. Een vreemd gezicht zo slechts een pakweg 150 m boven de rug van een Schotse hooglander.....

Na een paar minuten arriveer ik op de P van B'hoek.

Peter Smit, jarige Job Marcel en maatjes Joost en Kenny zijn net uitgeladen.

'Eerst ff opwarmen' zegt Smit. OK, man, doek ook altijd. Dat was dat stukkie van huis tot aan de Zuidbuurt 🙄.

Maar allee, ik voorop de 1e bult op. Denk 'wat is het stil achter me ?' Kijk ik om, geen hond te zien ! Zijn die gasten via heel andere paden de hort op 🙄...

OK joh, dan pik toch ook ff an.

Na een voor mij heel ander en apart rondje B'hoek gaat het dan echt beginnen.

Een beetje bang voor de rondetijden van Smit (uiteraard zorgvuldig van tevoren gecheckt op Strava) en de felheid waarmee Kenny schijnt rond te denderen sluit ik achteraan aan.

Al snel zit ik achter Joost. Dat valt reuze mee. Zelfs zo dat ik een beetje zit te suffen en een boompje meepik en even van het padje af ga. Helaas langs een ander boompje schuur met een geschaafde onderarm tot gevolg 🙄.

Nu snel die gast voorbij om erger te voorkomen. Helaas was Smit al te ver vooruit, die zag ik pas weer op de P...

Na wat geklets gingen we op stap voor rondje 2.

Ik nu achter Smit, kijken of opa het kan bijhouden.

Dat lukte aardig : in het 1e stuk zelfs meer dan aardig, maar inhalen gaat bijna niet.

Op de bloembakafdalingsen pakte heer Smit toch enkele meters, en opa kwam er niet meer bij....

Nu gelijk nog een rondje er achteraan, Smit achter Siempie. Dat ging gelijk weer een stuk lekkerder voor opa Siem 🙄.

Na het 3e rondje nam ik een Mars en reed terug.

Op zachte banden tegen de inderdaad pittige wind in. Poehee !

Langs 16 hoven is dan een heel end. Bij Schiedam en Vlaardingen nog wat offroad en dan het asfalt langs de waterweg. Ik hoopte nog op ietwat beschutting de laatste km's bij het Oeverbos, maar dat bestaat niet meer.

Het is nu alleen nog maar 'Oever'....

Blij dat ik de veerpont weer in het zicht kreeg. Een pittig ritje weer zo, wel weer heerlijk gefietst !

Enne Aad en len : verslapen ? Ja zal wel, er moest nog even iets gedaan worden zeker

🙄.

En wie is kale Marja 🙄🙄🙄?

Mais

donderdag 6 juli 2017

10:42

Even een beknopt verslag van de rit van gisteravond (voor de 2 Arie's, Retep, Mark, Toom en Dijkx) :

In plaats van afspreken op de GB was het verzamelpunt nu een keer de Troelstraweg. Staan er behalve Pullen, Post, Jo, Aad op hem ze nieuwe bike en Siem ook Marcel en kameraad Joost en daar weer een kameraad van, Paul, klaar voor vertrek. Een serieus kluppie dus !

We zouden op zoek gaan naar het Maisdoolhof, door oplettende Post gespot in de rituitslagen van Uberfietser Aad de Geus. Siem had wel een idee waar dat moest zijn, dus huppekee op pad.

Via het sterretjesbos, nu eens niet het gravelpad, reden we naar het Spruitenpad. Ik denk dat iedereen nu nog jeuk ervan heeft. Het 2e stuk Spruitenpad lieten we schieten. Dan even de bult gepakt en verder naar de Hoek.

Er werd gestemd en vervolgens unaniem aangenomen om ook de prikkelbossies te doen.

Altijd weer lachen, en tussendoor een klimmtje om te zien wie er echt kunnen fietsen.

Bij de bunkers ging het mis : Pullen kwam ongelukkig terecht na het afstapje van een stuk bunker en landde niet lekker op z'n pols.... einde mtb-rit voor Pullen.....

Dan met z'n allen via het fietspad terug richting Oranjekanaal.

Pullen gong rechtdoor naar Maassluis, de rest ging rechtsaf naar het maisveld.

En inderdaad, daar waar Siem dacht dat het was, was het ook. Onheilspellend gelijk in een Amerikaans horrorfilm (Children of the corn) lag het voor ons.

Zonder te dralen dook een ieder erin. Paul deed dit heel letterlijk en nam een duik in het mais.

Natuurlijk werd er een 2e rondje gedaan en sneuvelen er een aantal records. Kunnen wel wat die Fietsuh Kutters !

Na dit spektakel wist Siem natuurlijk weer een alternatieve route naar huis. Via een pad wat

geen pad was kwamen we weer in de bewoonde wereld.

Nog even het Sterretjesbos en het was weer gedaan.

Pullen, beterschap jonguh

La Marmotte

donderdag 6 juli 2017

21:08

Oh ja, voor de niet fb-ers:

Beter laat dan nooit, bij deze dan toch nog mijn verslag van La Marmotte - lang verhaal geworden, maar wil toch de herinneringen bewaren 😊.

La Marmotte 2017

Na een toch altijd wat onrustige nacht in een trekkerstentje, zijn we al vroeg naar het startvak vertrokken. We mogen 7:50 starten maar om toch wat meer vooraan te staan (er zijn ca 4,000 starters in ons vak! - rond de 8,000 totaal), zijn we om 6:30 al op de fiets gekropen. Met een bord lauwe Brinta met UHT melk moeten we het maar doen. De rest van de dag wordt al het voer sowieso vloeibaar want die repen krijg ik na 2 kilometer al niet meer weg. De start is echt een megamassa van fietsers; heel bizar, nog nooit zoveel fietsers gezien. De marathon in Rotterdam massaal? Welnee, dit is pas chaos. Overigens hebben wielrenners last van dezelfde startkwaaltjes als lopers: het ene na het andere manko (slecht geslapen, ineens verkouden, geen tijd gehad om te trainen, noem maar op) werd geventileerd om de concurrentie op een dwaalspoor te zetten (duhuh 😊). Natuurlijk wil je nog even toiletteren voor de start maar juist als ik me uit de meute gewurmd heb schuift ons startvak op naar het volgende stuk 😞, dus snel weer terug naar mijn fiets geworsteld. Eindelijk gaan we dan op de toepasselijke muziek van "Highway to Hell" van start. Bij The Ride werd elke etappe ook met dit nummer ingezet, en we weten hoe dat afliep... . Het is wat fris maar droog, dus so far so good. We karren met een lekker tempo richting de voet van de Glandon om vervolgens gelijk een dikke 10% voor je kiezen te krijgen. Gelukkig hebben we het eerste stuk gisteren verkend, parcourskennis is alles nieuwe 😊. In zo'n massa is het lastig je cadans te vinden, de verschillen in de megamassa van onze startgroep zijn groot en je rijdt je voortdurend klem. Vanaf Le Rivier werd het iets beter en mijn benen gingen nu lekker rond. Ik kwam nog een collega van The

Ride van vorig jaar tegen; nog ff babbeltje gemaakt, samen verwondert dat het niet regent, en weer door naar voren. De Glandon is eigenlijk best een lekkere col, mooie omgeving ook, zij het niet dat we na 35km op de top in een koude mistwolk terecht kwamen. Omdat de afdaling van de Glandon erg gevaarlijk is was deze geneutraliseerd, dus lag er een mat met sensors op de top waar je tijd gestopt wordt. Natuurlijk valt iedereen 1 cm over die mat stil met het gevolg dat er een file stond om over die mat heen te komen; daar trap'ie je dan de tandjes voor om er op zo'n manier nog een minuutje of wat bij te krijgen... Maar goed, niet getreurd, fietsie ergens neergekwakt, snel piesen, gelletjes graaien en bidons vullen, alles wat je aan kleding hebt aan en afdalen (donders wat was het koud daar boven!). Nou, listig was die afdaling inderdaad; sjeminee, smalle paadjes met afgronden zonder hekje of ook maar een randje. Voor de listigste bochten stonden marshalls a'la autoracen met gele vlaggen te zwaaien, en dat was maar goed ook. Ook zaten er om de zoveel hectometer eerstehulpverleners; wat die kunnen doen als je het ravijn instort is me niet duidelijk, maar dan weten ze in elk geval waar ze je ongeveer moeten zoeken, dacht ik.. 😊. En dan nog word je af en toe ingehaald door een idioot op hoge snelheid 😊. Wel een hele mooie afdaling trouwens! De afdaling (en dus het geneutraliseerde deel van de wedstrijd) was langer dan ik dacht maar uiteindelijk doemde een grote startboog op. Net ervoor nog snel wat eten, jack uit en hoppa, door de boog op naar de Telegraph. Op de tussenstukken ben ik met flink tempo (nou ja, wat is flink) doorgereden, ten eerste omdat ik dat nu eenmaal leuk vind, ten tweede, omdat dat toch echt meer mijn terrein is, en ten laatste, gewoon omdat het kan 😊. Halverwege haalde ik zowaar nog een collega SGS-er uit België in, goed herkenbaar in hetzelfde pakkie als ik 😊. Babbeltje gemaakt en dan snel weer door. Vlak voor de Telegraph nog even de bidons gevuld en klaar voor de volgende col, nummer 2 van vandaag. Dit is eigenlijk best een lekkere klim (nog steeds relatief!) en zonder veel problemen kwam ik boven. Op de top was het op het vlakke tussenstuk erg druk

met verzorgingsposten van allerlei organisaties, maar die van de Marmotte zag ik niet. Wel zag ik een groep fietsers bij een waterbak van een kerkje. Snel vullen dus, hemels wijwater met isostar tablet erin. Da's ook nog wel ff klooiën, want in plaats van een bruistablet kwam er louter wit poeder uit het zakje, dat vooral naast mij bidon en over mijn handen en lijf ging. Ik snoof en likte er nog zoveel mogelijk van op (je moet toch alles binnen zien te krijgen) en met wit bepoederde neus snel weer door; nu op naar de schrik van deze ronde, de Galibrier.

Wat me hiervan het meeste is bijgebleven is dat je ergens in de laatste 8 kilometer, waar je door een soort kloof rijdt, je opeens eindeloos ver boven je een lint fietsers ziet gaan, tegen een helling zo steil en zo ver weg.... heel ontluisterend... 🤩. Ondanks dat ik nu wel vermoeider begin te raken hou ik een prima cadans. Wonderlijk dacht ik nog, dat ik zoveel magere mannetjes in blijf halen; dat geeft zelfvertrouwen 😊. Dan zie ik 5km onder de top ineens Ron staan, we roepen nog wat naar elkaar maar ik moest door, bang om ook in de kramp te schieten. Het was ondertussen al aardig koud geworden en de ijle lucht voelde steeds schraler in mijn longen. En dan, als je denkt er bijna te zijn, sla je vlak voor het tunneltje onder de top links af en zie je het lint wederom via een stijl slingerpad achter hele hoge rotsen verdwijnen. Dus nog maar een keer goed in de pedalen en dan eindelijk, op dik 2,600 meter sta je dan ineens op de top. Okay, het is een wedstrijd tegen de klok, maar heb toch even een selfie genomen 😊, iets zei me dat ik hier niet zo snel nog eens kom 😊. Een Hollandse supporter biedt aan mijn fiets te bewaken terwijl ik mij op de bananen en gelletjes stort. Weer armstukken en jack aan, plus nu ook de lampjes aan voor de tunnels. Tijdens de afdaling begin ik te rekenen: de top ligt op 115km, de voet van de Alpe d'Huez op 160, da's 45 km. Dan in het ergste geval nog 1:45 klunen op de laatste col en dan is het over. Dussss, als ik met flink tempo doortrap op het tussenstuk, kan ik misschien zelfs nog goud halen (binnen 9 uur finishen in mijn categorie). Terwijl ik zit te rekenen realiseer ik me plots dat ik niet meer voel of ik in mijn remmem knijp of in mijn stuur; we handen

waren van de koude totaal gevoelloos geworden. En pijn dat mijn kouwe jatten deden 😞. Waar haalde iedereen ineens die handschoenen met lange vingers vandaan???? Leermomentje dus 😞.

Zodra het minder stijl werd het gas er weer op. Ik rij nu bijna alles alleen, en er is ook weinig animo om hier hard te rijden; de meeste gebruiken deze stukken om te recupereren. Maar als niet top klimmert wil ik een goede marge hebben voor de Alpe; je weet tenslotte maar nooit waar het schip gaat stranden, maar dat ergens de pijp leeg gaat op die beklimming is redelijk zeker 🙏.

Ondertussen komt de zon vol door en staat er tot mijn verbazing nog een stevige bries in het dal (nee, helaas niet mee!). Bij de rotonde net voor de beklimming nog eenmaal de bidons gevuld en harken maar. De eerste paar bochten van de Alpe d'Huez zijn het zwaarst, maar dat ging eigenlijk nog redelijk. Na een bocht of wat reed ik ineens vol in de zon en geen zuchtje wind meer; oei dat hakt erin. Mijn tempo zakt van 10 naar net onder de 9km/h. Als ik alles boven de 8 hou redt ik het volgens mijn inschatting dus geen paniek. Maar zorgenvrij is het niet... mijn hartslag wil ook niet verder meer omhoog en het heeft er alle schijn van dat ik mijn grens begin te bereiken... ondertussen voelt het of mijn kop eraf gaat knallen. Ik focus me door een gordijn van zweetstralen op de meters asfalt voor me. Wat wordt dit nog een eind.... maar ik realiseer me dat ik ruim voldoende (tijd) marge heb om boven te komen. Het bizarre is nu dat juist dit besef mij in de problemen bracht. Ik moest alleen nog maar rustig doortrappen en het zou goed komen.... dus eigenlijk alleen nog maar een uur lang doortrappen 🙏; wat is daar in godsnaam de fun aan zei mijn geest en lijf??? 😞 Bovendien moet je het nog wel ff doen. Raar dat de uitdaging van goud kunnen halen mij kennelijk beter gaande houdt dan het feit dat ik alleen nog maar door hoeft te fietsen.. Ik snap het nog steeds niet maar het was echt even een soort motivatie probleempje.... Maar dan, in een bocht met wat huizen (denk bocht 18 of 17) staat een rek met waterkranen opgesteld. Zonder aarzeling fiets ik dat hek in, vul twee bidons om die direct over mijn kop te gieten.

Zo, dat voelt beter! Na mijn douche kan ik weer redelijk draaien met de benen, maar alles begint nu wel heel dicht tegen de kramp aan te zitten. Bij de Hollandse bocht 7 heb ik nogmaals een uitgebreide douche genomen, onder aanmoediging van het meewarig kijkende publiek. Eenmaal door het dorp Huez begint het besef dat het lijf nu echt leeg is; als ik af en toe even op de pedalen sta voel ik kramp van mijn kruin tot mijn tenen opkomen. Ik moet blijven fietsen, maar moet ook echt even op adem komen. Ik ga nog net 8km/h. Als ik er in een bocht even onder dreig te komen steek ik even een been aan de grond, spuit wat water uit mijn bidon over mijn kop en klik met veel gehannes weer in. De controle over de benen en voeten wordt nu duidelijk problematischer. Ik weet echt niet meer of ik dit ritueel nu al in twee of drie bochten herhaald heb, maar wat gaan die laatste kilometers traag voor mijn gevoel; of alles in slow motion ging.... Opeens besef ik ook hoeveel fietsers er langs de weg lopen en zitten. In de laatste bochten is bijna geen stukje vangrail meer vrij.... Het hele lijf schreeuwt nu 'kappen met deze shit', maar de kop moet door, die wil ook niet door maar moet! Het gaat weer door mijn hoofd, je hebt nog tijd, doe rustig aan, maar ik kan niet zachter of harder, vast in een ritme dat je lijf nog net aankan. Om de tijd sneller te laten gaan en het draaglijker te maken zoek ik in mijn kop weer naar de muziek die ik op de Glandon en Galibier in mijn gedachten afspeelde – zo'n beetje het hele album Get Yer Ya Ya's out van de Stones is daar voorbij gekomen, en de gitaar rifs van Symphyty for the Devil in het bijzonder. Dat helpt en uiteindelijk draai ik dan door bocht 1, nu op naar dat bruine houten dak dat je net op de top kunt zien, daarachter ligt de streep. Half staand op de pedalen wurm ik mij omhoog om me over de laatste hobbel heen te duwen. Wat een bijzonder gevoel gaat er door mijn lijf als heel even de spanning er af kan op het vlakke stukje in het dorp. Gelukkig krijg ik nog wel mee dat het hier beredruk is en je van alle kanten door het publiek toegeschreeuwd wordt. Hoe gaaf is dat, maar je moet nog wel even door tot aan de streep van de Marmotte. Door het tunneltje en nog een stukje naar boven, dan direct naar rechts (dit keer kan het

niet mis, tenzij je door de hekken rijdt 🚧). Nog even vals plat, maar dan hoor en zie de speaker bij de finish al. Op een klein stukje omlaag kun je nog net wat aanzetten, om de laatste rotonde heen en dan door de finishboog. Wat een gevoel is dat! Kompleet leeg sluit ik mij aan in de rij bij de uitgang van het finishvak. Op dat moment besef ik pas echt dat het over is, en vooral, dat ik het gehaald heb – goud op de Marmotte – hoe ongelooflijk gaaf is dat. Terwijl ik op de hekken hang kan ik mijn emoties niet meer bedwingen – zo blij dat ik er ben, zo ongelooflijk leeg. Ik bel naar huis, maar krijg niets uit mijn strot – maar Veerle Vliegthart heeft aan een half woord, of dit geval een snik, genoeg, ze weet het al en zegt me dat ze supertrots zijn 😊😄 Na de finish haal ik mijn certificaat en medaille op, maar durf niet te gaan zitten totdat de anderen boven zijn, zo bang dat ik nooit meer op kan staan 🙄. Gysa Vliegthart belde zelf ook nog even om te feliciteren 😊, gelukkig kreeg ik inmiddels weer woorden uit mijn keel 😊. We weten inmiddels hoe het Ron van den Berg is vergaan, maar het was op dat moment wel even spannend waar hij was. Uiteindelijk heb ik toch maar even gebeld waar hij zat en toen liep (!) hij gelukkig vlak onder de top. Wat een doorzetter! 🙌👍 Dit is een avontuur dat we niet snel zullen vergeten; ik ben zelden zo leeg gegaan en voor mij is iedereen die de Marmotte uitrijdt een held. Vooral ook degene die we om half tien 's avonds, als we naar beneden rijden, dus na dik 13 uur, nog zien stoempen om alsnog (buiten mededinging overigens) boven te komen; en nog meer voor de bosjes mannen die in de bochten over het frame van hun fiets wanhopig energie en moed proberen te verzamelen alsnog boven te geraken. Wat een helletocht, maar hoe gaaf (achteraf gezien!) om gedaan te hebben.

Zon en bier.

zondag 9 juli 2017
16:07

Door het vele vrouwelijke schoon in strakke pakkies hebben we vanmorgen wat moeite om de grafbrug te verlaten. De verleiding is groot om naar de strakke billen van de dames te blijven kijken, maar als de groep dames uiteindelijk vertrekt gaan de drie Fietsuh kutters ook maar op pad. Jo beeldt zich in dat dat een van de dames van de brug nog steeds voor hem rijdt en knalt met een misselijkmakende bloedvaart over het behoorlijk begroeide Doelpad. Hij heeft zelfs geen tijd om het welbekende verhaal van de onderbroek van zijn vader te vertellen.

Volledig uitgeput komen Post en Dijkx aan op de Kwakelweg. Via een Belgische viswedstrijd belanden we op de Schapendijk, maar niet voordat we eerst geposeerd hebben voor een levensecht houten paard. Ien heeft een kater en slaapt nog, dus we rijden door richting Bonte Haas voor een bakkie. Op het overvolle en zonnige terras kunnen we nog net een plekkie in de schaduw bemerken.

Na enige tijd kan Post de aandacht trekken van de ietwat chagrijnige serveerster en genieten we even later van een bakkie. In Wateringen poseert Jo nog ff voor een, dit keer, houten Giraf. We laten het parcours van de Uithof links liggen en de balsende geile Lepelaars zijn in geen velden of wegen te zien. Eenmaal aangekomen op de top van de puinduinen in Kijkduin, blijkt dat we de hele weg naar boven bewonderd zijn door een groep sportende vrouwen. We ontvangen de complimenten over onze gespierde lichamen met een glimlach. We negeren de rokende schoorstenen aan de horizon en genieten van het schitterende uitzicht en toch stiekem ook van de complimenten van de sportende vrouwen. Post is verstandig (lees dit Heleen) en slaat de steile afdaling via de ietwat brokkelige trap over. Niet onverstandig want Jo en Dijkx gaan bijna op hun bek. Met een aardig tempo gaan we richting HvH, waar we op het laatst nog besluiten om een goudgeel, koud biertje te drinken op een terrasje. De serveerster kom in het tempo van een Luiaard

aangelopen, Post en ik denken steeds dat ze stilstaat maar dat is gezichtsbedrog, het biertje smaakt best. Via de Bonneweg komen we bij het Maisveld waar getracht wordt Siem zijn tijd te verpulveren. Helaas, we hadden dat biertje niet moeten nemen. Een super ritje vandaag en geen ongelukken dit keer.

Rotterdam

zondag 9 juli 2017

22:08

Nou Arie V., het geplande retourtje Renesse ging voor mij niet door. Janneke was de hele nacht in touw geweest. Ik dacht eerst 'ze zal wel liggen te dromen van die grote neger of Arie Kooij' maar het bleek toch wat anders. Zaten Janneke en Siem vanmorgen om 8 u op de Huisartsenpost in het Vlietland. Toch maar bloed afnemen zei de huisarts. Maar daar bleef het niet bij : hartfilmpje en longfoto maken dus Janneke was wel een uur of 2 zoet daar....

Al met al bleek er, op serieus overgewicht na, niks aan de hand te zijn en mocht ze weer naar huis gelukkig.....

Rond 13:00 u kwamen de Renessegangers nog wel ff buurten in de Joubertstraat. Gretig vielen ze (Mark, Olie, Jaap en Blasting Bert) de Radlers aan.

Toen de rust weer was weergekeerd op het hoofd, ben ik nog ff op de race gestapt om te gaan kijken bij m'n jongste spruit. Die heeft een huisje in de Waterloostraat in Rotjeknor.

Nog geprobeerd Arie V. te imiteren door op een zilvergrijze mpv te knallen, maar dat mislukte.

Ik bleef hier en daar wel tussen een Stella tas en bagagedrager hangen, vanwege slingerende senioren die denken dat ze het hele fietspad nodig hebben. Wat een tiefusdrukke in zo'n stad. Graf Rotterdam. Je zal er maar (gaan) wonen, niks voor mij. Na de Waterpostraat ff doorgeharkt naar de van Brienoordbrug en via nog wat Rotterdamse ellende kwam ik dan eindelijk in wat beschaafder streken zoals Rhooen. Langs het schilderachtige europaortgebied naar Rozenburg, klein stukkie landtong en naar de pont.

Toch weer een lekker stukkie gefietst, maar het haalt het niet bij Renesse natuurlijk

☹.....

Natte benen

maandag 10 juli 2017

17:47

Mark had last van natte benen

Wat een mooi rondje was het gisteren alweer!

Op akelig vroege tijden stonden Bert, Olie, Jaap en ik op de pont te wachten, voor een ritje over de weg naar Renesse vice-versa, en terug 😊

Helaas kon de Siem niet mee vanwege een zieke ega, gelukkig is ze er nu beter an, en mede Ventoux klimmers Jan (Spanje, herstelbier), Retep (Flevo), en Arie (in de kreukels) waren er helaas niet bij.

Aad en Ien deden op dit moment nog een laatste herstelbiertje op Schiplap, dus met de pont voor ons eigen gingen we over. Meteen op de pedalen, maar we hadden net zo goed een rondje ATB baan Rozenburg kunnen doen, want de Calandbrug stond niet in de meewerk-stand.

Daarna de geijkte route, waarbij Blasting Bert graag op kop rijdt, maar helemaal nergens de weg weet, dus we waren hem diverse keren voor Havenhoofd al kwijt....

Daarna ging het mis, want na Havenhoofd moet je meteen rechts de bossages in, en alleen de mannen van de Cargoboss #1 wisten dat, en ik natuurlijk. Kwam er samengevat op neer, dat Bert in een grote groep was beland, de chauffeurs gezellig zoals altijd samen op pad, en ik begon aan een indrukwekkende solo vanaf Havenhoofd tot aan de appelpunt. Heerlijk om eens door Zeeland te rijden zonder wind, en ik nam helaas ook nog het gravelpad van Oostdijk naar die vuurtoren, maar het lakwerk van de Pinarello kan tegen een stootje!

Op de terugweg voelde mijn benen alsof ik twee Leffe tripel op had, en nogmaals gesproken kijk ik dan of er een serveerster is die mij een derde Tripel kan bezorgen, maar ik zal alleen maar middelaged men in lycra.... De benen liepen bij een meetje kracht zetten al vol, gewoon een slechte dag dus. Natte benen waarschijnlijk. Het gezelschap (opperbest) koerste via dezelfde route richting huis, en bij Stelledam had ik weer puf om de Haringvlietbrug ff te pakken in het zog van

Bert. Ging prima, maar daarna was de koek op.

Bij Vierpolders werden we opgeraapt door een grote groep Westlanders op de hun racefietsen, leuk om de krachten te meten op de Calandbrug, en die ervoor zit, over de Brielse Maas. Ik zat lekker achterin het peleton, hopen dat de ploegauto me een plakbidon zou geven!

Aan de overkant een koele Radler gehad bij Siem, waarvoor dank, en ben nog tot aan Maasland en terug een stuk Zuidbuurt genomen om op Strava een mooie 106km te zetten. Bert bedankt voor de koffie (geen foto's), Olie bedankt voor de terugtocht en vooral het weertje bedankt voor de mooie rit. Vergonde keer zonder natte benen

Voerstreek

zaterdag 15 juli 2017

20:32

SOS !

= Singlespeed On Silex.

Vanmiddag pas ca 15 u vertrokken voor een rondje mtb Voerstreek. Op de Niner SS met 34-20. Te zwaar verzet bleek al snel (of opa wordt ineens echt echt oud).

Ik reed 's Gravenvoeren uit op weg naar Aubel.

Via leuke karrensporen met grove keien van silex (vuursteen) reed ik een deel van de Voerstreek mtb route achterstevoren.

Inmiddels zijn de paden mij hier bekend, maar leuk ze eens de andere kant op te doen.

Na een lange klim op een asfaltweg stak ik de provinciale weg over die langs Aubel loopt, op een hoog plateau. Offroad naar beneden door zo'n 'holle weg' uitkomende in een soort nieuwbouwwijk.

Snel weer een zijweggetje ingeslagen, waarop ik weer op een mooi karrenspoor kwam.

Een stukje verderop draaide ik een gravelweg op. Ik dacht meteen : dit lijkt een oud spoorwegtrace.

Een stuk verder, in het dorpje Hombourg, kom ik bij een heus treinenkerkhof !

Na wat foto's gemaakt te hebben vervolgde ik dit tracé, maar nu via een mooie singletrack ernaast. Deze ging verderop over in een hoge betonnen bak, waar een meter of 2-3 lager het oude treintrace lag. Toch ff opletten dat je niet naar rechts pleurt ouwe !

Na weer wat km's rij ik Nederland weer binnen, en kom via stukjes asfalt, singletracks door kleine bossen en langs akkers en weilanden in de buurt van Gulpen. Zo, dat was een aardig stukkie (kijk maar op de kaart waar Aubel en Gulpen liggen).

Nu weer een beetje van de linksaffiger richting 's Gravenvoeren maar.

De laatste klim vanuit Noorbeek de heuvel op waarachter 's Gravenvoeren ligt red ik nog net, maar ik denk er hard aan toch ff de 22 achter te steken ipv de 20.

Want de klimmetjes hier om de hoek haalde ik niet.....Elke keer als Jan en ik naar de Eijsden gaan voor de Bart Brentjens Classic zijn we vergeten wat voor tandwielen we eronder

gooien..... vandaar dat ik ook nu weer niet goed zit. Vergonde x kijken met de 22 dus. Afijn, Siempie kwam weer heelhuids aan en had weer eens heel andere paadjes gereden. Jammer dat Strava het 'niet gepakt' heeft. Misschien doen ik deze hele route van de week nog wel een keer. Ik denk wel dat ik het nog precies weet.....

Komt allen tezamen

zondag 16 juli 2017

21:53

De thuisblijvers gingen voor een rondje in de buurt want er moest iemand vroeg thuis zijn, geeft toch altijd wat extra spanning. De kerkklokken inspireerde Aad om het Kerkenpad te nemen richting het maisveld. Niet veel later werd de prachtige Psalm "Komt allen tezamen, jubelen van vreugde" luidkeels ingezet. Jo wist zelfs delen van het tweede couplet ten gehore te brengen. Zo kwamen we al jubelend aan bij het maisveld. Met een mooi treintje met Aad voorop met Jo en Ron in zijn wiel. Jo pochte over zijn nieuwe techniek, scherp insturen kut. Het ging inderdaad mirakels (niet volgens Strava). Peet en Ien deden verdacht lang op zich wachten. Ze liggen te krikken werd er geopperd. Met een verhit gezicht kwamen ze eindelijk te voorschijn. Peet iets te opvallend wijzend op zijn besmeurde knie, gevallen, jaja... Nu snel naar de koffie in 't Wout. Jo zag een nieuw leuk paadje. Loopt dood mopperde Aad. Nee hoor we kunnen naar rechts, kijk eens wat een mooie kleur schakeringen gilde Jo enthousiast. Verder doemde de snelweg op en reden we over een schuin talud met een donker watertje onderaan, waar hebben we dit vaker gezien. Geen valpartijen dit keer. Toen met windje mee op een nieuwe weg. Dit gaat naar de Wollebrand zei Aad met een lichte twijfeling. Toen de weg plots ophield, gingen we op goed geluk door het gras verder. Grote hekken bleken verderop een flink obstakel, maar we slingerden ons er lenig langs en overheen. Even snel wat schrammen opdoen bij de Wollebrand en aan de koffie. 't Wout bleek pas om 12 uur oop te zijn en gingen snel naar het vertrouwde Schiplui. Snel een bakkie en verder om de deadline te halen. Dankzij het sleurende kopwerk van Aad hadden we nog een kwartier over en konden we op de Werve nog een bakkie doen. Top ritje weer!

Op de race in de Voetstreek

zondag 16 juli 2017

21:55

Tour de Voer 2017.

Voor diegenen die er niet bij konden zijn. Elders op deze aardkloot is de GB nog maar net een eenzame kale plek. Op het tijdstip waarop deze zojuist achter is gelaten door enkele Fietsuh Kutters, arriveren Mark en Bert de Beuker aan de Meulenberg in de Voerstreek.

Met de racefietsen dit keer.

Uiteraard is er ontvangst met koffie en vlaai en een lik van Finn, Fae en Janneke.

De fietsen worden van de BMW geplukt, de bandjes worden gecheckt en 'on y va !'

Mnsr. Voerstreek had een leuke route (deels) in zijn hoofd, die ging via St. Martensvoeren en Ulvend eerst richting Aubel.

Al vrij snel, na zo'n ca 4 km, moest er geklommen worden. Een helling van een procent of 6-7 over een lengte van ca. 2 km. Bij het gehucht Planck dan weer een mooie afdaling, maar natuurlijk weer gevolgd door een zelfde soort klim. Bert de Beuker nam steevast de leiding, maar dat gaf niks want hij heeft toch geen Strava 🙄.

Na Aubel ging het kluppie richting Hombourg, op zoek naar het Belgisch Spoorwegmuseum met zonder entreegeld.

Na hier even rondgekeken te hebben en wat selfies te hebben gemaakt van die ouwe zoi en de treinen 🚂 weer verder richting Limburg : Sippenaken.

Ook hier weer een lekker klimmetje.

Jaja, wen er maar aan, want hier is echt geen 2 km vlak !

Van Sippenaken naar Slenaken, via een afdaling met slecht asfalt. Bij Slenaken de Loorberg op, ieder op z'n eigen tempo.

Mark trok op de kop direct door naar de koffietent 'het Zinkvioletje' net na Epen. Hier trakteerde hij Siem en Bert op een bakkie met. Mercie Beaucoup Mark !

Nu de Camerig over. Een vrij lange klim van een km of 4 naar Vaals. De beentjes wilden niet zo erg na de koffiepauze, maar toch kwamen we alle drie boven en veilig beneden. Ook nu trok Mark onderin het dal vol door naar de Vaalserberg (drielandenpunt). Het

verhaal gaat dat daar vreselijk lekker softijs te koop is 🍦.

Hier ging De Beuker nog ff vol omhoog, Siem en Mark deden het iets rustiger aan.

Via dezelfde weg terug, weer Limburg in. Het plan om 'nog even' Valkenburg aan te doen voor de Cauberg en/of de Keuterberg lieten we varen. Dat zou toch een lusje te veel gaan worden.

Bij Partij linksaf voor nog een gemene pukkel : de Gulperberg. Een helling van pakweg 300 m maar wel met een stijgingspercentage van ongeveer 18%.

En dat voel je wel ! Aangemoedigd door de tekst 'Trappe Kut' kwamen we toch alle drie fietsend boven.

Nu nog even slingerdeslang verder/terug naar de Voerstreek.

Nog een keer de Loorberg, maar dan naar benee en na Slenaken rechtsaf de Varnweg op richting plank.... ook een klim van zo'n 1500 m die je ook wel voelt.

Nu alleen de afdaling bij Planck en dan weer bijna thuis. Bert blafte het laatste hellingkie nog ff op het buitenblad omhoog, Mark en Siem hadden daar de kracht niet meer voer. Traditiegetrouw nog de laatste km offroad naar het Augustushofke en het was volbracht ! Dik 80 km met 1465 hm.

In het huisje gingen de Radlers soepel naar binnen.

Er werd gedouched en even later zat een ieder met een bord met biefstuk, brood en groenteprut op schoot. Als toetje een bakkie met taart uit Zoetermeer en supergave dag was voorbij 🍷🍷🍷

Zwaar

woensdag 19 juli 2017

16:49

Tour de Voer 3.

Dinsdag 18 juli. Nog een keer een rondje op de mtb.

Omdat het rondje van zaterdag niet door Strava was opgenomen, nog eens dit best leuke en afwisselende rondje narijden dacht ik.

En dan nu met een '32' voor ipv de '34'. Want met laatste waren de klimmetjes toch zwaar zat.

Vol vertrouwen dat het met de 32 een stuk makkelijker zou zijn dook ik direct het klimmetje vlak naast ons huisje op. Jees, dat valt tegen ! Met hangen en wurgen kom ik boven en ben gelijk buiten adem.....

Dan maar eerst onderlangs naar Noorbeek en de ademhaling en het hart wat op gang laten komen voor de volgende sessies.

Voor Noorbeek rechtsaf, omhoog via de niet zo steile klim naar de top van de Schophemmerberg. Die was te doen.

Dan de afdaling aan de andere kant, en dan de echte klim dezelfde 'berg' weer op. JEZUS wat zwaar !

Gelukkig nu even bijkomen op het lange vlakke stuk tot aan de volgende ruige afdaling. Door de 32 voor en 20 achter zit er helemaal geen gang in, maar boeiend, ik fiets.

Ook spelen er allerlei gedachten in m'n hoofd welke ik niet zo 123 los kan laten : ik ben hier 'lekker' en aan het fietsen en anderen zijn met heel andere dingen bezig.....

Maar ik blijf proberen er iets van te maken. Op naar de vergonde klim : Krindaal.

Godallemachtig, ik trek het carbonnen stuur bijna in tweeën en van de stuurpen af. Kap nou maar eikel ! Ik stap af. Niet omdat ik het niet zou kunnen, maar ik er geen gewoon geen zin in om met alle krachten in m'n lijf te blijven harken. Lekker lopen !

Bij het gehucht Planck kies ik een wandelpad langs een akker, en dan over een bijna vlak pad door het Rode Bos, op weg naar Aubel.

Naar Aubel een leuke afdaling offroad, en verder richting het voormalig spoortrace.

Rechts van mij een golvende zee van maisplanten, links de geur van zojuist gekeerd gras en uitzicht op een mooi dal.

Ik passeer de oude half vergane treinstellen en rij door naar Sippenaken.

Op de asfaltklim naar het Bos van Beusdal begin ik me af te vragen of ik het straks wel leuk ga vinden op de Ventoux !?!? Aan het eind van deze klim kan ik rechtsaf over een gravelpad naar Slenaken, weer even bijtanken. Maar doordat er geen gang in mij en de Niner zit ben ik het snel zat en pak toch het eerste pad links : een snelle afdaling naar het gehucht Nurop. Hier kan ik de Gulp over en dan de lange steile klim in het Gievelderbos pakken.

Omdat mijn bidon inmiddels bijna leeg is (de warmte en de Voerstreek onderschat) vul ik hem helemaal bij met het heldere water uit de Gulp. Heerlijk !

Nu de klim ! Met alles wat ik in me heb zwoeg ik omhoog, bijna m'n tong eraf bijtend, en hippend over de wortels. Maar ik haal het ! Vanaf nu wil ik niet meer klimmen. Maar dat kan je shaken Siempie : totdat je thuis bent zal je blijven dalen en klimmen.

Ik besluit toch door de rijden naar Gulpen en dan pas op 'huis' aan te gaan.

Per ongeluk kom ik na Eperheide op een heel lang langzaam afdalend grindpad uit : ik kan de fiets zowaar enkele km's laten rollen. Rechts een bos, links goudgeel graan en bomen aan de einder.

Dan een bordje : Gulpen rechtsaf. Toch even de Gulperberg nog eens proberen en dan naar huis.

Ik kom op een keienpad door wat struikgewas en heb het idee dat dit de Gulperberg wel eens zou kunnen zijn. Het gaat moeizaam, ik moet (eigenlijk ik wil) weer afstappen en kom dan eindelijk bovenop de Gulperberg uit. Ja dus. Nu op huis an, maar ik pak nog wel even het Losebos mee, bekend uit de Bart Brentjens Classic mtb rit. Een grote omgewaaide boom midden op het pad zorgt ervoor dat er ook hier geen snelle tijd op Strava zal verschijnen.

Op de weg van Gulpen naar Slenaken pak ik een zijpad rechts, door een weiland naar Reijmerstok.

Weer lopen, ik heb niet de fut te blijven stoempen.

Als ik thuis ben gooi ik er lekker een cassette 11-36 onder denk ik bij mezelf. Je bent te oud geworden voor Singlespeed Opa !!!

Verderop gaan een stel pinken huppelend voor me opzij, en laat ik een natuurliefhebster nog schrikken terwijl ik heel langzaam passeer. 'Ik hoor slecht' zegt ze nog, slinks vanonder haar grijze paardenstaart....

Ik kom vlakbij het gehucht Terlinden uit, waar de weg doorgaat naar Noorbeek.

Ik pak nog een keer een zijweg links, hopende op het plateau uit te komen waarvan links beneden 's Gravenvoeren en 'ons huisje' ligt. Op deze asfaltklim met net nieuw asfalt en een hele dikke laag fijn grind krijg ik weer spijt.....

Eindelijk op het plateau aangekomen, zou ik hebben kunnen gaan 'Mollemalen' als ik versnellingen had gehad. Nu moet ik windje mee en op een heel licht aflopend stuk de Niner maar een beetje laten rollen. Om bij te trappen ga ik al te snel, maar lang niet snel genoeg om een eind aan deze rit te maken. Ik wil naar huis en bier drinken !!!!!

Milsbeek

vrijdag 21 juli 2017

18:05

7 heuvelen route

Gisteren was ik een dagje bij tante Astrid, zus van mijn lieve schoonmoeder en die woont aan de route waar de wandelaars vanuit Nijmegen naar Milsbeek lopen, en dan bij 20 km precies de kant van Groesbeek op gaan, al na Milsbeek begint het klimmen! Ze lopen dan langs mijn geliefde REICHSWALD (not), waar ik afgelopen december een rijtje maakte.

Nu was het af en toe vervelend warm en benauwd, dat laatste kennen wij niet omdat we zo dicht bij de zee wonen.

Vanaf 6:30 liepen de eerste 50 km wandelaars al door de straat, en tussen 9:00-12:00 kwam de hele meute van ca. 40.000 wandelaars langs.

Mijn eerste gedacht was, waarom stappen ze niet op de fiets? maar dat zal wel aan mij liggen. Toen de laatste wandelaars waren geweest ruimden we onze spullen op, (iedereen deelt snoepjes en water uit, erg gezellig) en na een flinke coupe ijs bij Ijssalon CleEVERS in Plasmolen kon ik me losweken uit de sociale verplichtingen om een fijn rondje op de stalen Rove te doen. Wat een schitterende omgeving is het hier! Compleet met een ATB route, maar zelf de paadjes opzoeken doen snuffelhond Siem en ik erg graag, dus op zoek naar de lokale Rietputten zeg maar. Flink stuk Duitsland in gegaan, en via Nederlandse wijngaarden en mooie weggetjes naar Groesbeek, waar men nog in de feeststemming was nadat de laatste wandelaars ook daar hun hielen hadden gelicht. Muziek buiten, overal troep, uitgelaten bende, en daar fietste ik doorheen. Verder gaan de 7 heuvelen weg op had geen zin, omdat ik dan in de wandelaars zou rijden. Dus bij Groesbeek door de bossen weer richting het westen, een beetje op de gok, en via schitterende paden in Mook gekomen, waar de campers en andere toeschouwers zich al opmaken voor de vrijdag, blijkt dat dit plaatsje (Malden) het begin is van de Via Gladiola, waar iedereen zal worden gehuldigd. ik krijg zowaar ook zin om die 4 daagse te gaan lopen (liefhebbers?)

Toen weer terug naar tante Astrid, want we gaan wokken om 17:30. Bij Plasmolen weer de ATB route opgepakt, met mn stalen ros en profiellose banden, wat nog de nodige glijpartijen veroorzaakte! Leuke roodharige dame gezien die haar hondje aan het uitlaten was, en erg lief lachte, maar Mark was bezig om z'n stalen ros omhoog te krijgen, terwijl ik beter een praatje had kunnen aanknopen, met de kans dat er wat anders omhoog komt (sorry IEN)

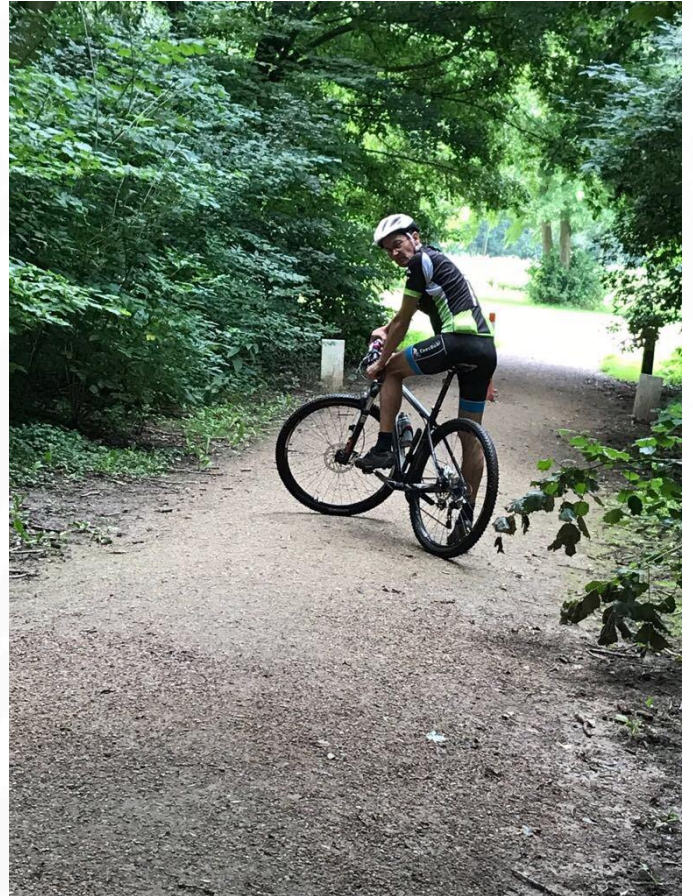
Zonder problemen verder de route afgemaakt, helaas knalt de ketting er regelmatig af bij schakelen naar het grote blad, en totaal bezweet (van het fietsen he) kwam ik weer bij de familie aan. Leuk rondje, en ik weet veel leuke paadjes hier, dus we kunnen wel een keer me Fietsuh Kut langsgaan, de vlaai staat klaar (ja, het is in Limburg 😊)

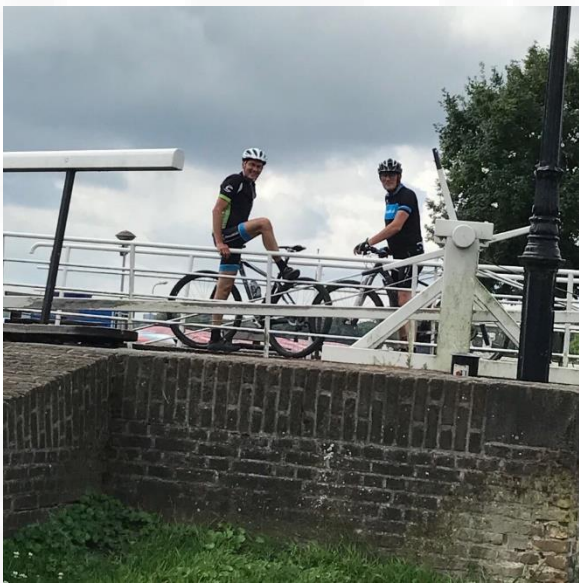
Nat pak

zondag 23 juli 2017

15:34

Ook een keer leuk een rondje Rottemeren. Bussie altijd parkeren op de Wilgenrei natuurlijk en op goed geluk richting de Rotte. Gelukkig had Jo hier wat klantjes in de buurt dus we vonden onze weg na half Hilligersberg te hebben gezien. 30 jaar geleden hadden we nog op de Rotte geschaatst en de Rotte lag er nog hetzelfde bij. Lekker voor de wind en genietend van de vergezichten. Nog even een stukkie Bergschenhoek gedaan, helaas het stukkie bloembakken, maar de botten hielden het. Koffiestop bij 't Zeeltje, waar we de grootste moeite moesten doen de serveerster in de ogen aan te kijken. Oerdriften door miljoenen jaren evolutie kregen de schuld. Hierna wat off road paadjes opgezocht en gevonden. We gingen om een prachtig meertje heen waar Peet nog een keer van zijn fietst moest bij een opeense overlangse boomstam. Nu voor de wind naar het keerpunt en terug tegenwind kop over kop naar huis stoempen, met Peet kranig in het wiel. Het tweede bakkie bij cafe oud verlaat, waar ze me een mokerstuk Dudok appeltaart lieten eten waar ik amper overheen kon kijken. Toch bijna gelukt, klein stukkie in de Rotte gepleurd. Leuk hoor weer eens wat anders.

Zevenhuizen

zondag 23 juli 2017

20:36

Rondje Zevenhuizerplas en op m'n muil. Plan was om eens uit te slapen, dan een kortachtig rondje tussen de buien door, en weer op tijd bij moeder de vrouw, want die liep al te mopperen dat ik komend weekend ook al weg ben, inderdaad, ff een rondje motorrijden met Marco a.k.a. Kapitein Iglo, want in bezit van vaarbewijs. Met de stalen rove, want dat beviel afgelopen donderdag ook zo goed, bij de zeven heuvelen in Nijmegen.

Arm en beenstukken aan, want de regen pleurde goed naar beneden, dus na even wachten er op uit!

Eerst naar Bentwoud, en wat ruikt het heerlijk als het net geregend heeft, de damp trekt langzaam op, net of de hele natuur onder de wekelijkse douche is geweest, heerlijk. Via Moerkapelle wat paadjes opzoeken in en om Zevenhuizen, voor mij nog een blinde vlek op de kaart, en toch zo dichtbij. Dus in Siem-paadjes-zoeken modus er op af. Langs de A12 begon het hard te regenen, en ik wilde naar de Rottemeren toe (hoi Ron, Jo Peet) en dat is een hele mooie doordraaijer onder de A12 door. Voor me zat een wielrenner die de bocht als een oud wijf in het kwadraat nam, en ik dacht; zal ff laten zien hoe dat mot....

Dus op een kletsnat asfalt vol die haakse knik insturen met 30-35 km/u, en op dat moment beide banden met nul grip. Geen waarschuwing, gewoon leggen kreng!

Dat deed best zeer, kan me niet heugen dat ik zo hard op het asfalt schuurde. Die wielrenner stopte en kwam terug rijden (de schat) maar alles ok. Fiets een beetje onder de krassen, remhendel, derailleur, trapper en de nodige schaaftonden. Ik meteen terug naar huis, maar vlakbij de Pannekoe in gehucht Kruisweg nam ik de schade op, ff m'n wonden schoongemaakt en de route weer opgepakt. Ik dacht; wat zou Siem doen, doorrijden. Wat zou Ron doen, DOORRIJDEN, wat zou Jo doen, wat zou Robert Geesink doen?? Ok, die laatste twee is een beetje slecht voorbeeld, maar zolang je niet met de Ambulance wordt afgevoerd ga je gewoon door, ook alleen 😊

En het werd nog een schitterend rondje, ik was nog nooit rond de Zevenhuizer plas geweest, en bij Cafe Out Verlaat (hoi Ron, Peet Jo) moet je dan afslaan richting Nesselanden, een grote nieuwe wijk van Rotterdam. Heb me prima vermaakt, was een leuk rondje en niks tegen Bianca gezegd anders mag ik vergonde week niet met de motor weg.

En die schuifschade is met wat schuurpapier en zwarte spuitbus weer als nieuw te krijgen. Leuk klussie als ik over 2.5 week in Burg Haamstede zit in de caravan van mijn schoon-ouwe lui.

Drenthe

maandag 24 juli 2017

17:42

Na een redelijke nachtrust, en na nog een aantal toiletbezoeken en een klein ongelukje in de onderbroek tijdens de wandeling met de honden vanmorgen besloot ik vandaag toch de mtb route Exloo te rijden. Het feit dat ik nauwelijks gegeten had, de slappe benen en het opgeblazen gevoel maar negerend. De vrouw vond dat natuurlijk in het geheel niet verstandig en keek me kwaad na. De route 'raakt' het vakantiepark waar ons huisje staat dus ik kon al snel na het park uitgereden te zijn, beginnen aan de route. Het begint al gelijk leuk in het 'Hunzebos'. Een bosje ter grote van een postzegel waar een leuk paadje door slingert. Helaas pleurt al snel m'n ketting ernaast en kom ik erachter dat ik de bewuste inbussleutel om dit te verhelpen niet bij me heb. Teruggaan om 'm te halen durfde ik niet, bang dat Janneke me niet meer zou laten gaan. Shit ! Dat gaat vaker gebeuren dus. Nou ja, ik zie wel, wellicht kan ik verder ergens een inbussleutel scoren. Een toptijd zit er toch niet in vandaag vanwege de algehele flupperigheid en flink baggerige stukken. De route verrast me meteen al positief : na de Voerstreek leek Drenthe me maar saai, maar de route is leuk ! Beetje kruising tussen Dorst en LDD zeg maar. Het lichte verzet (34-20) helpt mij nu zodat ik lekker door kan fietsen (na de Voerstreek had ik de '34' er weer opgelegd). Ook was ik verbaasd dat de beentjes best lekker draaiden. Ondanks de flupperigheid gaat dat een beetje van de automatische leek het wel. De route varieert verder best nogal : af en toe een mooie veldweg over hard zand, dan weer over grove keien, dan weer singletracks door bos. Echt de moeite waard ! En nauwelijks klimmen. Best wel ff c comfortabel nu. Na ongeveer 2 uur in het zadel te hebben gezeten verlang ik toch wel weer heel erg naar een andere zitting (wc-bril) en wil eigenlijk wel weer naar 'huis'. De route is goed aangegeven, maar 1 paaltje ontbrak. Geen paniek, maar denken de weg zo te vinden kan je schudden. Alles lijkt op elkaar.

Dus terug om te zoeken en de route weer op te pikken, dan kom ik automatisch weer langs het park. Zo gezegd, zo gedaan, en na een half uur zag ik weer bekend terrein.

Een hele mooie route die het zeker waard is nog eens te doen ! Bovendien zijn hier meerdere routes aan elkaar te rijgen (mtb route Emmen bijv) zodat je hier een dikke dag moet kunnen vermaken.

Met Jan mee

zondag 6 augustus 2017

21:48

Zondagochtend 6 augustus 2017.

Terwijl enkele Fietsuh kutters op hun vakantieadres minder goed of zelfs slecht weer hebben, is het thuis weer een keer mooi weer !

Dijkx gaat met vrouwlief en z'n R2D2 (drone) op pad.

Arie Vlieg besluit om met z'n

dinsdagavondkluppie te gaan fietsen 🚲. Het is zondag Arie ! Dus dan ga je met Fietsuh kut mee !

Eigenlijk vonden Jan en Siem het wel best dat Arie V andere plannen had : konden ze weer eens een x samen op pad, makkie an. Jan mist nogal wat km's in de benen vanwege de sores van de laatste tijd. En Siem had ook bij wijze van spreken een jassie uitgedaan.

De pont van half 9 was helemaal leeg. Na een praatje met de Maasdijkse kapitein reed het tweetal aan de Rozenburgse kant de klep af, op naar Renesse.

Het waaide amper, dus er kon redelijk relaxed gepeddeld en bijgepraat worden.

Maar bij het klimmetje de Haringvlietsluizen op was de zachte wind kracht 2-3 wel degelijk voelbaar.

Na Goedereede Havenhoofd werd besloten niet het gravelpad naar Ouddorp te nemen, maar het asfalt.

Het zonnetje bescheen de blote benen en armen en het omliggende Hollandse duinlandschap, prachtig.

Al snel werd de Brouwersdam bereikt, en daarna het keerpunt, restaurant-café Zeerust. De jochies verwendeten zich met een bakkie met en maakten daarna linksomkeert.

Nu windje mee. Ook al is het dan maar een briesje, het is toch lekker in het ruggetje. Bij Ouddorp haakte er een andere 50plusser / grijsaard / krasse knar aan op een vreselijk fraaie Colnago. Toevallig ook in een rood fietsshirt gestoken leek het zich voortbewegende drietal wel een echte fietsclub. Vanaf de Haringvlietsluizen ging het gas er nog even echt op (ja Arie V, niet zoveel gas als jullie gegeven hebben ☺) en voor je het dan goed en wel doorhebt sta je ineens weer voor de pont.....
Superdik ritje weer !

Langs de Zweth / Schie het gravelpad gepakt. Het was niet overwoekerd dus knallen. Vlak voor Delft linksaf en over het asfalt naar huis. Hier kon Arie z'n power weer ff kwijt en dook Siem lekker in het zuchie ☺. Als toetje nog even het Commandeurskaadje gedaan, maar zonder poging pr enzo.
Superlekker rondje weer !

Siem en Arie

donderdag 10 augustus 2017
10:46

Woensdagavond 9 aug 2017.
De meeste FK'ers hangen nog rond op hun vakantieadres, en de paar thuisblijvers hadden smoesjes, op Arie V en Siem na. Laatste 2 besloten lekker samen een rondje t gaan doen op de mtb. Arie moest nog ff flink zoeken waar hij z'n moutenbijk de laatste keer (2015 ?) had neergepleurd, maar uiteindelijk kwam hij hem ergens achterin de garage toch tegen. Via de Deltadijk langs het industrieterrein naar de nieuwe begraafplaats, en via de rietputten naar Vlaardingen. De paden waren wonder boven wonder nog best droog, als je bedenkt hoeveel regen er de afgelopen dagen was gevallen ! We deden nog een driekwart rondje BP, waar de combinatie Canyon-Siem wat meters pakte op de mix Wilier-Vlieg. Na BP het paadje langs de vaart waar Dijkx een kommetje heeft. Dit pad was geheel bedekt door enorme rietstengels : het pad was nergens te bekennen dus moesten we meer op geluk en gevoel hier proberen verder te komen. Achter Holy nog het leuke slingerpad wat er heel anders uitziet als je dit de andere kant oprijdt. Dan de gravelpaden naar de A4 en nu wat asfalt tot aan de Zweth (of is dit nu de Schie ?). Alhoewel, er werd nog een leuk paadje door het gras meegenomen.

Mais enzo

woensdag 16 augustus 2017

22:39

Alhoewel, toen de paarden ineens gingen rennen sprong hij alsnog een meter de lucht in 😊.

Nu onder / door het hek en langs het mais over het smalle pad wat geen pad is.

Toen we aan het eind daarvan kwamen wilden er net twee Albanese huurmoordenaars (met loslopende pitbull) een lijk uit een kofferbak van een auto halen. De twee staakten abrupt hun handelingen en met onverstaanbaar gebrabbel werd de hond onder appel gehouden. Post had trouwens alleen de hond gezien vertelde hij later.

Nu nog even het maisveldparcours gereden, waar Pullen helemaal van onder de indruk was. Ja, dat hebben ze niet in Oostenrijk !

Dan over het nieuwe viaduct over de metrolijn, envia het gravelpad op de Deltadijk weer naar Maassluis.

Natuurlijk werd nog even het sterretjesbos gedaan, waar het wonderbaarlijk rustig was (geen hond gezien).

Post maakte nog een schitterende foto van de zonsondergang incl twee Fietsuh kutters, en toen was het verhaaltje uit.....

Mark en Bert

zondag 20 augustus 2017

20:55

Vandaag kwam na 86 km tegenwind een tamelijk verrotte Blasting Bert aan de poort van camping de duinhoeve, beter bekend als het fort Orange van Westerschouwen :-)
Vanaf Delfgauw met een straffe tegenwind die op de Brouwersdam aanzwelde tot 4-5 respect hoor. Na koffie met bolussen kwam er weer wat leven in

Ik ben met hem teruggereden tot aan Stellendam waar de sluis uiteraard open stond. Dat stuk ging vlotjes en ik ging alleen linksaf naar havenhoofd met de stalen Rove. Via de kustlijn en het gravelpad door de duinen langs Ouddorp tot aan de Brouwersdam die ik als uitzondering aan de kant nam bij port zeelande en de windsurfspot. Daarna richting Renesse en langs Zeerust waar we vaak aanleggen voor een appelpunt.

Toen dwars door Renesse waar ca 100 duuzend mensen op straat waren wat een ellende. Na 70 km was ik weer op de camping lekker 0.0 biertje en s'avonds met de ega naar pizzeria op Westerschouwen wat een wereldtent! Topdag jammer van die takkewind

Post op kop

vrijdag 25 augustus 2017

15:11

Iets na de afgesproken tijd kwam Marcel compleet vertieft aanfietsen in een uiterste poging om op tijd te zijn. Hij wist niet dat het totaal geen probleem is om wat later te komen. De rest hing toch nog aan de lippen van Arie Kooij. De verregende vakantie werd zeer onderhoudend beschreven. Een foto maken en dat ding op Marktplaats, pokketent. Fietsen ging ook niet, hij was de camping nog niet af of hij had een kind tussen de spaken. Zo hard ging ik niet eens. Richting de BP werd zijn doodsmak in de Ardennen nog eens uit de doeken gedaan. Morfine is goudspul was de conclusie. Wel nog even uitwijken voor een tegenligger die keihard kwam aanfietsen. In een flits zagen we dat het de andere Arie was. In de BP namen we de oude paden. Op het paardenpad moest Marcel de eerdere inspanningen op de avond even bekopen, maar verder konden we Siem, die "rustig" reed aardig volgen. Nog een klein stukkie riet gepakt tot Siem zei, ik spoug van dat riet. Toen via het mooiste graspad van Zuid Holland naar huis. Siem dook nog even in het pad onderaan de dijk, maar kwam jammerend en tierend weer terug, tiefus veel brandnetels. Leuk ritje weer.

Met WWV

zondag 27 augustus 2017

21:01

En zo gezegd, zo gedaan :

Zondag 27 aug, een ritje Fietsuh Kut met WWV.

In het begin van de mtb-carrière van Jan en Siem, en later ook Retep en Mark, reden deze regelmatig mee met de mannen van WWV. Zij, vooral Eric, Peter Bokx, Peter Vellekoop en Kees lieten hen de leuke paadjes (en hun ruggen) in het Westland zien en ze mochten zelfs mee naar de Ardennen voor de Raid des Haute Fagnes.

Maar later in de tijd vertroebelde het contact een beetje, totdat het op het laatst helemaal over was vanwege druktes en beslommeringen bij Jan en Siem.

Na een toevallige ontmoeting op BP (=Broekpolder) werd afgesproken om toch weer eens samen te rijden. Dus werd deze dag geprikt, en stonden er voor de pont van half 10 zeven WWV mannen te wachten.

Bij Fietsuh Kut (FK) was er via de app de hele vrijdag en zaterdag heen en weer ge-appt over hoe hard die Westlanders wel niet gaan, dat 'wij' dat nooit bij gingen houden, dat er ook geen koffie gedronken zou worden dus er zouden weinig FK'ers aanhaken enz.

Komen er toch mooi 8 man en 1 hele stoere vrouw aankachelen !

Na wat handjes schudden enz de pont op en af, en gaan.

O nee, nog niet gaan, Arie K stond lek 😊.

Na het dijkie te zijn opgereden was de groep gelijk al compleet geamputeerd. WWV gaat altijd links om Rozenburg heen, terwijl FK dat altijd rechtsom doet.....tja, dan krijg je verwarring.

Bij het bossie onder de rook van de AVR werd toch op elkaar gewacht, en weer compleet nu werd de weg vervolgd.

Door het park buitenom Rozenburg werden we er nog door een heerschapp in een hele mooie flugroene korte (zwem)broek op geattendeerd dat 'dit geen fietspad' was. Dank voor de reminder. En jij bent ook geen Dries Roelvink, want die draagt geel.....

Nu lekker makkie an de Harmsenbrug op. 'Lekker makkie an' mopperde Dijkx nog, 32 km/u.

Waar FK naar en na Den Briel toch vooral offroad rijdt, pakte de voorrijder van WWV vooral asfalt.

Balen voor onze koning van de grasstroken Post, die zijn verworven voorsprong meteen zag slinken.

Uiteraard werd wel het rupsenpad opgezocht.

Met voor FK weer wat nieuws : een watertappunt en toilet net na de slagboom. Altijd handig bij hoge nood.

Op het rupsenpad ging ieder z'n eigen tempo. De Westlanders hadden er hier lekker de gang in, maar ook nu werd aan het eind even gewacht, en konden Jo en Toom (die met de auto waren gekomen) ook aansluiten.

Dan het mtb parcours Oostvoorne.

De gekke Fransman voorop uiteraard, omdat anders iedereen hem op zou houden. Ja, die gaat loeihard op z'n Specialized Camber (fully). Siem op z'n Canyon kon aardig in de buurt blijven, maar door een regelmatig eraf lopende ketting ontstond er toch een gaatje. Binnenkort gaat de Canyon in de revisie.

Bij restaurant Duinrand (of Duinzoom?) werd het terras geannexeerd en de dagomzet aan koffie met appeltaart in een klap gehaald. Smaakte best, en het vormde een goede brandstof voor de weg terug.

Na het rupsenpad werden de bidons nog gevuld bij het waterkraantje.

Net zoals FK traditiegetrouw doet, doet WWV ook het ritje terug altijd lekker makkie an. Post, Dijkx, Aad en Ien zagen het niet zitten om zich het snot voor de ogen te fietsen en reden stiekum door.

Met inspecteur Clouseau voorop ging het gas er lekker op, zo hard ging het zelfs dat enkele andere fietspadgebruikers gewoon omver werden geblazen.

Bij Brielle werden de saboteurs bijgehaald en ging het alsnog bijna gezamenlijk naar de pont.

Op de Calandbrug werd er nog ff gesprint, waarbij Arie V. de zege behaalde. Logisch, want die fietst al heel vaak met Westlanders dus dan ga je vanzelf steeds harder fietsen 🏆

De pont voer net weg, dus nog eventjes tijd voor een laatste praatje en afscheid.

Ik geloof dat een ieder het wel een gaaf ritje vond. Beetje afzien hier en daar, maar wel lekker knallen en leuk wat km's gemaakt ! Dankjulliewel allemaal !

Ritje met een kronkel

vrijdag 1 september 2017

19:18

Toch nog even een kort verslagje van de rit van afgelopen woensdag 30-8 :

Na wat gesteggel op de app over hoe laat en vanaf waar we zouden vertrekken was er toch weer een handvol FK'ers present.

Om half 8 stonden Jo, Dijkx, Joost, Marcel, Siem en Post (traditiegetrouw 5 min te laat) in de tuin van de Troelstraweg 121.

Een verrassend verschil in kledingkeuze : van korte broeken en korte mouwen tot overschoenen en regenjassen. Raar, want volgens Jo was het kurkdroog ☀️.

Dat kurkdroog moest direct geschraapt worden, want het regende flink.

Bij het sterretjesbos beukte ook de wind op ons in, zodat het zomergevoel van de vorige dagen al snel vergeten was.

Joost had keurig de leiding genomen omdat siem dit weigerde. Zijn leiderschap werd nog niet door iedereen geaccepteerd : Joost reed na Poortershaven het grove grindpad op de Deltadijk op , terwijl Post ongehoorzaam het kleine bosje nam en vervolgens het Spruitenpad opging.

Verwarring alom, maar na wat omkeren reed even later het hele kluppie op het Spruitenpad (nu 'Maispad' trouwens).

Terwijl Joost en Siem makkie aan deden genoot Jo nog een keer van z'n avondmaaltijd.

Verderop gingen we over de nieuwe brug over de metrolijn en werd het maisdoolhof nog even gepakt.

Dan het Staelduinse Bos weer eens opgezocht.

De lampies al aan, want het was inmiddels al aardig donker geworden.

Aan het eind van het bos meldden Dijkx en Jo lek te zijn. Bij het hek werd gestopt om een en ander te regelen.

Terwijl Jo zijn nieuwe pomp aan het verwensen was kwam Dijkx erachter dat z'n achterwiel niet helemaal strak meer was : er zat een slag in van zo'n 10 cm. !

De slag was echter terug te plooiën, de gemoedsrust van Dijkx hierover niet.

Voorzichtig werd de terugreis ingezet, Dijkx

staand op de pedalen en met z'n zakje op de stuurpen om het achterwiel te ontlasten.

Windje mee terug over het asfalt verliep de reis alsnog redelijk soepel en hoefde Dijkx niet af te stappen.

Zodoende iedereen weer safe en sound thuis.

Nu op zoek naar een nieuw achterwiel, wat berekend is op een rijdersgewicht van 125 kg

+

Takken ritje

donderdag 14 september 2017
16:39

Ff niet ff wel. We vertrokken richting de BP onder een prachtige oranje hemel. Het parcours lag er verrassend mooi bij, goed van nattigheid, alleen veel takken waar we behoedzaam omheen stuurden. Jo klaagde over het gebrek aan sociale interactie, omdat we achter elkaar doorjakkerden. Daarna de oude paden. Ik vond een prachtig nieuw graspad, wat eindigde bij een enorme watervlakte. Moet kunnen zei Jo. Denk ik ook, ga jij maar voor. Hij zakte tot zijn assen in het water maar er was geen weg meer terug. Gang is alles, doortrappen kut, riepen we elkaar toe. De overkant werd gehaald. Slecht voor mijn lagers, mokte Dijkx met zijn nieuwe wiel. Slecht voor mijn droge sokken, zei Jo. Zijn avontuurlijke snaar was nu definitief geraakt en zocht naar een mooi bospad. Ineens vloog hij het bos in door de brandnetels en talloze takken. Na wat rondtoeren was zelfs ik de weg kwijt. Compleet verdwaald besloten om hulp te roepen, totdat Dijkx een pad zag. Het lag alleen aan de overkant van een sloot. We wisten toch de overkant te bereiken via een droogachtig stukkie met louter modder. Toen tegenwind terug in het zuchie van Dijkx.

Missie Ventoux 2017, dag 1 en 2

vrijdag 15 september 2017

20:15

Missie Ventoux 2017, dag 1 en 2.

Donderdagochtend 4 u reed het hele spul weg uit Maassluis. Arie Kooij en Anton in de Vito, Mark, Jaap en Retep in de B200 en Jan en Siem in de Clio.

Bij Bastogne (een plaats met wielerhistorie) werden wat blazen gelegd en verder gingen ze weer.

Tanken bij Rodange, waar het inmiddels flink regende. Na de tankstop kwamen de mannen in een file helaas, maar na een half uur kon er weer doorgereden worden.

Na Lyon de volgende tankstop en toen zat het grootste deel van de reis er op.

Ca 17:00 u arriveerde het gezelschap in Malaucene, residence 'Les Mazets de Ventoux'.

De boodschappen en fietsen werden uitgelaten en even later liepen de mannen het dorp in om te gaan eten bij restaurant Bleuberry.

De ervaring heeft geleerd dat hier voor Franse begrippen redelijk voer wordt gepresenteerd, en ook nu stelde het niet teleur. Het is altijd wel even wennen aan de riantte hoeveelheid toegevoegde olijfolie maar bon.

Mark's Pinarello was niet in topfitte staat. Er was via de app al aan Arie gevraagd of hij drinkt even wilde fiksen. Dit zou de vrijdagochtend gaan worden, maar Jan en Siem begonnen na terugkeer van het restaurantbezoek de Pino uit elkaar te schroeven toen Mark onder de douche stond. Toen Arie hier lucht van kreeg snelde hij alsnog toe en hielp een handje mee. Het hele gebeuren ging vergezeld van grove opmerkingen over Mark 's nalatigheid en de nodige schunnige grappen en opmerkingen. Tegen 11 uur was de klus geklaard en kon een ieder naar bed.

Vrijdagochtend ca 8 uur was zo'n beetje iedereen uit bed en werd ontbeten.

Na het ontbijt werd de efficiëntie van het Malauceense rioolstelsel getest, mede door

de avond ervoor onbedoelde inname van olijfolie.

De Pino van Mark bleek na de kort testronde nog rotter te schakelen dan eerst, zodat er nog een noodreparatie verricht moest worden alvorens vertrokken kon worden.

Er was een mooie rit gepland : Malaucenne uit en dan via de D242 naar Sault. Daar dan een happie eten en dan via de minst steile helling van de Ventoux naar chalet Reynard. Dan afdalen naar Bedoin en de laatste 15 km terug naar het huisje.

Zo gezegd zo gedaan.

Helaas was het net enkele graden boven nul ! Lange mouwen, handschoenen, sjaals en alles wat voorhanden was werd aangetrokken. Uiteraard moest er al direct flink geklommen worden.

De vloeken en zuchten waren niet van de lucht, maar er werd toch doorspeeld.

Op de D40 hadden de mannen zicht op enkele tegen de hellingen geklapte mooie dorpjes en de Mont Ventoux, nu aan de rechterkant. Nee bergje, nog even wachten, vandaag hoef je niet bang te zijn voor dit zootje ongeregeld !

Toen ze bij bar-restaurant 'Promenade' in Sault aankwamen werden de pinguïns van het terras gejaagd en konden ze aan tafel.

Er werden borden pasta besteld die voortreffelijk smaakten !

Dan Sault uit, naar benee. Klappertandend van de kou kon er en km verder aan de klim van ca 20 begonnen worden. Siem stopte nog even om een door een auto aangetikte jonge vos in veiligheid te brengen (dan maar geen Strava-record).

Ieder kwam even later op z'n eigen tempo aan bij Chalet Reynard. Hier krieoelde het van de andere fietsers met druppels aan de neus.

Wat een kou ! En dan waaide het nog amper. Geen Zuid-Franse temperaturen hier vandaag.....

Vervolgens stortten de heren zich naar beneden in de afdaling naar Bedoin.

Arie reed hier zijn splinternieuwe Action achterbandje aan gort en zorgde hier weer voor oponthoud (🚧).

Toen dat eenmaal gefixed was konden de laatste 15 km naar Malaucenne worden gedaan.

Nog even wat hoogtemeters over de col de Madeleine en de jochies waren weer 'thuis'. Een lekker simpel makkelijk ritje zo de eerste dag èn France ! Bijna 100 km en 2100 hoogtemeters 😊👍

Missie Ventoux 2017 dag 3

zaterdag 16 september 2017

20:30

Missie Ventoux 2017 dag 3 :

Na weer een rumoerige nacht (boeren, scheten en mobiele telefoongeluiden) was een ieder zo rond de klok van 8 u weer wakker. Of tenminste, deed iedereen net alsof.

De plannen om deze dag (zou de mooiste dag van de week worden) met z'n allen vanuit Bedoin naar de top te fietsen waren na de rit van gisteren toch wat naar de achtergrond geschoven.

Nadat Arie eindelijk die goedkope kutbanden van de Action had verwisseld voor een gewoon goed merk konden we op pad. Het zonnetje scheen zowaar nu en de temperatuur was behaaglijk. We reden zelfs met korte mouwtjes het park af !

Op de col de la Madeleine ging het lekker, maar in Bedoin vond de muiterij plaats : Arie, Jaap, Anton, Mark en zelfs Jan knepen abrupt in de remmen en weigerden nog maar 1 meter verder te rijden richting de kale ploert !

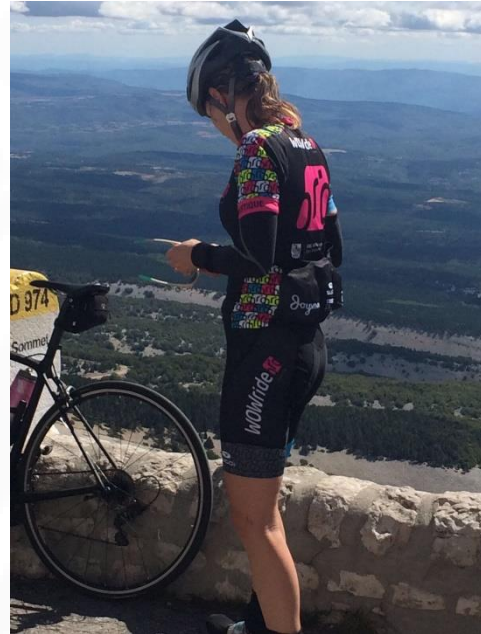
Na wat klappen over en weer wisten Retep en Siem zich aan de meute te ontworstelen en reden gezamenlijk toch richting de Ventoux, waarvan de top er uitnodigend in het zonnetje bij lag.

Waar de anderen heen gingen weet ik niet, wellicht wordt daar ook nog wel een verslagje van gemaakt.

Siem probeerde de eerste km's bij Retep te blijven maar dat ging moeizaam.

Na de dorpjes Colombe en dat andere gat gaat de weg scherp links het bos in, ca 11 km tegen 7, 8, 9, 10 en 11 % naar chalet Reynard.

Op het lichtse verzet (34-29) nog steeds geen pretje. Halverwege bedacht Siem dat het plan om ooit nog een keer de Ventoux op 1 dag te doen wellicht toch niet zo'n heel goed idee is. Eindelijk kwam chalet Reynard in zicht. 'Gewoon doorpakken' dacht Siem. En zowaar, voor het eerst had hij het gevoel dat het nu idd wat makkelijker ging. Hoewel het lijkt alsof de weg heel stijl omhoog loopt valt dat in het echie mee en kon er zowaar naar een kleiner achtertandwielje geschakeld worden. Echter, na het monument van Tommy Hillfiger begint de ellende opnieuw en krijg je een stuk van 11% voor de wielen. Hangend en wurgend en het stuur fijnknijpend en een mooie tekst bedenkend waarmee thuis de Wilier op marktplaats aangeboden wordt slaagde Siem er toch in de top te bereiken. Snel een foto en dan een bakkie bij 'La Vendran' en wachten op Retep. Na een poosje arriveerde ook hij en kon de afdaling naar Malaucene ingezet worden. Wederom tiefuskoud. Dus met amper kracht in de vingers om te kunnen remmen naar beneden, de warmte in het dal opzoeken. Een en ander lukte dus het tweetal zit inmiddels safe en sound en warm op de bank, te wachten op de anderen. Mooie rit weer !

dissidenten

zaterdag 16 september 2017
22:07

De dissidenten van vandaag gingen niet die kale netenberg op maar vanaf Bedoin pakten we de route naar de Gorges du Nesque en met vijf vrolijke Fransen gingen we genietend en al door deze mooie canyon. Lunch in Sault en toen de route terug die we gisteren hadden gedaan om de noordkant van de Ventoux heen. Schitterende lange afdalingen die we met ca 70 in het uur namen met ze allen. De laatste 13 km waren loodzwaar vooral Ariek had geen praatjes meer. 103 km 1800 hem en ruim 5 uur gereden met ca 3000 kalorien weggetrapt. Dus we hebben niet de top gedaan maar we gingen met opgeheven hoofden naar het huisje. Nu net gevreten en lekker ouwehoeren over fietsen en zo.

Missie Ventoux 2017, dag 3

zondag 17 september 2017
22:10

Missie Ventoux 2017, dag 3 :

Gisteren was stilzwijgend afgesproken niet te gaan fietsen vandaag.

Het gros zou in de auto stappen en een rondje in de buurt doen, en onderweg een terrasje en een wijnhuis bezoeken.

Niet Siem's sterkste punt, en Retep wilde eigenlijk toch nog 'ff' naar de top van de Ventoux vanuit Malaucene.

Dus wat doet Siem dan ? Die gaat dan maar mee met Retep, want die verdwaalt thuis nog als ie van de keuken naar het toilet moet

☹️

En het was prima weer eigenlijk. Tenminste, in het dal was het een graag of 15 met een bleek zonnetje, dus vooruit maar.

Het zou geen 'gezellig samen naar boven trappen avontuur' worden want daarvoor liggen de capaciteiten van beide renners teveel uiteen.

Dus na de bebouwde kom van Malaucene ieder zijn eigen tempo.

De eerste km's gaan lekker. De weg stijgt een procent of 4-5 dus dat loopt nog wel.

Verderop wordt het een procent of 6-7-8 en dan wordt het wat serieuzer.

Rechts van je kijk je steeds vanuit een hoger perspectief over het landschap uit, en al ver onder je zie je Malaucenne liggen. Jees wat gaat dat rap, en Jees wat ben ik goed !

Halverwege vlakt het weer wat af en kan ik een tandje of 2-3 kleiner schakelen achter, gang erin.

Ik ben echt goed !

De lui die voor me rijden vreet ik op, de meeste met snot en slijm uit hun neus en mond en met een blik in hun ogen als van een varken in een Belgisch slachthuis.

Dan een paaltje waarop staat 12 %.

Oei, nu doe het zeer ! En dit duurt lang !

Links in de verte nog meer van die bergen, ergens daar moet ook de Mont Blanc te zien zijn bij helder weer. Ja, bij helder weer. Hier begint nu de bewolking te komen en de wind wordt harder en kouder. Zelfs tijdens deze inspanning krijg ik het koud nu. Dat belooft wat.....

Een km of 3 onder de top vlakt het weer wat af naar 9 en 8 %. Ik ben inmiddels zo verrot dat ik daar ook al niet meer blij van wordt en elke pedaalslag 34-29 moeizaam gaat.

Ik ben inmiddels in de wolken, maar dan letterlijk.

Eindelijk komen de laatste bochten in zicht.

De koude wind recht op kop ploeter ik me naar boven.

Eenmaal op de top sta ik in de wolken en verrot koude wind.

Ik wilde wachten op Retep, maar dat ga jonker trekken. Als ik dat doe raak ik onderkoeld.

Dus naar benede !

De koude wind giert om m'n hoofd, mijn tenen voelen bevroren aan en m'n handen zijn zo stijf van de kou dat ik met moeite m'n stuur vast kan houden, laat staan remmen.

Rustig aan dus, wil ik niet in de afgrond storten !

En ik wil naar de zon, als die er nog is, in het dal !

Zo'n km of 4 onder de top kom ik Retep tegen. Ik brul nog 'ik zoek de zon op' maar weet niet of ie mij verstaan / begrepen heeft. Interesseert met niets, ik sterf van de kou !

De klim was zwaar en duurde lang, maar deze afdaling is ook een hel.

Eindelijk beneden kom ik weer een klein beetje bij. Snel een koffie en soort tosti-pizza op een terrasje besteld, en wachten op Retep.

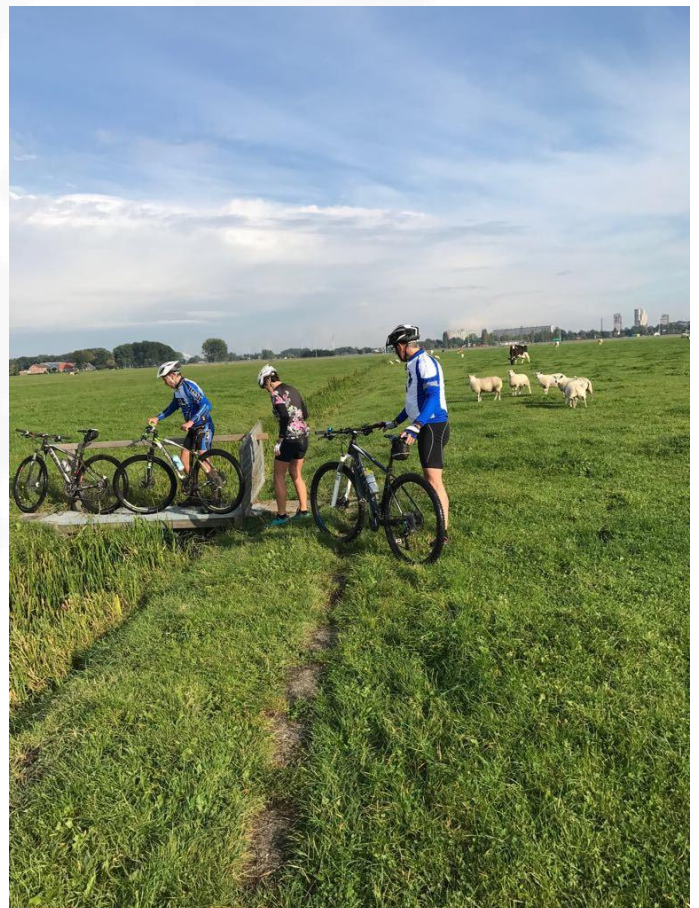
Die arriveert ook al rap en nu snel naar het huisje, een dikke trui aan.

Morgen met z'n allen deze rit doen..... nou, daar moet ik nog ff een nachtje over slapen.....

Paarden enzo

zondag 17 september 2017
22:11

Wat een genot, fietsen in het zonnetje. Op de brug namen van afscheid van vroege vogel Marcel, die de zeiknatte BP afraadde. We gingen via het Doelpad naar het Kerkenpad. Aan het eind van het Doelpad stonden ineens vier levensgrote paarden op een stuk pad afgezet met schrikdraad. Hoe komen we daar langs? Zelfs Jo en Toomeloos vonden het griezelig. Het grootste paard liet hinnikend en snuivend weten dat we een probleem hadden. Niet bij een paard achterlangs gaan, zei Jo met een dun stemmetje. De paarden gingen niet opzij en bleven maar heen en weer galopperen. Uiteindelijk lukte het om rechts door het gras er langs te glijpen. Het Kerkenpad ging soepel, al stonden we nu weer oog in oog met vier koeien. Boe zei er een. We gingen daarom dwars over het zompige weiland richting de uitgang. De Wollebrand lag er weer uitdagend bij. Het is gelukkig niet stoffig vandaag zei Jo. Toomeloos demonstreerde bij de bloembakken nog wat voertuigbeheersing, hij vergat alleen de gouden regel "gang is alles", en kukelde slow motion in de struiken. Bij de Bonte Haas vond de samensmelting met de Chickies zonder Sam plaats en werd genoten van het goede leven. Op de terugweg gingen we achter Ineke aan, die een straf tempootje aanhield. Via verrassende paadjes kwamen we langs het nieuwe kunstwerk, vlak bij het Kraaiennest. Een fallus van fietsonderdelen, dit was wel een fotootje waard. Jo las het bordje voor, maar ik zakte een beetje weg. Combinatie van de oersaaië tekst en het meedogenloze kopwerk van Ineke. Topritje weer.

Dag vier

maandag 18 september 2017

21:53

Zo, hier het verslag van dag vier. Retep was na alle ontberingen van gisteren nog niet voldoende hersteld, en bleef dus achter in het huisje op het park.

Zodoende reden de andere zes klasbakken rond de middag op hun door Arie als nieuw gemaakte fietsen het park af voor een rondje linksom. Niet naar de Ventoux dus, maar Malaucené uit aan de andere kant.

Vanaf het park gaat het lichtjes bergaf het dorp in, daar gingen we linksaf richting Suzette via de D90.

Wat de mannen van het eerste uur wel, en de andere niet wisten, is dat die D90 gelijk omhoog gaat met een % of tig, en dat voor een kilometer of vijf a zes.

Dus zat Siem vrolijk lachend naast een ieder die hij inhaalde te filmen en te vragen of we er nog goesting in hadden.

We zouden een leuk door hem uitgestippeld rondje rijden.

Alleen kwam daar door het ontbreken van de gebruikelijke borden niet veel van.

Toon reed al gelijk lek, ze waren daar de weg aan het repareren en er lag veel grint, 1 steentje en psssss,

Na een snelle reparatie door Arie en Toon weer snel verder!

Net voor Suzette zouden we rechtsaf gaan, maar dat werd dus een lange afdaling naar Beaumes de Venise.

Daar zagen we een weggetje dat er volgens Siem "gezellig" uitzag. (Zie filmpje)

Dat ging van lekker omhoog, naar iets stijler naar bijna recht omhoog. 🚴

Nou Siem, erg gezellig stukkie joh.

Bij iedereen zat de tong tussen het achterwiel.... 🚴

Bovenop ff een foto momentje, en doorrrr.

Ja jammer jongens, een kilometer verder was het einde van de wereld.

Dus terug, en dan maar de D90 uit. Jan en Siem gingen op kop rijden, en daar ging het spul, met 38km aan het uur.

Arie vroeg nog of ze haast hadden, het antwoord was: hoezo? Pfffff

In Beaumes maar een bakkie gedaan, reepje erbij,

en snel door.

Daar de D8 op richting Vaison-la-Romaine. Via de toeristische route natuurlijk, lekker rustig.

Overall waar je door een dorpje kwam rook je de druiven en de wijn, ze zijn hier erg druk met de druiven plukken en weer nieuwe wijn maken.

Net voor Vaison nog ff een plaspauze en een reep naar binnen geschoven, en weer door.

Toon zei tegen de rest dat hij rechtstreeks naar het park zou rijden, want de bedoeling was er nog "ff" een lusje met wat klim en daalwerk bij te pakken.

Heel raar, maar niemand was het er niet mee eens, wetende dat we morgen de Ventoux willen beklimmen vanaf Malaucené tot de top. Dus via de D938 zo in een treintje van zes als een speer naar huis.

Na een paar kilometer zag Toon Arie nogal stuk gaan, dus vroeg hij wat er was.

Ik trap me de tandjes als die Wijnhorst op kop zit!

Ik vroeg aan Jan of het wat zachter kon, want: samen uit is ook samen thuis.

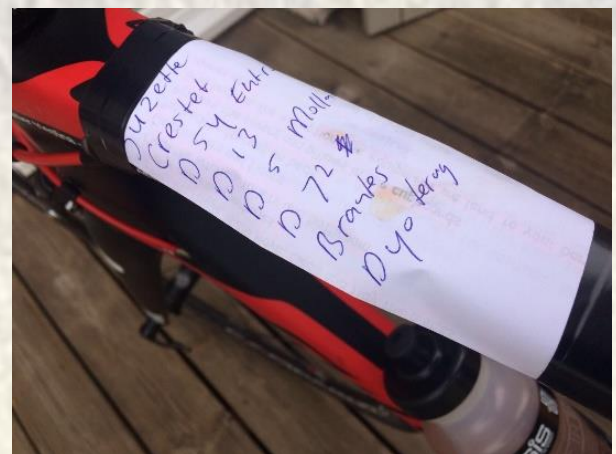
Wat was er nou met Arie aan de hand?

Na een halve kilometer was er al een spaak gebroken, dus zat er een flinke slinger in zijn voorwiel.

Zijn rem liep heel de dag al aan.... 😊 😊

Dus was er vanavond gelukkig nog wat sleutelwerk voor hem, anders kan hij niet slapen!

Morgen de laatste dag, en dan gaan we on groupe naar boven, hopen maar op een beetje temperatuur.

Missie Ventoux 2017, dag 5

dinsdag 19 september 2017

19:35

Missie Ventoux 2017, dag 5 :

Voor de laatste x naar de top.

Ja echt, voor de aller- aller- allerlaatste x !

Anton, Jaap, Jan, Arie, Retep en Mark beklimmen de bult vanuit Malaucene. Siem wil 'm nog 1 x vanuit Bedoin doen.

Lekker gezellig zou je zeggen, maar zo'n klim rij je toch op eigen houtje voornamelijk omdat een ieder z'n eigen tempo rijdt.

Ik (Siempie) rijdt dus alvast vooruit, via de col de la Madeleine naar Bedoin.

In de afdaling eet ik m'n Mars alvast op. Na het flinke ontbijt zal dat genoeg moeten zijn om over de bult heen te geraken.

Het shirt met lange mouwen is nodig, want er staat een kittig fris windje.

Vanaf het fontijntje in Bedoin is het 22 km naar de top. De eerste ca 5 km tot aan de bocht bij St. Esteve het bos in zijn nog redelijk vlak dus dat loopt gesmeerd.

In de bocht voor het bos wil ik m'n lange mouwenshirt uittrekken maar ik besluit het maar aan te houden : fris !

De 10-11 km in het bos zijn zwaar.

Zwaarder als eergisteren of was het zaterdag ? Tegen beter weten in geef ik nog een slinger aan de rechter handel maar m'n tandwielen benne op.

Harken dus, en niet naar de paaltjes kijken waarop staat hoe ver de top nog is en hoe stijl. Eindelijk kom ik bij chalet Reynard. Ik stop om m'n windjackie aan te trekken en ga snel verder.

De harde koude wind blaast om m'n oren. Een tandje zwaarder schakelen zoals de vorige keer kan ik vergeten, ik heb de power niet (meer).

Na elke bocht naar rechts blaast de wind vol in m'n gezicht, maar gelukkig krijg ik na elke bocht naar links even een duwtje in de rug.

Bij het monument van Tommy sta ik echter bijna stil en moet ik alles uit de kast halen om niet links in de afgrond geblazen te worden.

Dan sta ik eindelijk op de top.

Temperatuur -1 !

Niet zo heel aangenaam, ik besluit om gelijk naar beneden te gaan richting Malaucenne.

Als het goed is kom ik de anderen dan nog tegen en kan ik ze vertellen dat het heerlijk is boven ☺.

Na chalet Liotard kom ik als eersten Jan en Retep tegen. Die sterven nu al van de kou lijkt het.

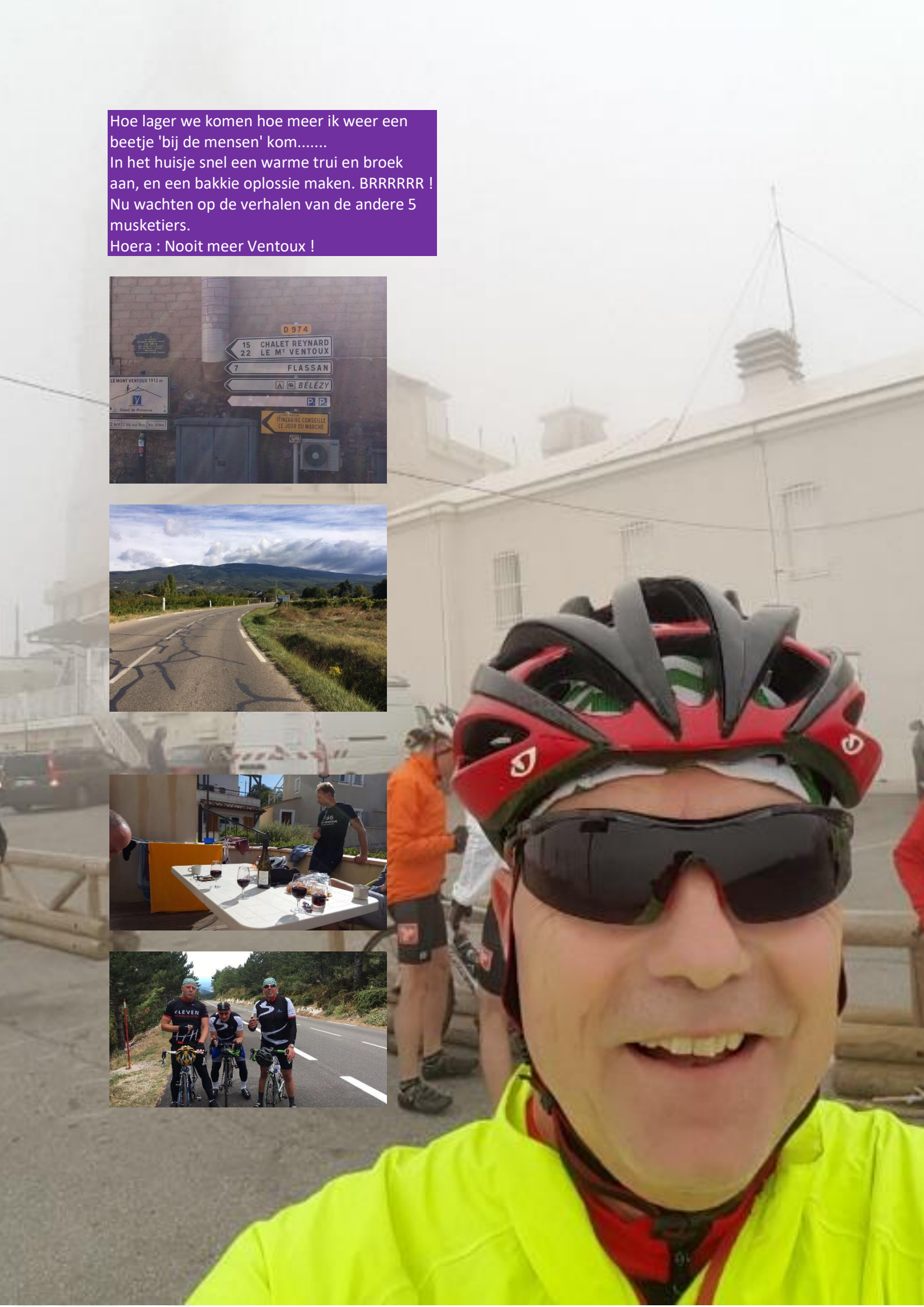
Ik kan (weer) met moeite m'n stuur vasthouden en amper remmen van de stijve kouwe vingers.

M'n voeten voelen als ijsklompen, ik wil alleen maar naar beneden en wat zon proberen te absorberen in het dal !

Verderop zwoegt de rest van het pack zich omhoog.

Anton staat mij even verder op te wachten en keert om om samen met mij terug te rijden.

Hoe lager we komen hoe meer ik weer een beetje 'bij de mensen' kom.....
In het huisje snel een warme trui en broek aan, en een bakkie oplossing maken. BRRRRR !
Nu wachten op de verhalen van de andere 5 musketiers.
Hoera : Nooit meer Ventoux !

Modder en blubber

donderdag 21 september 2017
16:45

Gisteren ff rondje Delft met de mensen die niet teveel huiswerk hadden. Joost mocht dit keer niet voorop. Hij heeft het wel in zich, maar het is nog te vroeg voor hem. Dijkx met zijn weergaloze richtingsgevoel en ingebouwde nachtkijker leidde ons via de schapendijk via het paardenpad naar Delft een omstreken. Die stomme schapen grazen niet genoeg en daarom stond het gras te hoog voor een echt snelle tijd op de schapendijk. Het paardenpad was weer leuk ook als je niet op een paard ben (modderig en plasserig met hier en daar een brandnetel). Het mini MTB parcours bij Schiedam bleek versperd te zijn met gekapte bomen en andere ongein, maar het rietpad langs de Vlaardingsevaart was weer goed te bereiden. Nog een stukkie BP reverse, totdat het lampje van Dijkx (alleen letterlijk) uitging. Nu pakte Joost toch de kop en gingen we dankbaar in het zuchie tegenwind naar huis. Marcel die heel de avond makkelijk kon volgen liet een gaatje vallen en dat werd keihard afgestraft. Was top weer.

Met Ron die vliegend over het gras gaat. En dijkx die overal gewoon doortrapt en Marcel die er gewoon ff achteraan banjert. Weer een top avond mannen. Ik ben netjes achtergebleven tot er nog maar 1 rechte weg was richting Maasland. ik dacht nu kunnen ze niks anders meer verzinnen dus moet goed komen 🍊🍊 super weer.

Feiten

zaterdag 23 september 2017

07:20

De onmogelijke ventoux

Alweer het zoveelste verhaal van een Ventouxklimmer, over hoe ver en zwaar het was?

Ja, dat klopt we beginnen met wat feiten, mannen zijn dol op feiten:

Datum: dinsdag 19 september 2017

Tijd: 11:30

Locatie: Malaucène

Weertje: 12-14 graden, onbewolkt, constante wind, windkracht ca 3-4

Weertje op de top: -1 graad, in de mist, gevoelstemp lager dan -1 windkracht 5-6

Fiets: erg mooi, nieuwe derailleur, nieuw stuurlicht, nieuwe ketting

Rijder: 10-12 kg te zwaar, conditie goed

Verzet: zou graag 3 tanden achter er bij hebben, nu compact voor & 11-29

Kans van slagen fysiek: 80%

Kans van slagen mentaal: <10%

Klim vanuit Malaucenne, Mont Ventoux - noordkant

330-1909 m | hv 1570 m | lengte 21.2 km | 7.5%

Om met de fiets te beginnen, kijk 'em shinen dan!

Mijn 10 jaar oude Pinarello begint inmiddels een neo-klassieker te worden, in topconditie, mede ook door de inspanningen van Arie Kooy, die een halve garage aan gereedschap heeft meegenomen en bijna alle fietsen van de mede-Ventoux killers repareert, smeert en controleert, maar hoofdzakelijk zijn eigen fiets.

Helaas werden mijn grootste verzet (30 tand) en de nieuwe ketting geen vrienden, bij de eerste proefklim van het bungalowpark naar de doorgaande weg (12% helling) knalde de nieuwe Campy C10 Ultra narrow (dit nog even bij de specs zetten Mark) vrolijk over de tandjes alsof ze niet bestonden. Gelukkig had ik nog een 29 tands, die ik in 2015 ook gebruikte om boven te komen.

Maar dan moet je wel, fit, getraind en 20 jaar jonger zijn, anders is het een kansloze missie.

Maar voor de andere routes die we gaan doen is deze prima, we zien wel hoe ver we komen. En ik heb bovenop toch niks te zoeken (mijn dogma van de afgelopen dagen) dus ik vind het best zo. Wat een mooie fiets!

On ne va

Vanuit ons dorpie, bij de bakker rechts de D974 op, we hoeven er niet echt bij na te denken, begint de klim vanuit Malaucène. Eerste stukkie nog pais en vree, maar dat verandert snel na de bordjes van de bebouwde kom.

Hoe doen die anderen gasten dat toch altijd, aan het begin van zo'n klim? Als de hoogtemeters er in gaan kicken, verlies ik steevast 30-40 meter op mijn teamgenoten, ik snap er geen zak van. Mijn lichaam gaat zwaar in de proteststand zodra de hellingshoek meer dan 4 graden bedraagt, zo van hee ff dimmen Groeneveld, hier hebben wij, je spieren en ledematen absoluut geen zin in!

Ik schakel na de mooie bocht bij het passeren van Restaurant Le Grozeau, waar Siem twee jaar geleden op hilarische wijze in de greppel ging liggen, enkel om wat Duitse touristen zonder humor te doen schrikken maar van een Chute de Velo was natuurlijk geen sprake, meteen naar het lichtste verzet, de 34-29. Dan hoef ik daar tenmiste niet meer over na te denken.

In de dagen vooraf aan deze klim hadden we al de nodige hoogtemeters gepakt, en na een paar honderd meter begon ik zelfs op te schakelen, ondertussen begon ik het knap warm te krijgen, met de lange mouwen en beenstukken aan. Maar ik weet dat met elke meter de hoogte in de temperatuur gaat afnemen, dus nu dan nog maar 'genieten' van de overvloedige warmte die ik als een expansievat van de centrale verwarming probeer op te slaan in mijn systeem.

Ik heb hier zo-geen-zin-in!

Er wordt nog wat heen en weer geroepen (kut) naar de mede stijgers, maar al gauw wordt het knap rustig. Proberen de juiste kadans te vinden, niet te veel belasten, af en toe trekbewegingen maken, dan duwen, afwisselend vanuit de bovenbenen en vanuit de kuit, als een machinist die een grote stoomlocomotief bediend ben ik aan het

proberen om zo comfortabel mogelijk te klimmen.
Ik heb hier-zo-geen-zin-in.
Had ik al gezegd he? Hop, we schakelen weer naar de 29. Allemaal Nordic walkers met stokken, wat leuk. Zohee, mooie motor en mooi geluidje zeg. Heey een Alfa Gulia QV, das mooi. Eigenlijk heb ik niks te zoeken op die top. Als ik de rotonde haal bij Chalet Liotard (mijn eerste Waypoint) ben ik al blij genoeg, lekker afdalen daarna en meteen het bubbelbad in. Ja wij hebben op ons park een zwembad, bubbelbad en een Turkse en Finse Sauna. Lekker hoor, nu al zin in. Slokkie drinken, ik pak de bidon professioneel op de wielrenners manier, aan de buitenkant van je hand vanaf de zitbuis en zet hem in een beweving kort aan de mond. Kleine slokjes nemen. Hoe lang nog? De wind begint aan te zetten. Hee een haarspeldbocht, daar loopt de weg wat vlakker. Nee hoor, was grapje. Stukje staan dan maar, afvallen naar tandje 28 en een kleine 100 meter klimmen uit het zadel. Ik wacht op het moment dat m'n benen verzuren en ga dan meestal zitten. Wacht even.
Hier gebeurt iets raars.
M'n benen lopen niet vol.
Toch maar gaan zitten, en beentempo gaat omhoog?
Op tandje 28?
Bij 7-8% helling?
Wat gebeurt hier nou weer?
Dit is niet de Mark die ik ken!!
Ik loop tergend langzaam in op mede klimmers Toon en Jaap. Oh nee, toch niet, op het paaltje wat ik passeer staat;
D974
Pente a 11%
Sommet a 13 km
De hellingshoek die je fietst en wat er op het paaltje staat, daar klopt dus geen hol van. Dit is echt geen 11%, eerder 4 of 5. Maar ja, we zijn Frankrijk he. Of bedoelen ze dat straks 11% wordt, nee dat is echt handig, een paaltje neer zetten en vertellen dat je dit ergens de komende kilometers kan verwachten. Ik zit mezelf kwaad te maken, en kom tot het inzicht dat dit bewust is gedaan, vanuit regeringswege om de fietsers een beetje te prikkelen, want ondertussen maal ik vrolijk door met een te zwaar verzet. Vorig jaar reed

ik deze beklimming ook, met een 30 tand (die gesneuveld is) en toen haalde ik het niet. Dus hoe kan ik nu, met een zwaarder verzet en zeker 6 kiloos zwaarder dan toen toch door blijven malen? En inmiddels al 50 jaar oud, mijn hersenen maken kortsluiting. Maar ik loop intussen nog steeds op die gasten in. Tijdens het passeren zeg ik zachtjes, ik rij door hoor, vraag niet hoe het kan maar profiteer ervan!
Bij precies 10 kilometer klim stop ik om te plassen, en Toon en Jaap sluiten weer aan. Voor korte duur, want Toon heeft kramp en gaat naar beneden, en Jaap is al weer weg terwijl ik m'n zakie terugstop in het Lycra, en dan nog het strakke windjakkie er om heen. Auw wat doet dat weer zeer, je moet gewoon helemaal niet stoppen, maar gelukkig draaide ik weer het foute tempo, te weten op een te zwaar verzet, en nog steeds geen zin in de top, maar wel meer dan aan de voet van de klim.
Turn it up, it's your favorite song
Dance, dance, dance to the distortion
Turn it up, keep it on repeat
Stumbling around like a wasted zombie, yeah
We think we're free (Aha)
Drink, this one's on me
We're all chained to the rhythm
To the rhythm
To the rhythm
Ik heb een liedje in m'n kop en voor het eerst in m'n leven ben ik er echt blij mee!
Wordt er erg vrolijk van, en voel me eigenlijk prima. Met de blik op oneindig zie ik de videoclip van Katy Perry's Chained to the Rhythm voor me en het doet me goed! Met een lekker tempo ben ik onderweg naar de rotonde bij chalet Liotard, met wisselende hellingshoek tussen de 5 en 12 %. De benen houden het, ongelofelijk. Ineens is de wil om de top te bereiken er, knappe jongen die me nog tegen houdt.
Meteen twee doorbraken die ik zal delen met jullie: Ten eerste is een te zwaar verzet heel vervelend om te trappen, had graag nog 3 tandjes achter er bij gehad, maar je legt intussen wel meters af. Met een constante 10 km per uur kruip ik omhoog, maar op een groter verzet is dat ca. 7-8 km per uur, waardoor je dus langer bezig bent. En ten tweede is elke beklimming gruwelijk, maar het

is gewoon meters afstrepen, je komt elk moment dichterbij de top.

Bij chalet Liotard zitten Jan en Peter aan een bak koffie, de wind giert hier en het is 5 graden. Ik trek mijn tweede windjack aan, zie er uit als een worstje, maar dat hoort er bij. Repie eten en doorrrrr!

Mijn God, na een stukje vlak gaat de weg hier compleet mental; we komen voorlopig niet meer onder de 12%, wat een hel is dit. Ik heb het zelf niet koud, maar tenen, vingers, neus en oren willen naar het bubbelbad. Klimmen gaat moeizaam, maar ik ben nog niet vermoeid en de beentjes zijn eigenlijk superrrr. Tot ik wordt ingehaald door Jan, die hele verhalen tegen me begint over het weer, het uitzicht, de rest van de gasten. Nou kan ik Katy Perry niet meer horen!! Beide passeren we een witte streep over de weg, Jan zegt nog maar 3 kilometers ik ga ff sprinten en verdwijnd in de hoogte. Begint al een beetje mistig te worden. Drie louzy kilometers, kom op we gaan door! Met een erg laag beentempo ploeg ik tegen de laatste 12% op, en daarna wordt het een beetje minder, we gaan naar 8-9% klimmen. Het voelt als een kadootje, net als plassen in het zwembad. Tandje afvallen en door, ik stop nog eenmaal om een complete Powerbar naar binnen te werken tegen de hongerklop. Krijg het meteen erg koud, dus snel weer door, kokhalzend met m'n mond vol energy.

Ik zit nu op het open stuk, de wind heeft hier vrij spel. Wat een geweld! Oorverdovend, ik kom een verdwaalde Belg tegen die snel in z'n auto stapt, en later wordt ik nog knap hard ingehaald door een Fransoos op een hele lichte fiets, dat kan niet anders. We gaan de top halen, ik weet het zeker. Eigenlijk ben ik knap rustig, we maken straks een fotootje op de top en snel weer terug. Ik zie beelden van m'n vader en moeder en vorige vriendinnen voorbij flitsen en denk dat ik bijna gek aan het worden ben. Heel koud heb ik het nog steeds niet, maar het is hier buiten knap onvriendelijk. Ik zie niet waar ik ben, weet alleen dat ik nog ca. 1 km te gaan heb. Franse wandelaars wensen mij Courage, en roepen iets van om de hoek daar ergens. Ik lach vriendelijk, en dan de laatste draai naar rechts, om via de verkeerde kaaant aan te komen, in de mist. Jaap en Jan zijn er nog, met

wat uitgewaaid andere fietsers. Ben best wel blij, gauw een foto en zakken zakken zakken zakken!

De wind lijkt wel te zijn toegenomen, en ik wordt bijna van de top geblazen. Zakken heel snel, maar insturen lukt niet en de wind duwt me een heel andere kant op.

Ik ben nog nooit in mijn leven van m'n fiets geblazen, en dat zal godverdomme nu zeker niet gebeuren! Tijdens het dalen zie ik Arie Kooy nog omhoog komen, ik roep pas op voor de wind en daal verder af. Handen worden ijklompjes en ik daal als een natte krant. Als ik een harde scheet laat wisselt m'n Pinarello Galileo al van koers, en momenteel maak ik van de hele weg gebruik om naar beneden te komen. Kijk nog snel even tussen m'n benen, mooie fiets zeg.

So comfortable, we're living in a bubble, bubble

So comfortable, we cannot see the trouble, trouble

Katy perry is er nog wel, maar ik ben een stuk minder relaxed, de wind blijft maar beuken op alles. Ik voel me als een schaatser bij Bartlehiem op zoek naar de Bonkervaart. Bij de rotonde heb ik een goed idee; ik stop daar om op te warmen. Fout, ik kan niet eens in een rechte lijn lopen zo tril ik. Op het bord staat nog steeds 5 graden, dus heel warm ga ik hier niet worden. Dan maar weer zakken, het duurt oneindig, over een compleet lege weg. De lol is er nu wel van af, maar toch geniet ik raar he. Ineens voel je de warmte weer, ik zie een parkeerplaats en een streep zonlicht, heerlijk even opwarmen. Ik praat in mezelf, maar merk dat ik onzin uitsla, ik versta mezelf niet?!?

Rustaaaagh hh Markie, alles onder controle, nog een paar slokkies drinken en verder dalen. Tot aan het bakkertje in het dorp speelt de wind met me, best irritant. En ook irritant is dat ik luidkeels al kilometers het vreselijke Comment Ca Va van de Shorts (alleen oude mensen kennen dat) aan het zingen ben.

Met applaus wordt ik ontvangen door de matties, nog wachten op Arie en we zijn weer compleet.

De Turkse sauna wacht.

Ikea bos

zondag 24 september 2017
15:51

De zacht heen en weer wuivende bomen, de glinsterende dauw op het gras en een schitterend najaars zonnetje. Alle ingrediënten voor een heerlijk fietstochtje zijn aanwezig. Het is nog wel frissig, maar dat gaat niet lang meer duren. Na wat muiterij en heen en weer geapp, is de groep bijna compleet, alleen Siem moet nog uit de Broekpolder deze kant opkomen. In navolging van Post z'n plan, gaan we richting het Ikeabosje. Bij elkaar zijn we nog met een heel clubje : Siem, Aad, Ien, Peet, Voer, Post en Dijkx. De schapen op het Schapenpad hebben flink hun best gedaan, grote brokken schapenstront vliegen in het rond. Een uitzonderlijk groot stuk, geel groene stront, belandt precies op Aad zijn hoofd, hij probeert dit nog te ontwijken maar helaas. Na het Schapenpad gaat Aad op kop en leidt ons, via een feestelijk Schipluiden, richting Abtswoude. Aad weet niet dat de mensen in Abtswoude uitermate chagrijnig zijn, als hij ons voorgaat op een grindpad. Tot twee keer toe worden we verrot gescholden. Bij de eerste mopperkont weet Peet de boel nog te sussen en de man te overtuigen dat we niet op een voetpad fietsen, er bloeit bijna een innige vriendschap op tussen de twee. Een stukje verder op hetzelfde pad staat een humeurige Abtswoudse trut van tachtig die weigert een stap opzij te zetten. Zelfs de diplomatieke Peet kan deze vrouw niet kalmeren. Via Delft komen we uiteindelijk bij de Ikea. Echt top hier, de paadjes liggen er tiptop bij. Op de achtergrond horen we een wild geworden roedel honden blaffen, maar dat mag de pret niet drukken. Ien brult een waarschuwing maar te laat, Jo knalt in een kuil en klapt met zijn knie tegen zijn frame aan. Hij huilt niet. Het bloed spat alle richtingen op en druppelt langzaam van een naast het gat staande bramenblad af. Niemand wacht. Als een ieder weer bij elkaar is, worden er wat steile stukjes opgezocht waar alleen Siem en Jo bovenkomen. Jo zijn euforie daalt snel als hij na een slok uit zijn bidon merkt dat er hondenstront op zijn

bidon zit, en nu dus ook in zijn mond en handen. Na een grondige schoonmaakbeurt van mond en handen zoeken we nog wat drassige stukjes op. Dijkx krijgt zijn zin niet en we gaan dus niet naar het Rietendak bij Delfse Hout. Bij Schipluiden nemen we afscheid van Siem en gaan we richting Indigo. Post sleurt een kelner naar onze tafel toe en uiteindelijk zitten we in het zonnetje aan een heerlijk bakkie met gebak. De kwaliteit is prima, alleen de bediening moet ff een cursus volgen bij het vrouwtje van de "Bosrand". Bij het Doelpad hebben we een weigering van Post. Na de traumatische ervaring van vorige week is er heel wat overtuigingskracht van zijn fietsmaatjes nodig om hem zover te krijgen het pad te betreden. Weer een leuke rit met een leuk cluppie

Lampies

donderdag 5 oktober 2017
20:09

Leuk ritje weer gisteren. Jo ging voorop richting Vlaardingen. De wind stond perfect voor het segment surfplas reverse. Helaas een gevalletje te snel gestart. We zijn er al bijna riep ik nog naar Jo. Na het bijstellen van het lampje, waren we nog niet eens halverwege. Siem was al een stipje aan de horizon. Toch nog een tijd in de top 10 en Siem zowat op het podium. In de BP had ik wat coördinatie problemen en werd flink uitgekafferd door Siem, waar sowieso het uiterste van zijn geduld werd gevergd. Toen hij Oerend hard begon te zingen wisten we genoeg, maar we zongen vrolijk mee. Daarna kwam vrouw Havekamp nog langs en vele andere klassiekers. Aan het eind van het rietpad schee het lampje van Jo er mee uit en namen we even tijd om die graf Chinezen flink uit te kafferen. Siem ging nu voorop op en we gingen in een aangepast tempo (bietje sneller) helemaal langs de vaart naar de A20. Toen mijn lampje er ook mee uit schee besloten we de veilige route via het homo bos te pakken. Nog best spannend keihard achter Siem an over het gras.

Blubber en plassen

zondag 8 oktober 2017
13:34

In de stromende regen stond Jo alweer klaar voor een mooi avontuur. We gingen eerst richting de surfplas om de rechtzaak tegen het Zuid-Hollands landschap voor te bereiden. Na lang zoeken vonden we inderdaad een half weggezakt bordje met een uitleg over wat wel en niet mocht. Teveel tekst dus snel door. We besloten te recidiveren en namen alle verboden paden. Geen weer voor een boswachter. Het pad langs de surfplas was heerlijk zompig, genieten dus. Bij het maisveld stond een groepje MTB'ers die gemeen grijnzend zeiden dat het wel te doen was. Toen we strandden bij de eerste diepe plas begrepen we waar die grijns vandaan kwam.

Geen dag voor een snelle tijd, maar wel voor mooi beeldmateriaal. De glijpartij met landing in het mais staat gelukkig niet op beeld. Te harde banden. Net buiten het maisveld lag nog een mooi modderpad. De fotoapparatuur werd weer te voorschijn gehaald en Jo wist de onfortuinlijke val van mij keurig vast te leggen. De ketting van Jo zat na een schakelactie compleet vast en het hele buitenblad moest worden losgeschroefd, gelukkig begon het net te plenzen. Ajeto, gelukt. Nu met onze modderpoten opzoek naar een koffietent met een schamele inrichting. Cafe Rustwat bleek ideaal, we konden aanschuiven op de houten stoeltjes uit grootmoeders tijd. Genesis schalde uit de boxen en het biljart en de jukebox herinnerden aan vervlogen tijden. De cake met druiven was wel top. Ik kan eventueel een appeltaart ontdooien? Neeeee, klonkt het in koor.

Pizza en Mark

zondag 15 oktober 2017

13:30

14 oktober, gisteren rondje BH

De hele dag naar Burgh Haamstede, mijn schoonouders hebben de caravan daar staan, en samen met de ega gaan we hen verblijden met een bezoekje. De Centurion lag achterin natuurlijk 😊

Na een lange standwandeling met de hond, in een stakblauw BH met 21 graden was het goed toeven.

Daarna nog even snel naar de ATB baan van BH, want moet op tijd terug zijn vanwege eten om 18:00 in pizzeria Di Firenze, hele goeie tent met dure pizza's maar als je ze ziet en proeft weet je ook meteen waarom.

Dus helaas maar tijd voor 2 rondjes BH, onder waanzinnige omstandigheden, lekker droog, geen modder en andere natte pessooi (sorry Ron) en het was echt super om te rijden, maar het geheim van BH heb ik nog steeds niet kunnen onthullen; het geheim is namelijk dat je na 1.5 km met hartslag 200 en buiten adem aan het rondbanjeren ben, je afvragende komt-dit-nog-goed? toen ff wat gedronken, minuutje stilgestaan en verder.

Wonderbaarlijk verloopt een tweede rondje stukken beter, sneller en uiteindelijk nog minder moei....

Alle klimmetjes werden natuurlijk gehaald, moet ook wel als Ventoux-killer zijnde, want anders trapt Siem je tussen je benen als je ze niet haalt!! 😊

Had nog wel een rondje of wat willen doen, maar de pizza wacht.

en rondjes BH zijn natuurlijk een feestje, maar zonder de overige Fietsuh-Kutters blijft het een feestje zonder de slingers.

Of een feestje zonder bier.

Of een feestje zonder lekkere wijven

Aad en Ien

zondag 15 oktober 2017

19:34

Vanmorgen om 8uur vertrokken naar de wouwse plantage Super weer om vroeg op staan en te starte aan een super tocht in het mooie brabant !! Mijn nichtje Ivanka stond al te wachten met de prof Moreno Hofland ! Want die zijn een stel , woensdag nog eerste geworden in België ! Om 9 uur gestart met zijn allen , maar moreno niet meer gezien pas weer aan de keuken tafel in hun huis in Roosendaal!

Zo hard gaat ie ! Wij

hebben heerlijk gefietst door de goed uitgepijldde route door het mooie bos waar de zon tussen de bomen scheen ! Na 22 km hadden we een stoppie met een heerlijke versnapering en hup weer door we moesten nog 25 km voordat we beloond werden met soep met ballen ! Het was een dag met een gouden rand !! Groet Aad & Ien .

Strand enzo

zondag 15 oktober 2017

20:17

Een tijdje geleden heb ik m'n Gary Fisher Supercal, bouwjaar 2004, van alle zand, bagger en straatvuil ontdaan. Door de dikke laag vaseline die ik er na elke poetsbeurt steevast opsmeer komt de Gary steevast weer als bijna nieuw tevoorschijn.

Na een aantal ritjes met gewone straatbanden bij droog weer besloot ik gisteren tijdens een wandeling op het strand met Finn en Fae om er weer strandbanden onder te gooien en af en toe weer een strandritje te maken.

Zo gezegd, zo gedaan, en gelijk weer de kwast met vaseline er overheen.

Mijn plan om vanmorgen via Hoek v Holland over het strand naar Katwijk te fietsen werd ruw verstoord door mijn ega, schoonmoeder en schoonzus die het in haar hoofd haalde haar verjaardag te vieren. Mijn 2e plan, om dan na Katwijk direct door te fietsen naar de verjaardag in de Thorbeckelaan in Den Haag werd vervolgens ook getorpedeerd. 'Niet gezellig' werd geroepen. Nee, heen en weer

naar Den Haag in de auto met schoonmoeder is genieten !

Gelukkig is Janneke de rotste niet en mocht ik vanmiddag, na het vreugdevolle samenzijn, toch nog ff op de fiets stappen.

Het plan Katwijk leek echter qua tijd niet meer zo handig. Bovendien stond er voor Kijkduin al een file auto's met strandbezoekers. Beter deze mierenhoop maar te ontwijken !

Dan eerst over de weg richting Rockanje en daar het strand op. De eerste km's op de bijna 6 cm dikke banden lopen heerlijk. Met nog geen 2 Bar erin super comfortabel . En door de grotere diameter ook een fijner stuurgedrag. Meer relaxed door een wat luie balhoofdhoek nu.

De zon schijnt op m'n bolletje, want ik heb een keer m'n helm thuisgelaten. Heerlijk luchtig een keer ! Onderweg langs Vierpolders zijn links en rechts nog wat boeren aan het werk : gras keren en aardappels rooien. Dat gaat allemaal door. Net als de Gary, die rolt heerlijk. Misschien niet zo snel, maar wel lekker.

Dan bij Rockanje het strand op. Eerst wat lucht uit de banden. Niet te veel, want er moet ook nog over het asfalt terug gereden worden.

Het strand ligt er perfect bij. Wat een genot zo te kunnen rijden, met links het geruis van de zee en golven, en onder je het geknisper van de het zand en de schelpen. En wat een gezelligheid : aardig wat wandelaars (niet te veel) en zelfs echte badgasten : kinderen in badkleding met emmertjes en schepjes lekker aan het spelen en pootje-baden. Alsof het voorjaar is, en dan half oktober. Dankjewel global warming ☺.....alhoewel.....

Aan het eind van het strand kan ik nog even doorrijden op het mulle zand maar moet de laatste 100 m toch ff klunen. Met nog zachtere banden moet dit te halen zijn.

Op de terugweg langs het Wapen van Moran duik ik toch nog even het laatste bosje van het mtb parcours op.

En ik pak nog ff het Rupsenpad mee. Rij er zelfs een pr ☺.

Bij de pont toch weer een kleine 50 km op Strava.

Wat een lekker rondje zeg !

Nieuw shirt

donderdag 19 oktober 2017
13:39

Omdat we geen gezellige verjaardag hadden met taart en jolijt togen we richting Vlaardingen. Siem was in korte mouwtjes en ik droeg mijn nieuwe creatie, een speelse combinatie van blauw tinten en gevaarlijk wit. Bij de rietputten smeekte ik Siem om de natte kuil te mijden, maar het gezicht van Siem sprak boekdelen, no mercy, de witte bies ten spijt. Maar je hebt wel de overkant bereikt! Inmiddels was het lampie van Pullen uitgevallen, combinatie van Chinese tyfies zool en te kort gelaaien. De reserve batterij van mij bood enig respijt maar Pullen moest afhaken na het volksbos, helaas want hij genoot met volle teugen. Marcel had ook te maken met tegenslag. Hij had een touwtje door alle draaiende delen en besloot het touwtje met zijn tanden door te knagen bij gebrek aan een mes. Bij de golfbaan namen we nog een prachtige grasstrook richting de BP, wat ook een segment blijkt te zijn op Strava. De zompigheid had nogal een weerslag op mijn nieuwe shirt, maar er was geen tijd om te treuren. Bij de BP waren er andere mensen met lampies, die verrot snel waren en Siem uitdaagden. Natuurlijk was Siem sneller, maar het kostte toch enige inspanning. Nu met lood in de schoenen naar huis. Waaat, dat krijg ik er niet uit op lage temperaturen.

Ldd

zondag 22 oktober 2017

07:24

Van wie het onzalige idee om vanochtend naar de Loonse en Drunense Duinen te gaan vandaan kwam weet ik niet meer, maar een mindere dag had bijna niet gekund.

De halve zaterdag had het al flink geregend, en ook de afgelopen nacht hebben de hemelsluizen goed open gestaan.

'Maar' zei Pim Marel nog tegen mij zaterdagochtend, op de LDD kan je altijd nog super fietsen dan, ondergrond is daar super. Nou weet zelfs Post dat Pim Marel vaak uit z'n nek lult, dus we wachten maar af hoe het gaat vandaag. En LDD is wel de 2 na mooiste baan van Nederland (Amerongen nr 1) en het is al weer een tijd geleden dus gaan met die banana. Arie Vlieg, Jan en Siem pakten de pont van half 8 en zouden alvast 1 rondje doen. De Clio stond nog maar net geparkeerd toen de BMW van / met Arie aanrijden.

Uitladen, aankleden en gaan !

We zouden eerst een rustig rondje doen. En dat lukte aardig. Arie hield zich in, Jan kon ook nog niet zo hard (te weinig bier op gisteren tijdens het feestje vanaf 16:00 u tot diep in de nacht) en zelfs Siem schakelde niet al te klein op de cassette.

De pad was nog prima begaanbaar, met hier en daar een plas. En het was droog(achtig) ook nog. Bij de Ruftende Jager aangekomen werd niet gestopt maar gewoon doorgefietst.

Nog steeds makkie an, maar de drie fietsen hadden het zwaar : enorm krakende kettingen en tandwielen en mega-schrapende en schurende geluiden van de remmen. Een en ander kreeg flink op z'n donder van het aanplakkende zand en bagger. Dit zou niet lang goed blijven gaan.

En idd, even later trapte Arie met z'n enorme gespierde poten zijn ketting naar de hel.

Jan schoot te hulp, Siem schoot ervandoor (had niets gehoord en reed verder naar de Reuzelberg om de langslapers te verwelkomen.

Bij de Reuzelberg aangekomen waren Johan, Post, Pullen en Dijkx idd gearriveerd.

Maar de fietsen uitgeladen nog niet. Zaten gvd gewoon binnen aan een bakkie die homosuelen. 'Ja, het regent zo hard'. Alsof ik dat niet in de gaten heb ! Arie en Jan kwamen ook aan en samen met Siem werd de 4 mutsketiers bevolen de pessooi uit de VW te trekken en op te stappen. Fietsuh kut ! Wij zijn niet voor niets zeiknat geregend. Nu jullie ook, het was (vooral) jullie idee ! Dus nu met 7 man de baan op.

De baan was nog weer natter dan bij het eerste rondje. Maar Johan reed ondanks zijn gemeente flupperigheid stug op kop en aardig door ook.

Voordat het echt begon te regenen trok hij zijn regenjas maar uit (slecht plan), gaandeweg kwam het weer met bakken uit de hemel.

Jan, Arie en Siem trokken nu ff een sprintje naar de Ruftende Jager. Daar werd even gewacht op de andere 4, ondertussen spoelden ze lekker schoon.

Uiteindelijk sloten de 4 weer aan. Jammerend en klagend : 'M'n remmen doen het niet meer'. Wat een tiefusweer' en 'm'n ketting en tandwielen maken zo'n herrie'. Jaja, dat gaat wel weer over, rijden !

Hoe het na de Ruftende Jager verder ging met de 4 weet ik niet, de 3 snellere mannen namen de kop.

Het was wel opletten nu, zelfs de rechtdoor stukjes waren soms tricky. Hier en daar een diep spoor, een gladde stronk of wortel, even niet opletten en je lag op je bek. Ook moest je in de zanderige bochten opletten : ging je van het harde zand af kwam je ernaast in het zachte zand. Dan sturen = niet sturen = bots. Ook het afdalen met zonder remmen vereist wat meer techniek.

Afijn, op de parkeerplaats kwam alles en iedereen toch weer in één stuk aan.

Jan en Siem op huus an, de rest de kroeg in zoals gewoonlijk.

Dankjewel Post !

Regen en Wind in Drunen

zondag 22 oktober 2017

16:17

De regen klettert tegen het slaapkamerraam. De boom in de tuin kreunt onder de felle windstoten. De merel in de tuin heeft zich teruggetrokken onder de bramenstruik, het enige droge plekje in de tuin. Een grijs Volkswagen busje met achter het stuur een heftig hoestende chauffeur komt aangereden. In een rap tempo worden de drie fietsen op professionele wijze ingeladen, klep dicht en gaan. Het heerlijke aroma van koffie verspreidt zich door de cabine, een blik met stroopkoeken wordt opengetrokken. Ondanks het grafweer genieten de inzittenden van het bussie volop van de koffie en koek. De ruitenwissers draaien op volle toeren maar volgens Buienradar is het kurkdroog. Eenmaal aangekomen bij het pittoreske restaurant de Roestelberg, lijkt het nog harder te regenen. Volgens Buienradar wordt het om 10.00 uur droog, dus er wordt besloten om nog ff een bakkie te doen en te wachten op de andere drie Fietsuhkutters. Post gaat op wacht staan bij de voordeur en staat ineens te praten met een onbekende vent. Later blijkt dit Siem te zijn, onherkenbaar door zand, klerezooi en nattigheid. Er wordt nog overwogen om 112 te bellen want Jan en Arie zijn verdwenen. Later blijkt Arie zijn ketting te hebben kapotgetrapt. Slecht onderhoud of sterke poten?? Siem wordt vriendelijk verzocht om met zijn vieze kutfiets het terras te verlaten, snel daarna gaan de zeven Fietsuhkutters op pad in de stromende regen. Als Siem even later een black-out krijgt en verkeerd rijdt neemt Voer al kuchend de leiding over. Op goed geluk storten we ons zonder remmen keer op keer naar beneden van de glibberige hellingen. Het is al lang 10.00 uur geweest en nog steeds niet droog, kut Buienradar. Even later lijkt het dan toch wat droger te worden en de regenjassies worden opgeborgen. Siem, Jan en Arie zijn nergens meer te zien en Jo gaat weer op kop in een lekker tempo. Glibberige wortels en diepe modderplassen worden afgewisseld door mul zand en steile afdalingen. Dan begint het weer te regenen, druppels zo groot als beukennoten kletteren

op de fietsuhkutters, het toch al glibberige pad, wordt nog gladder, onze remmen weigeren nu helemaal dienst. Post heeft branderige ogen en heeft een weigering bovenop een helling. Pulluh kan niet meer schakelen, Dijkx heeft paar keer een chainsuck en Jo zijn ketting slaat vast tussen kettingwiel en frame. Al deze tegenslagen worden overwonnen en als de regen minder wordt, en het zonnetje zich laat zien, kunnen de Fietsuhkutters met volle teugen genieten van de overweldigende natuur. Jo zijn remmen weigeren en hij schiet met een rotvaart de bocht uit, maar hij kan zich middels een acrobatische actie op wonderbaarlijke wijze op de been houden. Na 26 Km komen we weer aan bij de Roestelberg. Jan Siem en Arie zijn de fietsen al aan het inladen. Jan met zijn zwart doorlopen ogen lijkt op een zombie uit een spookhuis. Een nietsvermoedende rustig wandelende dame krijgt de schrik van haar leven als ze een naakte man aantreft. Zonder schroom staat Jo zich midden op straat om te kleden. De aanblik van zijn blote billen doet de Fietsuhkutters (en ook de wandelende dame) rillen. Jan en Siem gaan naar huis, de rest gaat aan het bier en geniet van een uitsmijter ham kaas. Ondanks het waardeloze weer toch een topdag. Jo bedankt voor de lift.

Niks beleefd

donderdag 26 oktober 2017

17:03

Voor diegenen die er gisteravond niet bij konden/wilden zijn :

Joost, Mars en Siem gingen gedrieën toch op pad.

Siem had geen zin om voorop te rijden, gelukkig nam Joost deze taak op zich.

Via het trekkaadje langs Maasland en dan over de Kwakelweg en het fietspad naar Schiplui.

We wilden de rust in de natuur om en nabij het schapendijkie niet verstoren op deze kalme avond. Vervolgens in een strak tempo over het kaadje langs de vlieg naar Vlaardingen.

Helaas was er een stuk afgesloten (vanwege nieuw laagje schelpen ?) dus moest er over het fietspad gereden worden. Ook de gravelpaadjes achter Vlaardingen Holy werden gepakt, en daarna nog wat stukjes BP achterstevoren. Altijd leuk weer eens op een heel 'nieuw' parcours te rijden. Dit was het wel zo'n beetje, nog een klein stukje gravel bij de golfbaan Vlaardingen en dan over het asfalt naar huis.

Lekker gefietst maar geen spektakel.

Beetje saai zonder Post en Jo, die zorgen toch vaak voor een beetje reuring.....

Wind

zondag 29 oktober 2017

21:21

Zondagochtend 29-10. Dankzij het uurtje terug lekker een uur langer geslapen.

Finn en Fae snappen er niks van en staan om half 9 nieuwe tijd te jengelen omdat ze nu toch echt wel naar buiten willen !

Na een lange wandeling komen we aan bij moeders. Tijdens het bakkie komen de foto's binnen van de Chickies op weg naar Eerbeek. Stoer hoor ! En passant appt len nog met de vraag of er nog anderen gaan fietsen.

Nou weinig : het grootse deel Fietsuh Kutters ligt ergens laveloos in een goot in Edinborough. Reken daar maar niet op. Reken ook maar niet op Retep, Mark, Jan en Siem deze ochtend. Ook Joost en Marcel laten weinig horen. Sorry len..... Rond de middag bind ik toch de schoenplaatjes onder. Ik check de bandenspanning van de Wilier.

Gelukkig hier remmen met staalkabels dus kan ik het hele rem- en ontlichten overslaan.

Langs de Nieuwe Waterweg naar Hoek v Holland. Het waait hard ? Ja het waait hard. Op het kleine bled en een best groot kranse achter zwoeg ik me vooruit. In de verte nog zo'n malloot : een mooi mikpunt. Een kilometer voor de stormvloedkering haal ik hem in. Natuurlijk pikt hij aan en we rijden samen verder. In de verte zie ik de golven metershoog over de pier slaan.

Even later splitsen we weer op, ik rij via de noordkant van HvH verder. Ik heb wat in de luwte kunnen rijden na HvH, maar na 's Gravenzande beuk ik weer vol tegen de wind in. Bij Monster doet de wind nog even extra zijn best om te zorgen dat ik van mijn plan afwijk. NOT ! Een regenboog boven Kijkduin geeft het al aan : Gelukkig begint het ook te spetteren. Na het gekut door Scheveningen rij ik langs de watertoren. De Liga die ik net in m'n melis heb gestopt verkruint, en ik moet m'n best doen er om te zorgen dat de kruimels door de harde wind niet rechtstreeks m'n luchtpijp in worden geblazen.

Dat lukt maar net en ik vervolg m'n weg.

Katwijk ! Jees, wat duurde dat lang ! Kan me niet heugen er ooit zo lang over te hebben gedaan. Ik keer op de rotonde direct om en heb nu grotendeels wind mee.

Dat schiet op ! Hier en daar nog wat zijwind maar het echte zwoegen hoeft niet meer.

Gewoon lekker trappen naar huis.

Op het tegelfietspad op de duinen moet ik nog ff van de fiets af omdat er een enorme hoop zand op het pad ligt. Ik durf er niet volgas doorheen, ben toch bang dat ik hierdoor op m'n snufferd ga. Die dunne bandjes zoeken nogal in zo'n hoop.

Ik ga bij HvH nog ff door de duinen en dan de laatste pakweg 15 km langs de Waterweg.

Meer zijwind nu, dus niet ff een pr verbeteren hier. Na 3,5 u op de fiets ben ik weer thuis.

Ondanks de wind toch weer ff lekker buiten gespeeld 🍷.

Maakt een van de Chickies nog een verslag ????

Last gear Eerbeek

maandag 30 oktober 2017

17:40

Zondag 29 oktober is het eigenlijk zo ver dr chickies gaan opstap!

7.45 ontmoeten Sam en Tru elkaar op de plattebrug. In een rap tempo vertrekken ze naar El die al bezig is in de bus. Snel alles inladen maar waar blijft Gemma toch (Die nog eerder wilde vertrekken) Daar kwam ze lekker met koffie en thee. Vrolijk gaan de dames opweg. Wanneer het eindpunt eindelijk nadert bekennen een paar chickies dat ze zenuwachtig zijn. Snel alles uitladen en inschrijven. Nog even twijfel of we de 30 of 50 km doen, maar stoer als we zijn zeggen we 50! De hemel barst nog even open dus regenjassen verschijnen. En daar we gaan oppad. Na een paar kilometer kunnen de jassen uit en komen de eerste heuvels en die worden alleen maar hoger! 🚴

Sommige stukken zijn best heftig! Na 18km is daar het 1e rustpunt met een lekker bouillon ontbijtkoek banaan en andere lekkere dingen. Vol goede moed gaan we weer verder makkelijker gaat het niet worden. Af en toe zien we de bezemfietsers die ons stiekum in de gaten houden. Na 36 km 2e rustpunt daar kregen we toch wel een compliment toen ze hoorde dat we van het " platteland" kwamen.

Hop weer verder voor de laatste 14km. Sam en Tru waren El en Gem ineens kwijt maar die hadden een afslag gemist. Nadat we weer compleet waren laatste kilometers gereden en gezellig binnengehaald bij de club. Moe en trots dat we het hebben geflikt rijden we terug naar het platteland.

Graven

zaterdag 4 november 2017
17:39

Jongens en meisjes, in mijn nog maar korte leventje draaide en draait heel veel om wieltjes.

Letterlijk en figuurlijk.

Het begon al heel vroeg met fietswieltjes. In een zeer klein maatje.

Gaandeweg werden die wieltjes steeds groter.

En vooral ook breder toen de brommers en motoren hun intrede in mijn leventje deden.

Ondertussen zijn die dikke banden weer ingeruild voor een stuk smallere bandjes.

Al die soorten en maten wieltjes hebben mij ook veel soorten en maten vrienden gebracht.

Dat koester ik en is mij heel veel waard.

Ik weet zeker dat ik hier later nog steeds heel veel vreugde uit zal halen, als ik met een jonge jenever ergens kwijlend in een hoekje in een derderangs verzorgingstehuis lig.

Dan denk ik terug aan zo'n ochtend als vandaag.

Dat er weer een aantal vrienden op komt draven om samen met kruiwagens te gaan rijden.

Ook weer iets met wielen dus.

Wat hebben we vanmorgen weer lekker stom geluld, gelachen, gezwoegd en gezweeten (behalve Aad, die begon aan het eind van de ochtend pas een beetje in z'n ritme te komen

☹️).

Het gezicht en gezicht van Post tijdens het lopen met een kruiwagen vol zware grond deed me denken aan de kop van Martin v Waardenburg tijdens de voorstelling met die skippyballen. Zijn we al begonnen dan? Ik voel niks!

Dijkx met dat grote lichaam die de door de buurman uitgeleende spade aan gort helpt.

Aad die in z'n eentje de tandemas-aanhangert opzij zet.

Er is lekker wat gebeurd vandaag mannen!

Helemaal goud: Dankjewel bikkels!!!

Strandrace

zondag 5 november 2017

17:02

Not a succes-story :

"Ik pak de Clio wel zo, want jou kennende (🤔?) zal ik je straks wel in Den Helder op moeten halen" zei Janneke vanmorgen tegen me.

Inderdaad, het weer zag er vanmorgen vroeg een stuk beter uit dan was voorspeld.

Windkracht 4-5 west. Temperatuur zeer draaglijk en iets kans op een bui. Toch maar kiekeken hoe het gaat op het strand vandaag. Eerst de ca 15 km tegen wind naar de pier, rustig aan, ik ga vandaag geen snelle tijden proberen neer te zetten. De rit zelf is het doel. Als ik bij Hoek v Holland het strand op rij is het al helemaal verlaten. Ben ik zo laat dan ?

Amai, no problem, lekker rustig.

Ik volg de honderden sporen noordwaarts.

De zandmotor is een redelijk makkelijke hindernis nu en kost me weinig moeite. Dat heb ik in het verleden wel anders meegemaakt !

Bij de haven van Scheveningen wordt ik keurig de weg gewezen door de verkeersregelaars van Beach Biking Nederland. Terwijl ik niet eens een stuurbordje heb jonguh ! Ik krijg al pretoogjes van het idee dat ik straks bij de finish wellicht het felbegeerde t-shirt "I did it again, again, again" onbedoeld kan meepikken. Maar zover is het nog niet.

Ik passeer de achterste deelnemers pas hier bij de haven van Scheveningen, vlak voordat ik weer het strand op rijd : als een net uit het ei gekropen waterschildpad haast ik me door het mulle zand naar de vloedlijn, op zoek naar het hardere zand.

"Hardere" zand. Het is nog een beetje zacht, maar ik heb wel beetje windje mee gelukkig.

Af en toe ga ik een enkele echte deelnemer aan de strandrace voorbij, maar het zijn er niet veel.

Ik was dus echt laat (de start was 8:15 u) en/of er rijden nu heel veel bikkels mee.

No worries, ik rij om te rijden, geen goesting om te stoempen vandaag.

Bij Katwijk kan ik door het mulle zand naar de keien bij de sluis en schiet zo weer het strand op.

Nu Noordwijk, Zandvoort en dan IJmuiden (Wijk aan zee eigenlijk).

De wind staat nu meer op kop en het zand is hier en daar nog erg zacht. Het is zwaar nu.

En het begint te regenen ook, jammer.

Tot aan Katwijk reed ik in het zonnetje, nu is het minder aangenaam.

Bij Zandvoort haak ik aan bij een groepje en neem ik even rust door in de waaier te gaan hangen.

Als ik aan de beurt ben om op kop te rijden is de rest, op 1 na, ineens zoek. Met m'n nieuwe maat (bij lange na niet zo'n toffe peer als

Jantje) gaan we door. Fuck the slow dudes !

Vlak voor de strandafrit bij IJmuiden is het zand superzacht en staan we bijna stil. De best harde wind en regen beukt in onze tronies en het zachte zand trekt aan onze banden. Tiefus wat zwaar nu !

Eindelijk rij ik het betonnen pad op. Gauw ff naar binnen bij de strandtent nu en ff denken wat te doen.

Mijn oorspronkelijke idee was Katwijk en dan weer terug over het strand. Dat was nu geen optie meer.

Maar door naar Den Helder, nog ca 55 km in m'n eentje tegen wind zag ik ook niet meer zitten.

Dus laat ik een keer verstandig zijn en Janneke bellen : kom me maar ophalen in Katwijk schat !

Ik eet een reep en stap op de Gary. Draai linksom het strand weer op, lekker windje mee, op naar Katwijk !

Na Zandvoort gaat de wind weer meer van de zijkant komen. Shit ! En het zand wordt zachter en zachter : het tij komt natuurlijk ook op kut !

Na Zandvoort duurt het een hele tijd (veuls te lang) voordat ik de contouren van Noordwijk ga zien.....

"Kom maar naar Noordwijk" zeg ik tegen Janneke via de mobiel.

Bij Noordwijk rij ik het strand af vlak bij het oude vuurtorentje terwijl Janneke net 100 m verder de Clio parkeert. Wat een timing !

Klaar er mee voor vandaag.

Ik trek snel een droge sjokkingbroek en een warme trui aan terwijl Janneke nog even met de honden het strand op gaat. Ik blijf in de auto zitten, kan geen strand meer zien 📶

Terheijden 2017

zondag 5 november 2017

17:02

De slaapkamer is nog in het duister gehuld als het irritante piepgeluid van de wekker abrupt mijn zalige droom onderbreekt. Van het voorspelde slechte weer, is niks meer te zien als ik de gordijnen van de slaapkamer openschuif. Op buienradar is te zien dat de buien naar het noordoosten zijn weggetrokken. Een ijzig windje waait over de verlaten parkeerplaats, een aanhanger vol met bontgekleurde kano's staat verlaten in een hoekje, wachtende op betere tijden. Een rare gewaarwording om bij van Dijk te verzamelen zonder het bussie van Jo. Rob staat al trouw te wachten in zijn Ford met fietsenrack, als snel komt Peet ook voorrijden in zijn kortgeleden gerepareerde Landrover. En dan, niet te geloven, Post is er ook al. Het is nog even spannend als we met de Ford de glibberig en blubberige oprit naar, het als parkeerplaats omgetoverd weiland, oprijden. De Stoere Landrover van Peet heeft hier natuurlijk totaal geen problemen mee. Post gaat gelijk op kop, in een stevig tempo overbrugt hij, helemaal in zijn element, de eerste kilometers die bestaan uit grasdijkies en modderige modderpaadjes. Het heeft vannacht flink geregend en dat is te merken. De route voert ons langs glibberige slootkanten, wieldiepe moddersporen en plassen zo groot als het Oostvoornse meer. Bij een bruggetje zo glad als ijs gaan diverse deelnemers op hun bek. Sociaal als wij Westlanders zijn, waarschuwen wij diverse, vooral vrouwelijke, deelnemers en besparen we hun een gebroken heup. Als het dan nog modderiger wordt gaat Post ff liggen, hij valt precies op een droog stukkie gras, mazzelpik. Bij de Cyclo cross baan is het rustpunt daar genieten we van een bakkie choco, wat strakke konten van vrouwelijke deelnemers en een Bastognekoek, Rob heeft sjans met een vent. Dan gaat het richting Vrachelseheide. Het parcours ligt er top bij, van de regenbui van gisteren is hier niks te merken. We knallen door de kuipbochten, negeren de glibberige boomwortels en lachen om de steile

klimmetjes. Voordat we het weten zijn we bij het Kadettenkamp. Ook hier ligt de baan er top bij, donkere dennenbossen worden opgevolgd door uitgestrekte zandvlaktes. Het tempo ligt zo hoog dat Post zelfs vergeet foto's te maken. Het is stil in het bos, het enige geluid wat er te horen is, is het zoemen van onze noppenbanden over de zanderige bodem, een tik in Post zijn fiets en bij elke hobbel Post zijn roze bel. Er wordt nog even een noodreparatie verricht aan Dijkx zijn spatbord wat na elke oneffenheid op zijn achterband zakt. Dan gaat het in een razend tempo richting de finish en de erwtensoeep. Post wordt aangetikt door een hufterige tegenligger die midden op het fietspad blijft rijden en verliest hierdoor de aansluiting bij de rest. De erwtensoeep staat al dampend te lonken, de tomatensoeep wordt volledig genegeerd. De Fietsuhkutters nemen plaats aan een tafeltje in het warme najaarszonnetje. De erwtensoeep smaakt heerlijk en wordt weggespoeld met een koude Leffe dubbel uit het vat. We praten nog ff wat met de "locals" over zoekgeraakte schoenen enzo, en gaan dan weer richting huis. Top dag gasten!!!!!!

Verslag Joost

woensdag 15 november 2017
22:35

Goed Joost heeft net 2 glazen fanta op een bak yoghurt met aarbeienjam en een banaantje dus hij kan er weer tegenaan tot morgenochtend.

Half 8 afgesproken op de brug. Joost was te laat begonnen aan zijn warming-up dus Siem stond al te wachten en zelfs post was al aanwezig. Na even overleg tussen Siem en Joost (is dat 1x11. Ja Siem sinds vandaag. Heb namelijk een nieuwe krukas bla bla bla). Post dacht mij best. Siem had een rondje in gedachten.veel asfalt zei hij. Joost was het er mee eens en post dacht.(mij best.) vanaf de brug ging het richting trekkade(onverhard)via kwakelweg.en terug richting Maasland langs de gaag(onverhard) mooi rondje lekker kort. Bij de tramkade werd toch rechtsafgegaan en wist Siem een klein ommetje over het gras.joost had inmiddels(vanaf Maasland)wat last van een soort los pedaal achtig iets. Na het ommetje gras de weg op. Siem en Ron waren al vooruit. Kreeg Joost last van 1 zijdige aandrijving.gelukkig met klikpedalen kan je de crank niet verliezen. Vooral Ron was verbouwereerd over het voorval. Kijk Ron dit is de nieuwe krukas bla bla. Siem zegt Joost waar is het schroefdopje. Op de zaak Siem.okee!!! Na de boutjes even goed aangedraaid volgas door richting kraaiennest. Rondje kraaiennest over het gras(onverhard) richting de lier.nog even een ommetje over het gras(onverhard) Siem wist nog een paatje. Schitterend gras/ nat / zompig/ en onverhard.toen richting de snelbinder bij Naaldwijk.over het gras.langs de maasdijk richting stormvloedkering. Siem zegt we kunnen ook bovenop het dijkje rijden (gras) onverhard. Ommetje door de oranje polder (familie geschiedenis maar dat vertellen we een andere keer) langs het maaisdoolhof wat nu meer lijkt op een rijstplantage richting de nieuwe brug.joost zet zijn Zadel wat hoger. Siem kijkt wat rond.en Ron zucht wat. Laatste stukje grind richting Maassluis. Siem doet rustig aan. Ron en Joost proberen netjes Siem te volgen. Dan einde grindpad begin sectie grasstrook 47. Siem geeft gas Ron gaat mee. Joost geeft ook gas (gaat niet) valt stil. Denkt

het laatste stuk was ook al een beetje zwaar. Moet even rebooten onder ctrl/alt/delete. Taakbeheer. Herstart alles. En probeerd weer gang te krijgen in de klei. Op het asfalt weer aan gekomen. Werd er nog gevraagd (crank verloren???) je kan hem verwachten. En vanaf nu rustig an naar huis. Wederom een top ritje. Wij zijn lekker buiten geweest dus laat die kudos maar komen. Tot de volgende mannen.

Bonte haas

zondag 19 november 2017
17:28

Was weer een topritje, wat zou eindigen met een hoogtepuntje in de Bonte Haas met gezwind geleverde versnaperingen. Siem ging alvast naar huis, alvast wat geduld sparen voor het evenement van vrijdag. De rit stond in het teken van de film van Dijkx. Iedereen sloof zich uit met allerlei hoogstandjes. Er werden wat valpartijen in scène gezet en vrolijk gelachen. We lieten Siem nog even voluit gaan in de Uithof, maar dat staat niet op film, maar wel op Strava. Heel benieuwd naar de film!

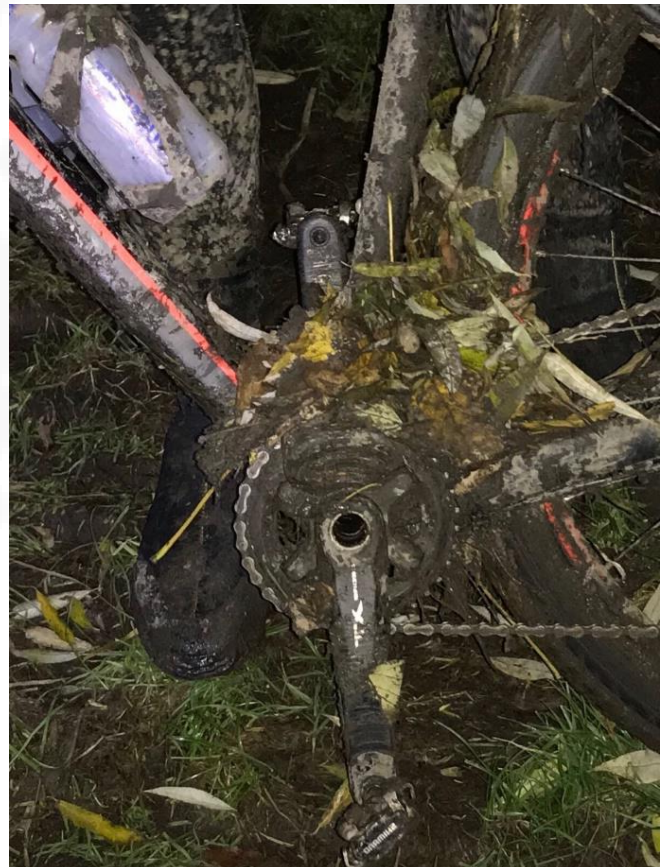
Modder in de Rietputten.

donderdag 23 november 2017
21:20

Toch nog met een leuk cluppie weer een keer via het grasdijkje richting de BP. Ook langs de vaart namen we het dijkje, waar we Marcel kwijtraakte die het asfalt prefereerde boven de zompige zoi. Gelukkig weer gevonden en Marcel had niet gehuild. Het pad langs de vaart terug bleek een lange bikewash, lachen dus. Bij de lange slingerpad raakt Joost zijn koppositie kwijt door keurig door het hek te gaan, terwijl de rest er langs scheurde. Hoongelach was zijn deel. Terug via de rietputten, altijd leuk. In het volksbos werden we getraakteerd op een heerlijk pad met zuigende modder. Terwijl de bulls en Siem hemse fiets er soepeltjes eroverheen vloog, had Marcel en Joost een complete vastloper. De wielen draaiden niet meer en de Marcel wilde de modder er met een stokkie uitpeuren, kansloos gewoon met je fikken doen natuurlijk. De rest van de rietputten was ook genieten, hoewel Marcel steeds lelijkere woorden ging gebruiken maar bleef lachen

Woensdag avond half 8. Marcel en Joost worden verwelkomt door Siem en post die al staan te wachten. Niet geheel op de afgesproken plaats (maar daarover verder meer.) in de luwte een stukje verop.jaja dit is het fietsenkutwoensdagavondwinterteam. Siem heeft verzonnen rondje Vlaardingen en niet te ver. Hier is leder het mee eens. Zo word er via het bonnemeer richting broekpolder gereden.lekker al kletsend want we hebben wind voor. Na het bruggetje nemen Siem en Joost de gras dijk en post en mars het asfalt. Hierna het grindpaatje langs de golfbaan. En het laatste stukje word het grasdijkje op gereden. (neem jij het asfalt mars. Ja. Dan wacht je aan het einde van het fietspad. Best) aan het einde grasdijk mars zoek. Uiteindelijk gevonden op de brug over de vaart.dus hiernaar het rietdijkje naar links. Er word even gesteggeld door post en Joost wat links is.willen niet voorop. Dis gaat Siem voor op een zeiknat rietpaadje. Hierna een stukje MTb parcours en wil Joost het paadje tussendoor vanaf de lange bomen laan. Hier

word nog even een actie gemaakt om door het hekje te gaan terwijl er geen omheining staat om maar niet voorop te hoeven. Hierna word er wat rondgedraaid door de broekpolder over snelle paden en door bagger onbegaanbare paden en een stuk parcours tegen het verkeer in. Bij het viaduct aangekomen word er overlegd hoe naar huis. Via de rietputten want daar komen we toch langs.yes een stuk tegen wind richting. Bij de dijk aangekomen weet Siem een stuk onderlangs over de zeiknate grasdijk. Dit is knap heftig ook met een al wat versleten Marcel achterop die al wat taalgebruik begint te kermen die hij van huis uit niet mee heeft gekregen.hierna het stuk rietputten. Het oerbos met omgewaaide bomen waardoor het meer survival werd en omdat de grond bestond uit een soort klei dat nog het meeste lijkt op kinderkauwgum op de achterbank van de auto wat als gevolg had dat de rit tijdelijk gestaakt moest worden om de fietsen weer gangbaar te maken.uiteindelijk toch de weg naar huis gevonden en konden we met blije gezichten weer de verhalen gaan vertellen bij moeders de vrouw.

Feest

zaterdag 25 november 2017
11:03

Half negen in de Waker. Niet iedereen was op tijd, maar Siem was mild dit keer. Hij koos voor de dwarsligger en zette er meteen een flink tempo in. Ook Peet kon dit keer goed volgen. Onderwijl werden er mooie fietsverhalen uit de oude doos verteld. Ien droeg geen helm en bleek prachtig haar te hebben. Inmiddels had Vlieg het tempo opgevoerd en het peloton begon te kraken. Gelukkig gaven de in ruime mate aangevoerde bitterballen nieuwe moed en duurde het feest tot diep in de nacht. Was weer lachen.

Zoetermeer Kut

zondag 26 november 2017

14:51

Toch gaat het weer lukken vanmorgen.

Het tijdens de algemene ledenvergadering voorgestelde rondje 'uit de buurt' gaat door.

Een en ander dreigde in het 100 te lopen omdat Jo z'n lange winterfietsbroek niet kon vinden. En hij had schrik dat z'n magere reet dan onderkoeld zou raken. Marcel zou de zijne aangeboden hebben, mits hij er één gehad zou hebben. Maar dan nog had het voor Jo waarschijnlijk slechts een korte

winterfietsbroek geweest ☹️.

Tijdens de alg. ledenvergadering opperde Post dat Zoetermeer maar weer eens bezocht moest worden.

Siem liet toen in niet mis te verstane woorden blijken dat 'Zoetermeer' niet meer was wat het geweest was. Dan Bergschenhoek maar doen.

Op het laatste nippertje werd dat toch afgeblazen vanwege een toerit daar in de buurt waarbij uiteraard de mtb baan in opgenomen was.

Dus toch Zoetermeer ☹️.

Inmiddels had Elly's winterfietsbroek Jo uit uit z'n winterdip gehaald en stond het VW bussie even voor half 9 op de parkeerplaats bij Van Dijk. Siem zou zelf op de fiets stappen natuurlijk, en maakte er een leuk ritje van. Via Maasland, Schiplui, Delft enz en zoveel mogelijk offroad- en gravelpaden (zelfs nog een stukje Ikea-bos) kwam hij aan op Zoetermeer. Hier was net alles uit de VW bus getoverd en Siem begroette de buspassagiers (Jo, Post, Aad en Marcel) met een luid 'HOMO's !' Mark was blijkaar in z'n eigen achtertuin bezig, want hier op het mtb parcours was hij in geen velden of wegen te zien 🙄. De opkomst haalde het trouwens ook bij lange na niet bij het percentage Fietsuh kutters wat vrijdagavond in de Waker kwam opdagen. Waar zit hem dat nou in ???

Nu, gaan met het spul !

Het 1e deel van het parcours, dat kleine bergie werd gepakt. Al na 100 m reed Post verkeerd en wilde tegen de rijrichting in het parcours op 🙄. 'Ik zei het toch' riep Siem. 'Er klopt geen hol meer van hiero'. Afijn, verderop weer met z'n allen de goeie kant op en gaan. Na het

1e bergie eerst ff iedereen aan het zuurstof alvorens de 2e bult gedaan kon worden.

Ook nu weer zoeken naar de goede richting, die achteraf niet gevonden werd. Dan maar op goed geluk achter Jo aan, die een leuk pad door het gras vond. Eigenlijk was dit wandelgebied, maar je kon er ook prima fietsen hoor.

Even later vroeg Post nog aan een op het fietspad rijdende mtb-er waar het echte mtb parcours nu eigenlijk lag. 'O, dat is heel makkelijk en heel goed aangegeven hoor' zei de hoogbegaafde malloot. Ja joh, dat hebben we gemerkt.

Zo werd er een beetje aangekloot en later zowaar nog een heel rondje gefietst.

Staat ook ineens Dijkx ergens langs de kant te wachten ! Was ook fietsend naar Zoetermeer gekomen de bikkel !

Na nog wat bijna niet te halen klimmetjes (waar alleen de 1e x Marcel fietsend boven kwam!) was iedereen weer vol lof over dit parcours en was iedereen blij dat Post dit voorgesteld had. NOT !

Er volgde nog een lekker baggerig slingerafdalingkje. Post ging hier ff liggen, maar dit kwam waarschijnlijk doordat z'n achterband lek was en hij hierdoor de controle miste natuurlijk. Post rijdt dus lek, dus naar het bussie voor een pitsstop. Post lek, maar Marcel en Siem hebben vieze klauwen. Hoe kan dat ? Na de pitsstop, waarbij door een enkeling (Jo) al geroepen werd om koffie, werd nog een heel 2e blok gedaan. Post ging op dezelfde plek nog een keer liggen. Wat een gaaf baantje heNu was het koffietijd. Echter nog niet voor Siem, die ging op gemakkie terug naar Maassluis. Dijkx bleek uiteindelijk toch niet zo'n hele bikkel, want die stond te slijmen bij Jo of hij ook in het bussie mee terug mocht ☺️. Al met al weer een heerlijk rondje.....voor Siem dan. Die heeft op de weg terug nog een zoi leuke paadjes meegepakt. De rest (behalve Dijkx) kan beter hullie Strava rit wissen straks : is om te schamen zo weinig km's ☹️.

Mooi verhaal

maandag 4 december 2017

22:58

Wat een gemis gisteravond, geen enkel fietsavontuur op de app 🙄..... Ik ben tot half 12 opgebleven, en toen er nog niets verscheen maar verdrietig naar bed gegaan.

Maar wat er vanavond gebeurde is toch wel even het vermelden waard (behalve voor Jo) : Ik stapte vanavond in het eten nog ff op de Gary, om een paar km weg te trappen.

Het is niet onwijs koud en het waait nauwelijks. Ook wel weer eens lekker !

De Gary zoekt over het asfalt op de dikke Schwalbe's en de hele aandrijving maakt amper geluid. Een heerlijk gevoel.

Voorbij Vlaardingen en Schiedam rij ik naar de Zweth. Bij de afrit van de Kandelaarbrug komt er een groepje fietsers net de brug af en gaan net voor mij (meer persen ze zich tussen mij in) de weg op richting Delft.

Schuin voor me rijdt een fiets zonder achterderrailleur. Ik rij een andere voorbij en ga naast deze rijden. Het heerschap op deze fixie heeft een baard, zo een waar kapper Schorum in Rotterdam bekend om staat. En daar komt deze kleine groep dan ook vandaan blijkt later.

Deze heer rijdt dus een echte fixie met een verzet van 52-15. Koekoek ! Dat is pas een verzet ! En dus ook geen remmen nie ! Ze bestaan dus echt !

Ik schuif een stukje naar voren en kom naast een ontzettend mooie meid te rijden. Zelfs in het pikkedonker kon ik dat zien. Door dat pikkedonker zag deze mooiste meid ter wereld (na Janneke, mijn dochters en kleindochter natuurlijk 🙄) mijn grijze baard ook niet en deed ze heel aardig tegen mij. Mijn partner voor vanavond en ik kwekten er lustig op los. Dit kluppie had elkaar ontmoet in de kroeg en zo was het fietsen ontstaan. Het was een hele mix : er reed nog een meid mee, nog een kerel met baard, gestoken in joggingbroek en zonder helm op een fixie helemaal vol met stickers geplakt. Een gezellig kluppie dus.

Tussen de mooie meid en mij dreigde zelfs een heuse romance te ontstaan. Haar prachtige ogen glinsterden in het volle maanlicht.

Bijna liet ik me op die roze wolk meevoeren en kwam zowat in de verleiding om mee terug te rijden naar die kroeg in Rotterdam. Dan zou ik haar daar op m'n knieën vragen of ze m'n fietsvriendinnetje zou willen worden. Echter liet ik me niet zover meevoeren en sloeg rechtsaf richting de Gaag.....

Koffie (of bier) drink je thuis toch !

Kramp

donderdag 7 december 2017

13:23

Woensdagavond 6 december. Na de avond ervoor nog pakjesavond gevierd te hebben. Helaas weer geen nieuwe fietsen of onderdelen/framesets voor de mannen. Moest er vanavond maar weer een rondje getrapt worden. Het begon al goed. Bericht op de app dijkx staat lek. (probeerd hij er onderuit te komen). Kom maar deze kant op (gelukkig het komt goed. Siem wil een rondje hoek van Holland en Siem weet de weg. via via kwamen we op de eerste grasdijk langs het sterren bos. Siem en post maken snelheid. En Joost (vandaag niet helemaal fit) en dijkx (met wat training achterstand door korte ritten in de woensdagmiddag) moeten hier al lossen. Volgende stukje gras of asfalt (asfalt graag!!!) dus via de bosjes op het spruitenpad. En op richting de berg bij stormvloedkering en door naar hoek van Holland. Bij de stena line gaan post en Siem onderlangs door het gras. Gecontroleerd door Joost en dijkx vanaf de dijk. Tering wat gaan ze hard. Post denk Siem bij te houden totdat Siem dit door heeft en echt gas geeft. Jezus wat gaat die man hard. Hierna de hoekse bosjes. En een prachtpaadje langs de bunker uitkomend op het strand. stukje terug door de duinen gelukkig lekker hard door het vele water de laatste tijd anders geen doorkomen aan. hier moet Siem zijn banden nog even op pompen want we gaan over de weg terug (O O als dat maar goed gaat). En zo word op de terug weg nog even het staelduinsebos aangedaan. Hier mag je niet fietsen jongens(post) we zijn ook al effe niet geweest. Dus het kan wel(Siem). met wat moeilijkheden word er door het hekje gegaan. En aan de andere kant het bos weer uit. Eerst. Siem. Dan dijkx. Dan Joost. Gevolgd door een klap. Post. Post. Post. Zeg is wat kut. Post was genekt door een trekkende kuit bij het afstappen waardoor hij even was gaan liggen. Gelukkig viel het allemaal mee en konden de heren hem weer overeind helpen en verder te cursen via de lange kruisweg. Heel lang tegenwind richting Maassluis. met een klein eindsprinten. Hierna werd er weer

afscheid genomen door de heren en ging ieder met een voldaan gevoel naar huis.

Vossen- Sneeuwjacht

zondag 10 december 2017
16:05

De waarschuwing van de KNMI werd in de wind geslagen deze ochtend. Ga niet de weg op! We gingen voor de vossenjacht, altijd leuk! Het was inderdaad geweldig. We kwamen via allerlei nieuwe glibberige paadjes bij de eerste controlepost. De neerlegde peentjes waren de eerste trofee. Het cruciale bordje met "controlepost" werd per ongeluk door Dijkx eraf gereden. We zagen geen pijlen meer, maar gelukkig kende Arie de mores van de vossenjacht. Altijd terug bij een controlepost en het spoor weer opzoeken. Zo ging dat ook met die honden die op vossen joegen, jaja. Inmiddels kwam er een hele horde jagers van de coureur aan met allemaal stoere meiden erbie up, met heel andere plannen. We besloten ze toch maar te volgen, want zij zitten er op. Ja, maar.... sputterde Arie nog even. Jo was helemaal in zijn element. Ik ga voortaan altijd mee, hij had het nog niet gezegd of hij lag languit in de modder. Dijkx had hem te pakken op camera en de lachsalvo's waren niet van de lucht. Inmiddels was het gaan sneeuwen en Dijkx probeerde het regenjasje van Arie (XS) aan te doen, wat hem op een flinke achterstand zette. De rest had alleen oog voor de stoere meiden. Als het straks droge sneeuw wordt is het best behaaglijk, sprak de stoerste. Toen Dijkx eindelijk weer aansloot, werden we getrakteerd op een welgemeende scheldkanonnade, waar veel woorden met een T in voorkwamen. Het parcours ging verder op allerlei nieuwe paden, maar het was helaas net koffietijd. Jo was onverbiddelijk en per toeval reden we net langs de Bonte Haas. Hier kwamen later nog wat andere jagers binnendruppelen, die zich broederlijk aan onze tafel voegden. Raar zei de stoere meid, bij de peentjes stond geen bord controlepost... Dijkx hield wijselijk zijn mond. Het begon steeds harder te sneeuwen en we trokken onze natte zoolen weer aan en togen huiswaarts. De zeiknatte handschoenen boden geen comfort en Dijkx had ruzie met zijn binnen voering en kreeg ze helemaal niet meer aan. Ik voel mijn handen nu helemaal

niet meer zei Jo. Mazzelpik zei Dijkx. We reden in het zuchie van Arie langs geslipte auto's en hadden in een tunneltje nog een ontmoeting met een invalide in zo'n kek wagentje. We vroegen of we om beurten er in mochten zitten om op te warmen. Het mocht niet. Thuis eerst een kwartier in de garage gestaan, voordat mijn vingers weer wat deden. Mooi avontuur weer.

Siem in de sneeuw

zondag 10 december 2017
18:57

In de gang wil ik Strava aanzetten, is m'n telefoon morsdood..... Kut ! Geen ritadministratie dus vandaag. Toch op pad. Jees, wat een harde koude tiefuswind (gebruikten die vossenjagers dat woord Post ?) tegen naar Vlaardingen. Door de sneeuw die in m'n smoel blaast geen zicht, de vlokken doen m'n ogen gewoon echt zeer. Via paadjes in het Oeverbos rij ik richting de spoorbaan om over te steken bij Vlaardingen west. Richting BP rij ik door maagdelijke sneeuw. De sneeuw maakt dat karakteristieke knarsensde piepende geluid als het onder de noppen samengeperst wordt. Omdat het niet vriest is de sneeuw nog steeds zacht en kom je niet in de problemen als er al andere sporen in de sneeuw zijn gereden. Wanneer het wel gaat vriezen ontstaan er van die harde randen waardoor je zomaar op je bek gaat. De Broekpolder ziet eruit als een kerstkaart : de grond bedekt onder een dikke laag sneeuw en de takken van de bomen waren wit en zwaar van de sneeuw. Hier en daar hoorde ik zelfs een tak afbreken door de sneeuwlast. Maar een mobiel om een plaatje te schieten had ik niet helaas. He spoor van de mtb baan is moeilijk te vinden en te houden. Ga je er net naast lig je ook zomaar op je muil azzie pech hebt, want de opstaande randen benne glad. Verderop staat een groepje hooglandrunderen, inclusief twee hele kleintjes. Wat een drolletjes ! Schijnbaar geen last van de kou deze bikkels. Ik inmiddels wel : kouwe klauwen en poten !

Ik rij terug over de fietspaden en voel de weerstand door de dikke (zeker 10 cm) sneeuwlaag. Wel leuk om ergens te fietsen waar nog niemand is geweest dan. Eenmaal in Maassluis aangekomen is het oppassen : hier wel wat harde sneeuwranden vanwege autosporen en aangereden plakken sneeuw (dan ijs).

Veiligt thuis en snel de natte zool uit en warme sokken aan !
Als het woensdag ook zo is blijf ik thuis (of filmavondje ?).

Vossenjacht

zondag 17 december 2017
20:00

Double Fuck 'vossenjacht' en Double Fuck 'Fietsuh kut !' !!!!

Het begon voor mij al met versleten achterremblokkies. Geen tijd gehad om nieuwe te halen. Nog geprobeerd ze om te wisselen van links naar rechts en andersom maar zonder resultaat. Ook was het spreidveertje naar de klote. Dat heb opgelost met een stukje van een benzineslang. Dat werkte prima. Een paar druppies olie op de schijf om de ergste herrie te maskeren en gaan. Maar remmen kon niet natuurlijk. Nou en ? Met die verraderlijke gladde wegen ga je toch wel een keer op je muil. En ja hoor, nog voor de spoorwegovergang lag ik om m'n smoel. Geen erg, maar wel een bochel in 't rad ☹️. Daar moet Arie Kooij maar eens voor gaan zitten bij de kerstboom. Kwart voor 10 GB.

Post was ook al ff gaan leggen. Arie K, Toom, Dijkx, Pullen nog niet (maar dat zou niet lang duren).

Toen we op de Vlaardingse dijk ter hoogte van de wielervedbaan kwamen, kwamen de 'Coureurs vossenjagers' net naar boven en konden we aanpikken. Inmiddels waren Aad en Len ook aangepikt dus gaan.

Dat gaan kon niet, want zowel de weg als het fietspad waren bijna overal nog verraderlijk glad !

Post en ik waren ondertussen aangepikt bij de staart van het peloton coureurs.

Bij de haven van Vlaardingen helaas nog geen FK'er te zien ☹️. Wachten dus maar ff.

Bellen met Dijkx : Pullen was gaan liggen ☹️. Gelukkig zonder erg dus weer verder.

Bij Vijfsluizen nog ff wachten op Toom en Len. Komen ineens de coureurs ons tegemoet vanuit richting Schiedam. Die hadden dus een pijl gemist, want de vos was naar de Benelux gegaan.

FK dus mee met de kopgroep vossenjagers ! In de tunnel alle FK'ers volgden naar benee, behalve Siem. Tijdens het klimmen zakten het tempo van die groep ineens ☹️, behalve dat van Siem ☹️.

Na Pernis bij de aansluiting op de vondelingenplaatweg ben ik maar weer ff gestopt om op de FK'ers te wachten. En wachten. En wachten.

Inmiddels waren alle coureurs al voorbij gereden en zag ik ze in de verte verdwijnen.....

Dan meer rechtsomkeert en kijken of ze ergens in Pernis zijn gestrand.

Nou niet dus, nergens een FK'er te zien. Misschien zijn ze richting Spijkenisse gegaan (wat Dijkx eerder al had voorgesteld) ? Een of ander opperde hier zelfs al om de Bonte Haas te bezoeken.

We zijn gvd nog niet eens begonnen !

Double Fuck de vossenjacht dan maar en dan maar die kant (Spijkenisse) op. No problem, ik rij toch al zo vaak alleen.

Via wat offroadpaadjes rij ik door en langs Spijkenisse. Bij de geluidswal na de Mac rij ik nog verder door en kom helemaal bovenop het talud te rijden. Eigenlijk kan het niet maar het ging.

Op de houten brug langs de rivier lijkt het of Irma hier ook op bezoek is geweest, overal drijfwood en zool. Als ik nu maar niet lek rijdt, want ik heb inmiddels ontdekt dat ik m'n pomp verloren ben.....

Nergens een spoor van andere mtb'ers laat staan FK'ers.

Double Fuck Fietsuh kut ! Ook geen gemiste oproepen. Niemand die die ongezellige Siem mist natuurlijk. Dan op naar de mtb baan Spijkenisse, want daar kom je niet zo vaak. Ja, een kale zool maar ik heb nu wel ff genoeg asfalt gezien.

De mtb baan gereden en nu via Simonshaven en Heenvliet naar huis.

Bij Zuidland nog even de grindweg gepakt en dat was het laatste stukje offroad.

Bij de pont zet ik Strava uit : dik 68 km.

Als ik afstap is mijn rechterpoot toc wel erg stijf en doet het toch wel zeer ook.....

Maar ik heb het gehaald Post ! Zonder pauze en koffie ☹️.

En jullie ?????

Vossenjacht 3

woensdag 27 december 2017
09:23

Alweer de derde vossenjacht voor FK, die buiten mededinging meefietsen. Behalve Arie Vlieg dan, het wedstrijdelement is aan hem goed besteed. Hij kreeg die blik in zijn ogen en nestelde zich aan de kop van het peloton, dat in een razend tempo richting de Polderpoort knalde. Jo kon verrassend goed volgen, maar die had stiekem thuis al een bakkie genomen. Het ging nu via het schilderachtige Holy richting Rotterdam. Vergeet niet om je heen te kijken, zei een strakke kont cynisch. Even later lag ze languit, maar zat verbazend snel weer op de fiets. Arie had meer tijd nodig, maar die moest ook zijn (veldrijd) fiets opvissen, die van het bruggetje was afgegleden. Hij moest zich inhouden om niet meteen alle lagers uit elkaar te halen. Dijkx had zijn camera niet bij zich dit keer, anders had het jaaroverzicht weer moeten worden aangepast met dit hoogtepuntje. Ineens waren we bij DE zompige grasdijk jippie! die zonder Siem op kop een stuk rustiger werd afgelegd. De route was duidelijk uitgezet door iemand onder de 70 kilo, want de mooie grasstroken langs de A20 waren ook opgenomen in de route. Kikke, al die Fattires zoek gereden. We zaten inmiddels in een gezellig peloton, Jo was lekker aan het netwerken en heeft en passant nog een stuk of drie zonneschermen verkocht. Bij de coureur fietsie afgespoten en genoten van een gratis bakkie koffie met koekje. Geen foto's die keer, het moordende tempo liet dit niet toe.

Vanwege de harde wind en wat spetters zouden we een rondje Westland doen zodat we wind mee terug zouden hebben.

Pullen's lampie had de hele nacht liggen laden, dus kom maar op met het duister zei Pullen. Inderdaad, het zou voor Pullen een duister ritje worden want het fantastische lampie gaf aan het begin van de Koningin Julianalaan in Maasland al geen sjoege meer ☹️.

Chineesche pessooi !

Vertrouwend op het licht uit da lampies van Post en Siem en een beetje op de tast dan maar over het Kerkepad naar de Gaag. Lekker zompig al hier.

Het zou de hele rit zo blijven gaan : stukken asfalt afgewisseld met zompige grasstroken. Post in z'n element, Siem ook wel en Pullen moet op dat soort onder'grond' nog een beetje oefenen.

'Nog vaker spinnen' zei hij ☹️.

Na nog een leuk gravelpaadje in de Lier ging het via de Oranjesluis weer huiswaarts.

Als kers op de zompige drilpudding nog de grasdijk langs Poldershaven, waar zelfs Post halverwege de pijp aan Maarten gaf.

Dan het sterretjesbos en het was uit met de pret.

Laatste Rit van het Jaar?

27-12-2017

Woensdagavond 27 december 2017 : De laatste (of één na laatste ?) rit van dit jaar.

Post en Pullen stonden te popelen, en gaven zelfs aan om wat eerder te willen vertrekken.

Siem moest nog een beetje zin maken en kon niet eerder dan half 8. Later bleek toch wel 19:15 u haalbaar maar inmiddels was half 8 de target.

Siem aan de koffie

30-12-2017

Nou vooruit dan maar, het laatste verslag van 2017.

Uiteraard van de laatste rit van dit fietsrijke jaar. Tenzij Arie V, Arie K, Toom of Jo nog wat gaan vertellen morgen.....

De start was dit keer eens niet op die naargeestige GB, maar in de warme knusse woonkamer van der Post ! Met koffie en ontbijtkoek met echte roomboter !

Degenen die zich niet lieten weerhouden door een paar spetters waren Dijkx, Pulluh, Aad, Siem en uiteraard gastheer Post zelf.

Bij het wegrijden was het nagenoeg droog, ondanks alle tegengestelde berichten.

Na het enorme Maaslandse Bos reed het vijftal richting BP om daar het gravelpad langs de golfbaan te nemen.

'De wind staat gunstig voor een pr verbetering !' kraste Post. Jazeker, dus met Dijkx voorop ging het gas erop. De wind stond dan wel gunstig, maar Post' z'n voorblad mist echter een paar tanden. Op het middenblad kon hij daardoor niet z'n pr verbeteren.

Het paadje langs de Vlaardingse vliet verderop stond flink blank. Werden de mannen niet nat van het water van boven, het opspattende water van de banden zorgden alsnog voor natte voeten.

Op de gravelpaadjes achter Schiedam werd het te druk door wandelaars met honden, zodat een alternatief werd gezocht.

Dit bleek helaas voor Dijkx en Aad een ZZP (Zeer Zompig Pad) te zijn 😊.

Nu werd koers gezet richting de Zweth. Op het gravelpad hier vlak langs stonden de lagere stukken natuurlijk ook vol water. Deze overvloed aan vocht waren de letterlijke druppels die de schoenen deden vollopen. Eindelijk kwam Delft in zicht, nu op naar Kobus Kuch.

Omdat Siem nooit geen koffie drinkt onderweg moest er even gezocht worden. Er werd een eenrichtingsstraat ingereden, waarop een tegemoetkomende bestuurder van een bestelbus het gezelschap het liefst naar de andere wereld zou helpen. Hij stapte zelfs uit maar droop uiteindelijk toch af. Aad was namelijk een kop groter 🤪.

Dan, plots in de verte : Kobus Kuch !

Omdat het zulk lekker weer was bleven de mannen lekker buiten zitten. De koffie met appelpunten werden snel geserveerd en smaakten prima. Beetje kapitaalbederf wel dat Post hem niet helemaal op vrat. Dan terug naar Maasland / Maassluis. Vanwege lichtelijk ietwat tegenwind werd er professioneel gewaaierd en kwam het eind van deze memorabele rit in zicht. Iedereen een fijne jaarwisseling en tot de 1e rit in 2018 !!!

Arie op Vossenjacht

31-12-2017

Nou Siem, dat kan kloppen dat je een verzopen kat zag rijden... kolere wat een natte zooi weer 😊. Was wel weer leuke rit, maar wel heul veul gejakker over graspaden en dijken. Ze hadden duidelijk Postan in het hoofd voor deze route... Het feest begon aan het einde van de Rozenlaan, net voor het viaduct, waar we nietsontziend de derrie in doken; uiteraard in de hoop dat we wel ergens weer richting weverskade zouden gaan. Niet dus! Wat een kolere stuk tot aan afslag Maasdijk 😊. Ik had me redelijk naar voren gewerkt totdat ik een cruciaal foutje maakte om over een sloot te wippen, nee niet er in, maar netjes op een stukje asfalt aan de andere kant. Slimme jonges en meisjes reden daar namelijk vrolijk aan mij voorbij. Beetje jammer dat het spoor daar doodliep, dus weer terug over die takke sloot en gewoon weer verder langs de vangrails; nu wel met flinke achterstand op kopgroepje.... Gelukkig kende ik het stuk vanaf het tunneltje langs de A20 naar afslag West nog van eerdere ritjes... de rest kennelijk niet want de een na de ander strane in de bossies daar. Dus ik weer bij 😊. Na wat instructies van Aad de Geus-de-Vos, allemaal weer op het goede pad. Nu over de graspaadjes bij poortershaven helemaal door naar het maisparcours (yep, dat kan dus! Nieuwe route ontdekt 😊). Vervolgens door de bosjes rond HvH richting de Maasdijk. De controle post stuurde ons naar het Kerkepad, dus dat werd in 1 streep jakkeren. Tering jantje wat ging dat hard met die zuiderstorm schuin tegen. Die idioten traptten alsof hun leven er van af hing. Het mijne hing er in elk geval wel 'van af' want ergens bij Heenweg moest ik er met na mijn kopbeurt af. Dacht dat ik een slemiel was maar later bleek dat van de vijf er nog maar 2 overwaren...alles eraf gereden.... He-le-maal leeg was ik. Ff gelletje naar binnen en het beste er maar van maken. Heb er nog een terug kunnen pakken net voor het Kerkepad. Lekker baggeren daar... 😊. Na de eerste paar keer afgestapt te zijn bij die kutbruggetjes was ik het zat en ben er met mijn ogen dicht overheen gevlogen. Gang is alles zegt meester Postan tenslotte! Daarna nog half rondje MTB

broekpolder en het leed was (bijna) geleden. Nog ff tegen de eind in naar de club en hopla, even over 12 de ring om de paal. Met alle controles op zak en een nog rustige kantine weleer geen slechte score denk. Ik maak me geen illusies dat ik wat waard ben tussen die mannen, maar blijft leuk om te proberen er bij te blijven. Echt wat voor Siem en Jan ook! Middernacht ga ik niet halen denk, maar was wel weer gaaf (teringzwaar) ritje. Fijne jaarwisseling en weltruste! 🍷🍷😊

**Fietsuh
Kut!**
G Y C L I N G

Fietsuh Kut Copyright © 2017